

Media Freedom and Social Responsibility

මාධ්‍ය නිදහස හා සමාජ වගකීම

ஊடக சுதந்திரமும் சமூகப் பொறுப்பும்

THE COLOMBO DECLARATION

කොළඹ ප්‍රකාශනය
கொழும்பு பிரகடனம்

Media Freedom and Social Responsibility

මාධ්‍ය නිදහස හා සමාජ වගකීම

ஊடக சுதந்திரமும் சமூகப் பொறுப்பும்

Colombo Declaration

කොළඹ ප්‍රකාශනය
கொழும்புப் பிரகடனம்

ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් ආයතනය
இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனம்
Sri Lanka Press Institute

Media Freedom and Social Responsibility
Book Series on the South
East Asia Series

Colombo Declaration
on the
Media

Colombo Declaration
on the
Media

Introduction

The Colombo Declaration on Media Freedom and Social Responsibility was originally adopted by the Newspaper Society of Sri Lanka, The Editors' Guild of Sri Lanka and the Free Media Movement in 1998 following a four-day conference in Colombo. The Conference was organised together with the World Association of Newspapers, the International Press Institute, the Commonwealth Press Union, the Committee to Protect Journalists and the Media Institute of Southern Africa.

Subsequently, the Sri Lanka Working Journalists Association also adopted the Colombo Declaration of 1998.

The Sri Lanka Press Institute (SLPI), the Sri Lanka College of Journalism (SLCJ), and the Press Complaints Commission of Sri Lanka (PCCSL) were established as a direct outcome of the Colombo Declaration of 1998. The four constituent partners of these institutions are the signatories to the Colombo Declaration.

In 2008, ten years after the Colombo Declaration of 1998 was adopted, the Sri Lanka Press Institute together with the United Nations Education, Scientific and Cultural Organisation (UNESCO) and the four signatories to the Colombo Declaration decided to revisit the provisions therein, review and revise the document.

This is the revised Colombo Declaration on Media Freedom and Social Responsibility signed by the above mentioned four media organizations on 31st December, 2008 at the Sri Lanka Press Institute. Attached herein is also a copy of the Colombo Declaration of 1998.

තැදිත්වීම

මාධ්‍ය නිදහස සහ සමාජ වගකීම පිළිබඳ කොළඹ ප්‍රකාශනය මුලින්ම පිළිගන්නා ලද්දේ ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් ප්‍රකාශකයන්ගේ සංගමය, ශ්‍රී ලංකා කාර්තෘ සංසදය සහ නිදහස් මාධ්‍ය ව්‍යාපාරය යන සංවිධාන වේ. ඒ 1998දී කොළඹ පැවති දින හතරක සමුළුවකින් පසුවය. මෙම සංවිධාන සමඟ එක්ව ලෝක පුවත්පත් සංවිධානය, අන්තර්ජාතික පුවත්පත් ආයතනය, පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය පුවත්පත් සංගමය, ජන මාධ්‍යවේදීන් ආරක්‍ෂා කිරීම සඳහා වන කමිටුව සහ දකුණු අප්‍රිකා මාධ්‍ය ආයතනය එම සමුළුව සංවිධාන කළේය.

ශ්‍රී ලංකා වෘත්තීය පත්‍ර කලාවේදීන්ගේ සංගමය ද පසුව 1998 කොළඹ ප්‍රකාශනය පිළිගත්තේය. ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් ආයතනය (SLPI), ශ්‍රී ලංකා ජනමාධ්‍ය විද්‍යාලය (SLCJ) සහ ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් පැමිණිලි කොමිසම (PCCSL) ස්ථාපිත කෙරුණේ, 1998 කොළඹ ප්‍රකාශනයේ සෘජු ප්‍රච්ඡේදයක් වශයෙනි. මේ ආයතනවල ව්‍යවස්ථාපිත සංවිධාන වන්නේ කොළඹ ප්‍රකාශනයට අත්සන් තැබූ ඉහත සංවිධාන හතර වේ.

1998 කොළඹ ප්‍රකාශනය පිළිගෙන වසර දහයකට පසු 2008 දී, ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් ආයතනය සමඟ එක්සත් ජාතීන්ගේ අධ්‍යාපන විද්‍යාත්මක සහ සංස්කෘතික සංවිධානය (යුනෙස්කෝ ආයතනය) සහ කොළඹ ප්‍රකාශනයට අත්සන් තැබූ සංවිධාන එක්ව ප්‍රකාශනයේ ව්‍යවස්ථාපිත අන්තර්ගත කොන්දේසි සමාලෝචනය කර සංශෝධනය කිරීමට තීරණය කෙරිණි.

මෙම ඉහතින් සඳහන් කළ මාධ්‍ය සංවිධාන 2008 දෙසැම්බර් 31 වැනි දා ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් ආයතනයේදී අත්සන් තැබුණු, මාධ්‍ය නිදහස සහ සමාජ වගකීම පිළිබඳ කොළඹ ප්‍රකාශනයේ සංශෝධිත ප්‍රකාශනය හා 1998 වසරේ සම්මත කෙරුණු කොළඹ ප්‍රකාශනය මෙහි අඩංගු වේ.

அறிமுகம்

ஊடக சுதந்திரம் மற்றும் சமூக பொறுப்புணர்வுக்கான கொழும்பு பிரகடனமானது பத்திரிகை வெளியீட்டாளர் சங்கம், பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கம், சுதந்திர ஊடக இயக்கம் ஆகியவற்றால் 1998 ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் நடைபெற்ற நான்கு நாள் மாநாட்டின் பின்னர் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகும். சர்வதேச பத்திரிகை சங்கம், சர்வதேச பத்திரிகை ஸ்தாபனம், பொதுநலவாய பத்திரிகை யூனியன், ஊடகவியலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்கான குழு மற்றும் தென் ஆபிரிக்க ஊடக நிறுவனம் என்பவற்றுடன் இணைந்துஇந்த மாநாட்டை மேற்படி நான்கு அமைப்புக்களும் கூட்டாக ஏற்பாடு செய்திருந்தன.

பின்னர் இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் ரு;fk 1998 ஆம் அண்டின் கொழும்பு பிரகடணத்தை ஏற்றுக் கொண்டது.

1998 ஆம் அண்டின் கொழும்பு பிரகடனத்தின் நேரடி வெளிப்பாடாகவே இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனம், இலங்கை இதழியல் கல்லூரி மற்றும் இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழு என்பன ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இந்த நிறுவனத்தின் நான்கு ஒத்துழைப்பு பங்குதாரர்களும் கொழும்பு பிரகடனத்தில் கையொப்பம் இட்டுள்ளவர்களாவர்.

பத்து வருடங்களின் பின்னர் 2008 ஆம் அண்டு இந்த பிரகடனத்தில் கையொப்பம் இட்டுள்ள இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனம், ஐ.நா.அமைப்பின் கல்வி, விஞ்ஞான மற்றும் கலாச்சார அமைப்பான யுனெஸ்கோ அமைப்பு மற்றும் ஏனைய நான்கு அமைப்புக்களும் இணைந்து அதனை மீளாய்வு செய்து திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு தீர்மானித்தது.

இது மீளாய்வு செய்து திருத்தம் செய்யப்பட்ட மேற்படி நான்கு அமைப்புக்களும் 2008 டிசம்பர் 31 ஆம் திகதி கைச்சாத்திட்டுள்ள ஊடக சுதந்திரம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்புணர்வு என்பவற்றுக்கான கொழும்பு பிரகடனமாகும்.

Colombo Declaration
on
Media Freedom and Social Responsibility
October 2008

Colombo Declaration
on
Media Freedom and Social Responsibility

October 2008

On the Occasion of the tenth anniversary of the **Colombo Declaration on Media Freedom and Social Responsibility** ("Declaration"), we, the undersigned:

Reaffirming our commitment to the principles and values articulated in the Declaration, and to the process of Reform of Media Laws that we set out on.

We take this opportunity to revisit the Declaration, to acknowledge the positive developments that have taken place since then, to remind ourselves of the many goals that remain unfulfilled, and to chart out new challenges that have arisen since the Declaration

We note that the Government of Sri Lanka was one of the signatories to the Colombo Declaration on Media, Development and Poverty Eradication, Colombo, 2006 ("UNESCO Declaration") and its commitments under this Declaration include the promotion of a free, pluralistic and independent media committed to social justice and development. We recall further that the Windhoek Declaration of 1991 asserted that the right to a free press is a fundamental right underpinning participatory democracy.

We believe that one of the ways of achieving a free, pluralistic and independent media is by implementing the reforms suggested in the Declaration of 1998 and by guaranteeing to journalists the constitutional right to practice their profession while ensuring their safety and security.

Towards that end, we take this opportunity to present a revised version of the 1998 Declaration, and we pledge to work towards translating the normative aspirations of the Colombo Declaration into lived reality.

Preamble

We, the undersigned,

Convinced that freedom of expression and freedom of information are vital to a democratic society and are essential for its progress and welfare and for the enjoyment of other human rights and fundamental freedoms;

Bearing in mind that it is imperative if people are to be able to monitor the conduct of their government, be politically informed and to participate fully in a democratic society, that they have access to information;

Convinced that the existence of a free and independent media during times of conflict is

indispensable in the easing of conflict through the promotion of diversity of opinions

Recognizing that the journalist performs a critical role in society in facilitating the above;

Considering that public officials by nature of their office should tolerate more intense levels of criticism than private individuals;

Convinced that debate on public issues should be uninhibited and robust and that some erroneous statements are inevitable in a free debate, recognise the necessity for legal protection of critics of official conduct;

Recognizing that the application of censorship has often been arbitrary and erratic, and in violation of the public's right to know, and also in violation of international standards of freedom of expression;

Noting with concern the acts of physical attacks, intimidation and threats to media personnel and property, and the lack of investigations into these attacks, intimidation and threats which have adversely affected the freedom of the press, and freedom of expression;

Recognizing that the Press and Media cannot operate freely under the constant condition of fear

Desiring to promote a clear recognition of the limited scope of restrictions on freedom of expression and freedom of information that may be imposed in the interest of national security, so as to discourage the government from using the pretext of national security to place unjustified restrictions on the exercise of these freedoms;

Acknowledging that the promotion of a free and independent Press and Media also demands a concomitant responsibility towards the achievement of higher standards of practice, the promotion of a spirit of unity and non partisan cooperation between media players and adherence to ethical norms of practice;

Agree upon the following proposals and recommend that the appropriate bodies undertake steps to promote their widespread dissemination, acceptance and implementation.

Developments since The Colombo Declaration of 1998

We note with appreciation the following positive developments that have taken place in the last decade:

- A. The Abolition of Criminal Defamation provisions in the Penal Code and the Press Council Law in 2002, the repeal of Section 118 of the Penal Code, which had penalised attempts by contumacious or insulting words or signs, to bring the President into contempt and repeal of the 1978 amendment to the Parliamentary

Powers and Privileges Act (1953) which had given Sri Lanka's Parliament the power to deal with serious breaches of privilege

B. The Establishment of the Sri Lanka Press Institute and the Press Complaints Commission and the Sri Lanka College of Journalism

We note with anguish, that apart from these positive developments, there has been little else that has been done to implement the proposals set out in 1998. While a few initial taken steps have been taken towards Media Law Reform, such as the establishment of a Prime Ministerial Committee to Media Law Reforms, the approval of by the Cabinet of Ministers of a Freedom of Information Act, the appointment of a Parliamentary All Party Select Committee to draft Contempt of Court Act, it is unfortunate that these reforms are forgotten by successive governments, despite their electoral promises of greater freedom of speech for individuals and the Media.

While some strides have been evidenced in the judicial expansion of the Right to Information, the expansion of certain fundamental rights through encouraging interpretations of the scope of Freedom of Speech and Expression by the judiciary, have been lost due to legislative apathy, and executive excess.

We therefore reiterate our demands for the following reforms

1. Constitutional Provisions

1.1 Constitutional Guarantees of Freedom of Expression

1.1.1 We require that the media personnel be free to engage in their profession in safety and security as provided for by Article 14 (1) (g) of the Constitution which guarantees the right to engage by himself or herself or in association with others in any lawful occupation, profession, trade, business and/or enterprise in the Republic of Sri Lanka.

1.1.2 Sri Lanka's Constitutional guarantees of freedom of expression need to be brought in line with the Country's international legal obligations, specially the International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR) that was ratified by Sri Lanka in 1980.

1.1.3 A better formulation of the words defining the freedom of expression, opinion and information in the Constitution which is more in keeping with the words of Articles 19 (1), 19 (2) of the ICCPR, is needed. i.e. -

Article 19 of the ICCPR states -

1. Every one shall have the right to hold opinions without interference.
2. Every one shall have the right to freedom of expression; this shall include freedom to

seek, receive, and impart information and ideas of all kinds, regardless of frontiers, either orally, in writing or in print, in the form of art, or through any other media of his choice.

1.2 Constitutional Restrictions on Fundamental Rights.

As a broad liberal Constitutional provision on freedom of expression will be rendered ineffective if the executive is permitted to restrict such a right easily, it is proposed that;

(I) Restrictions on the substantive right of freedom of speech, expression and information should be reasonable, justifiable and necessary in an open and democratic society based on human dignity, equality, and freedom, taking into account all relevant factors including a) the nature of the right, b) the importance of the purpose of the limitation, c) the nature and extend of the limitation, d) the duration between the limitation and its purpose and e) less restrictive means to achieve the purpose.

Or in the alternative, that;

(II) Restrictions should be confined only to those exceptions permitted under the ICCPR Article 19(3);

(a) for the respect of the rights or reputation of others, and

(b) for the protection of national security or of public order or of public health or morals.

1.3 **Parliamentary Privileges** – The provisions in the Constitution setting out restrictions relating to parliamentary privileges should be removed as this constitutes an unnecessary privilege conferred on members of parliament and is not reflected in modern standards relating to the right to freedom of speech, expression and information. The Parliamentary Powers and Privileges Act (1953) should be returned to its original position and the consequent amendments to the Act should be specifically repealed.

1.4 **Derogation of Fundamental Rights in times of Emergency** - Restriction to fundamental rights in times of emergency should be limited only to the restriction of the right of citizens to approach the Court for redress to the extent set out in Article 4 of the ICCPR, as modified where necessary to suit the Lankan context. These are

i. They must be made only 'in time of public emergency which threatens the life of the nation, the existence of which is officially proclaimed'

ii. They may only be 'to the extent strictly required by the exigencies of the situation, provided that such measures are not inconsistent with their other obligations under international law'

iii. They must not involve discrimination solely on the race, caste, colour, sex, sexual orientation, language, religion or social origin.

iv. Certain specified rights, i.e; right to life, right to be free from torture/ cruel,

inhumane degrading treatment or punishment, right to free from slavery, the right not to be imprisoned merely on the ground of inability to fulfill a contractual obligation” should never be derogated from whatever the circumstances.

1.5 Judicial Review of the Constitutionality of Legislation - The Constitution should be amended to permit judicial review of legislation at any time, of both existing and future law, on grounds of inconsistency with the Constitution and there should be no time limit on judicial review of enacted legislation. Article 16(1) of the Constitution should be removed in order to make this possible.

Article 16(1) of the Constitution which is as follows - “All existing written law and unwritten law shall be valid and operative notwithstanding any inconsistency with the proceeding provisions of this chapter” should be repealed as it violates a fundamental principle of constitutional law.

2. Newspaper and Press Laws

2.1 The Official Secrets Act which defines official secrets vaguely and broadly should be repealed and a **Right to Information Act** be enacted where disclosure of information will be the norm and secrecy the exception.

2.2 A Right to Information Act should reflect principles of transparency and open Government. Such Law should specifically list the types of information that maybe withheld indicating the duration of secrecy. Legal provision should be made for enforcement of access with provision for appeal to an independent body. Such Law should, therefore, make provision for exempt categories such as protection of individual privacy including medical records, trade secrets, and confidential commercial information, law enforcement investigations, information obtained on the basis of confidentiality, and national security. We urge the Government to enact a Right to Information Bill on the lines of the Freedom of Information Act approved by the Cabinet in 2004.

Provision should be made to appoint an Independent Authority empowered to investigate complaints of arbitrary denial of information. Secrecy provisions of other Laws should be subordinate to the Right to Information law.

2.3 Press Council Law of 1973, should be repealed in view of the self regulatory initiatives currently in force by way of the Press Complaints Commission of Sri Lanka.

2.4 In any event, section 16 thereof which prohibits newspapers from publishing proceedings of Cabinet meetings, decisions or Cabinet documents, which is arbitrary and restrictive and cannot be justified, should be repealed.

2.5 Broad basing the ownership of the Associated Newspapers of Ceylon (ANCL)

The ANCL (Special Provisions) Law read as a whole unequivocally indicates the principle of broad basing and not nationalisation. Successive Sri Lankan governments have pledged in their respective manifestos to broad base the ownership of the Lake House in keeping with the intention of the legislation and a 1996 government appointed committee proposed a mechanism by which the company should be broad based. However, these recommendations have not been implemented. It is imperative that the provisions of the ANCL law are implemented forthwith in this regard.

3. Offences under the Penal Code

3.1 Section 120 dealing with sedition, which is a 19th century formulation being too wide in scope should be repealed or modified in keeping with International Human Right Laws.

4. Contempt of Court

There should be a Contempt of Court Act in order to clarify the substantive and procedural Law concerned, which would define precisely the scope of Contempt of Court and the *Sub-Judice* Rule, broadly structured on the lines of the UK Contempt of Court Act of 1981, and the Indian Contempt of Court Act of 1971. The law should allow for fair and reasonable criticism of judgments, judicial conduct and judicial proceedings including when such proceedings are pending so long as such comment does not constitute substantive prejudice to the administration of justice, should specify, *inter alia*, narrowly defined exceptions to the general rule regarding confidentiality of sources, should prescribe fair procedures for the determining of contempt allegations and should prescribe a maximum sentence that could be imposed when contempt is, in fact, found.

5. Banning of Publications

The current state of the law should be clarified with regard to the banning of publications and the Customs embargo on importation of publications, in order to prevent interference, except on grounds that are constitutionally permissible and are compatible with the freedom of expression and information.

6. The 6th Amendment to the Constitution.

The provisions of the 6th Amendment to the Constitution should be subjected to revision in regard to whether the provisions impinge on the freedom of speech and expression.

7. Emergency Rule

7.1 Censorship and other restrictions under Emergency Rule

7.1.1 Expression shall not be subject to prior censorship except within the framework prescribed by the ICCPR and such regulations which restrict expression should be notified by Gazette, publicized in all sections of the media in all three languages immediately and should be subjected to a rigorous process of parliamentary approval within a prescribed period of time.

7.1.2 The policy relating to censorship should be guided by the Johannesburg Principles on National Security, Freedom of Expression and Access to Information, 1st October 1995.

7.1.3 All regulations made under the Public Security Ordinance (1947) should be subject to statutorily stipulated tests of necessity and/or expediency and/or proportionality. Arrests made under emergency law should be made on objective grounds that the arrest is justified in law and not on vague or general suspicion, reasons should be given for the arrest and the person arrested should be brought promptly before the nearest court;

7.1.4 Emergency Regulations that prohibit publications together with those provisions of the Prevention of Terrorism Act (1979) which prohibits any publication, without the approval of a competent authority, of any matter relating to the commission of any act which constitutes an offence under the Act or constitutes and *inter-alia*, an incitement to violence and the sealing of the printing presses of the newspaper concerned for violation thereof should be repealed or amended in order to subject ministerial power to the tests of necessity and/or expediency and/or proportionality and also to specify proportionate punishment rather than the drastic remedy of sealing the presses.

8. The High Cost of Newsprint

The exorbitant duties presently imposed on newsprint make the price of education and information through newspapers costly to the economically deprived. The import duty acts as a deterrent for better distribution and dissemination of knowledge. It is proposed that a zero rate of duty be levied on imports.

It is important to acknowledge that Freedom of Speech and Expression can be curtailed not only by direct means such as censorship and restrictive media laws, but also by issues of infrastructure such as the cost of newsprint, import duties etc. This principle has been acknowledged by the Supreme Court of India, which has held that an exorbitant import duty on newsprint can make it unviable for a press to be operational, and this will result in a violation of freedom of speech and expression.

Newsprint accounts for 55-65% of the total cost of producing a newspaper in Sri Lanka in comparison to 25-30% in Western countries.

Newsprint production is now tightly controlled by top three companies generating 70% of worldwide capacity and prices are not determined by demand and supply.

As a direct result of escalating newsprint prices, publishers of developing economies like Sri Lanka, are compelled to increase the cover price of newspapers thus impacting on the dissemination of news and views.

This Declaration calls upon the major suppliers of newsprint to take into consideration the problems faced by the newspaper publishers of the smaller countries, to safeguard dwindling readership.

9. Public Broadcasting Service

9.1 All State funded and managed broadcasting services in Sri Lanka should be converted to publicly-owned bodies and not subject to any form of State control.

9.2 Values of Public Broadcasting should be safeguarded by ensuring that the governing bodies of the Broadcasting Authority should have a balanced and independent composition.

10. Electronic Media

10.1 An Independent Broadcasting Authority

There should be an independent broadcasting authority which is genuinely independent of any form of governmental or non-governmental pressure to oversee the implementation of the broadcasting policy, and be responsible for the licensing of community radio, public and private broadcasting including technical aspects, the legislation should specifically state the public's right to receive information and opinion on matters of public interest, and specifically state the principle of maintaining a fair balance of alternative points of view. The selection process for the members of this body must be such as to ensure it is not dominated by any political group.

10.2 Community Radio and Television –

A policy for the development of community radio and television should be set out in Law. A regulatory authority should ensure that at least 50% of the programming should be within the declared aims of the community service.

10.3 Internet

One of the most significant developments in the last ten years has been the growth of the Internet, which has resulted in the democratization of media and encouraged the emergence of non professional journalists in the form of bloggers etc. We acknowledge the contribution of bloggers towards the promotion of free speech and democratic media. We also recognize that bloggers are as susceptible to controls by the state, misuse of their work as traditional print and broadcast media. We take this opportunity to commit our support to responsible bloggers and other new media practitioners, and hope to work with them in solidarity towards establishing a convergent media which is strong and independent.

10.4 We specifically call on the government to recognize the internet as an important space for deliberative democracy, and extend to it, all such policies as would enhance the space of free speech on the Internet, and to avoid all policies of banning, blocking, or censoring websites without reasonable grounds. There is now a convergence between the traditional print media and the internet, with a number of newspapers being accessed through the internet, and we would strongly urge that all the privileges and protections sought in this declaration be extended to the web editions of newspapers

11. Protection of Sources

Legislation to protect the confidentiality of media sources should be introduced and should be part of a Contempt of Court law, where the conditions under which divulgence of media sources are compelled, are clearly defined.

12. Review of Legislation

Laws should be reviewed and amended in keeping with contemporary internationally accepted norms. In particular, The Obscene Publication Laws of 1927, The Public Performances Ordinance of 1912, The Public Performance Board Act and the Profane Publications Act of 1958 should be reviewed.

13. Responsibilities of Media Institutions and Personnel - Voluntary Code of Ethics - Support for Self-regulation

13.1 All media institutions/personnel in the print media shall adhere to the Code of Professional Practice of The Editors' Guild of Sri Lanka for the time being in force, and adopted by the Sri Lanka Press Institute, the Press Complaints Commission of Sri Lanka, the Sri Lanka College of Journalism, the Newspaper Society of Sri Lanka, the Free Media

Movement, the Sri Lanka Working Journalists Association, the Sri Lanka Tamil Media Alliance, the Sri Lanka Muslim Media Forum, the Federation of Media Employees Trade Union, and the South Asian Free Media Association – Sri Lanka Chapter. All media institutions/ personnel in the print media shall co-operate swiftly with the Press Complaints Commission of Sri Lanka and adhere to the communications of the Commission's Secretariat and the adjudications of the Commission's Dispute Resolution Council. (The aforementioned Editor's Code is annexed as part and parcel of this Declaration).

13.2 We acknowledge that a media should be free not just of political control, but strive towards being free of undue commercial influence and controls. While we recognize that Media survives through commercial advertisements, we also acknowledge that there has been a global trend where commercial establishments attempt to pressurize media through withdrawal of advertisements, attempts at capturing editorial space etc. We will strive to maintain the independence of the media from such undue commercial influences, and in particular to ensure that the interests of commercial advertisements do not influence our editorial and news policy, or in any manner violate our integrity and objectivity in reporting.

13.4 We encourage members of the academic community, professional bodies, activists, scholars and ordinary citizens to help us achieve higher standards by engaging us in constructive criticism through the provision of feedback, peer review, and work in partnership with us so that we can create a free and independent media in Sri Lanka.

14. The Improvement of Working and Safety Conditions for Journalists

There can be no free media without journalists who are able to work freely. Recognizing the importance of guaranteeing working journalists the ability to work freely, we acknowledge the need to establish laws that protect the rights of journalists and to adopt best practices within the industry including but not limited to:

- a. Lobbying for a legislation on the lines of the Working journalists and other Newspaper Employees (Conditions of Service) Act, 1955 which is used to regulate conditions of employments in India
- b. Implementing Art. 79 of the Additional Protocol (8 June 1977) to the Third Geneva Convention that deals with the protection of journalists engaged in dangerous professional missions in areas of armed conflict.
- c. Encourage the establishment of insurance schemes for journalists
- d. Encourage the formation of collective forms and organizations that will protect the interests of journalists

Need for Journalism Training

This Declaration recognizes a need to infuse greater professionalism in the Media, and especially work towards providing training, both academic and practical to young and mid-career journalists. This includes the conversion of the current Diploma in

Journalism course conducted by the Sri Lanka College of Journalism towards a degree awarding course.

This consensus does not preclude individual organisations from campaigning for reform over and above the provisions contained herein.

CONCLUSION

We welcome the fact that the 10th Anniversary symposium on Media Freedom and Social Responsibility was jointly organised by the Sri Lanka Press Institute in partnership with the Sri Lanka Working Journalists' Association, the Free Media Movement, The Editors' Guild of Sri Lanka and the Newspaper Society of Sri Lanka and the support of the United Nations Education, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) thereby demonstrating the highest spirit of co-operation and collaboration among the various sectors of the media.

We reiterate our commitment to further co-operation and unity in our efforts to promote the freedom of expression in general and media freedom in particular with its attendant social responsibility. We, therefore, call upon media organisations to overcome difference of opinion and divergences in style in order to work together to actualize this common vision.

Signed by

Sri Lanka Working Journalists Association

Free Media Movement

Newspaper Society of Sri Lanka

The Editors' Guild of Sri Lanka

**මාධ්‍ය නිදහස හා සමාජ වගකීම පිළිබඳ
කොළඹ ප්‍රකාශනය
2008**

**මාධ්‍ය නිදහස හා සමාජ වගකීම පිළිබඳ
කොළඹ ප්‍රකාශනය
2008 සික්කෝවිම්බර්**

මාධ්‍ය නිදහස හා සමාජ වගකීම පිළිබඳ කොළඹ ප්‍රකාශනයේ දස වැනි සංවර්ධනය විලසුම්
තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී මෙහි පහත අත්සන් කරන අපි:

ප්‍රකාශනයෙහි විශේෂ කොට දැක්වෙන මූලධර්ම හා හර පද්ධති කෙරෙහිත් මාධ්‍ය නීති ප්‍රතිරෝධනය සඳහා අප ඉදිරිපත් කළ ක්‍රියාදාමය කෙරෙහිත් අපගේ කැපවීම යළි තහවුරු කරමින්, ප්‍රකාශනය සමාලෝචනය කිරීමටත් ප්‍රකාශනයෙන් අනතුරුව ඇති වුණු වර්ධනය ගෙන හැර දැක්වීමටත් මෙතෙක් සපුරාගත හැකි නොවුණු ඉලක්ක පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගැනීමටත් ප්‍රකාශනයෙන් පසුව උද්ගත වී තිබෙන අභියෝග තෝරා බේරා ගැනීමටත් මේ අවස්ථාව උපයෝගී කොට ගනිමු.

මාධ්‍ය, සංවර්ධනය හා දරිද්‍රතාව පිටුදැකීම පිළිබඳ 2006 කොළඹ ප්‍රකාශනය(යුනෙස්කෝ ප්‍රකාශනය) අත්සන් තැබුණු බවත් සමාජ යුක්තිය හා සංවර්ධනය වෙනුවෙන් කැපවුණු නිදහස් බහුවිධ හා ස්වාධීන මාධ්‍යයක ප්‍රවර්ධනය වෙනුවෙන් ඒ ප්‍රකාශනය යටතේ රජයේ කැපවීම ඊට ඇතුළත් වන බවත් අපි මෙහිදී සඳහන් කරමු. පුවත්පත් නිදහස පිළිබඳ අයිතිය සහභාගිත්ව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට රුකුල් දෙන මූලික අයිතියක්යැයි 1991 වින්ඩ්කෝක් ප්‍රකාශනයෙන්ද තහවුරු වූ බවත් අපි මෙහිදී තවදුරටත් ප්‍රකාශ කරමු.

1998 ප්‍රකාශනයෙන් යෝජිත ප්‍රතිරෝධන ක්‍රියාත්මක කිරීමත් පුවත්පත් කලාවේදීත් අරක්කාව තහවුරු කරන අතරම ඔවුන්ගේ වෘත්තියෙහි යෙදීම සඳහා ඔවුනට ඇති ව්‍යවස්ථානුගත අයිතිය තහවුරු කිරීමත් නිදහස් බහුවිධ හා ස්වාධීන මාධ්‍යයක් පවත්වා ගැනීමේ මගක් බව අපි විශ්වාස කරමු.

ඒ අරමුණ ඉටුකර ගැනීම පිණිස, 1998 ප්‍රකාශනයේ ප්‍රතිරෝධන පිටපතක් ඉදිරිපත් කිරීමට අප මේ අවස්ථාව උපයෝගී කර ගන්නා අතරම, කොළඹ ප්‍රකාශනයේ න්‍යායාත්මක අභිලාෂ සජීවී යථාර්ථයක් බවට පරිවර්තනය කර ගැනීම සඳහා කටයුතු කිරීමටද අපි ප්‍රතිඥා දෙමු.

පුර්විකාව

ප්‍රකාශනයේ නිදහස හා තොරතුරු ලබා ගැනීමේ නිදහස ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක වැදගත් අංගයක් බවත් එහි ප්‍රගතිය හා සුබසාධනය සඳහා මෙන්ම අනෙක් මානව අයිතිවාසිකම් හා මූලික නිදහස බුක්ති විඳීම සඳහාද එය අත්‍යවශ්‍ය බවත් ඒත්තු ගනිමින්, සිය රජයේ කටයුතු නිරක්ෂණය කිරීමට මහාජනතාවට හැකි වීමට නම්, දේශපාලන දැනුමින් තාවය ඔවුනට ලබා දීමට හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක පුර්ණ හවුල්කරුවන් වීමේ ඉඩකඩ ඔවුනට සලසාදීමට නම්, තොරතුරු ලබා ගැනීමේ මං ඔවුන් වෙනුවෙන් විවෘත වීම අත්‍යවශ්‍ය බව සිත්හි ධාරණය කරගනිමින්:

ගැටුම් සහිත වකවානුවක, විවිධ මත ප්‍රවර්ධනය මගින් ගැටුම් සමනය කරනු පිණිස නිදහස් හා ස්වාධීන මාධ්‍යයක පැවැත්ම අත්‍යවශ්‍ය බව ඒත්තු ගනිමින් :

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඉහත සඳහන් අවශ්‍යතාව සපුරාලීමේදී පුවත්පත් කලාවේදීයා තීරණාත්මක මෙහෙවරක් ඉටු කරන බව අවබෝධ කර ගනිමින් :

රාජ්‍ය නිලධාරියන් ඔවුන්ගේ නිල ස්වභාවය අනුවම වඩාත් දැඩි මට්ටමේ විවේචන සාමාන්‍ය පුද්ගලයන්ට වඩා ඉවසා සිටිය යුතුයැයි සැලකිල්ලට ගනිමින්:

පොදුජන ප්‍රශ්න පිළිබඳ විවාද නිර්බාධක හා ප්‍රබල විය යුතු බවත් නිදහස් විවාදයකදී ඇතැම් සාවද්‍ය ප්‍රකාශද නොවැළැක්විය හැකි බවත් ඒත්තු ගොස් තිබෙන අතරම නිලධාරී වර්ගව විවේචනය කරන්නන්ට තෙහික ආරක්‍ෂාව අවශ්‍ය බවද විශ්වාස කරමු.

ඒ මඟින් පොදුජන ප්‍රශ්න පිළිබඳ විවාදයේ ශක්තිය හින වී එහි පරාසය සීමාවෙමින් චාරණය බොහෝවිට ක්‍රියාත්මක කැරෙන්නේ අත්තනෝමතික ලෙස හා සාවද්‍ය ලෙස බවත් තොරතුරු දැන ගැනීමට ඇති පොදු ජනතා අයිතිය උල්ලංඝනය වන අන්දමින් හා ප්‍රකාශනයේ නිදහස පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ප්‍රතිමිතිද උල්ලංඝනය වන අන්දමින් බවත් ඒත්තු ගනිමින්:

ජනමාධ්‍යකරුවන්ට හා දේපලවලට ප්‍රහාර එල්ලවීමත් ඔවුන් බිය වැද්දීම හා ඔවුන්ට තර්ජනය කිරීමත් පිළිබඳ සිද්ධිද පුවත්පත් නිදහසට හා ප්‍රකාශනයේ නිදහසට අහිතකර සේ බලපාන ඒ ප්‍රහාර, බියවැද්දීම් හා තර්ජන පිළිබඳ පර්යේෂණ සිදු නොවීමත් තරයේ සැලකිල්ලට ගනිමින්,

කොළඹ ප්‍රකාශනය

හිරන්තර බියජනක තත්ත්වය යටතේ පුවත්පතටත් මාධ්‍යයටත් නිදහසේ ක්‍රියාත්මක විය නොහැකි බව අවබෝධ කර ගනිමින්:

ජාතික ආරක්‍ෂාවට මුඛ වී ප්‍රකාශන නිදහසත් තොරතුරු ලබා ගැනීමේ නිදහසත් මත අයුක්ති සහගත තහංචි පැනවීමට රජය ගන්නා පියවර අධෛර්ය කළ හැකි වන සේ ඒ දෙයාකාර නිදහස මත ජාතික ආරක්‍ෂාවේ නාමයෙන් තහංචි පැනවිය හැකි සීමා සහිත පරාසය පිළිබඳ අවබෝධයක් ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ අභිප්‍රායයෙන්,

නිදහස් හා ස්වාධීන පුවත්පතේ හා මාධ්‍යයේ ප්‍රවර්ධනය සඳහා ප්‍රායෝගිකත්වයේ උසස් ප්‍රමිති සාක්‍ෂාත් කර ගැනීම කෙරෙහි යොමුවන ඒකාබද්ධ වගකීමත් සජීවී වත්සත් කාවයේ ප්‍රවර්ධනය හා මාධ්‍යකරුවන් ප්‍රායෝගිකත්වය පිළිබඳ ආචාර විද්‍යාත්මක ප්‍රතිමාන කෙරෙහි බැඳීමත් අතර අභේදනීය සහයෝගය අවශ්‍ය බවද පිළිගනිමින්:

පහත සඳහන් යෝජනාවලට එකඟ වන අතරම, ස්වකීය පුළුල් ව්‍යාප්තියත් වගකීම හා ක්‍රියාකාරීත්වයත් පිළිබඳ ප්‍රවර්ධනය සඳහා අදාළ මණ්ඩල පියවර ගත යුතුයැයි නිර්දේශ කරමු.

1998 කොළඹ ප්‍රකාශනයෙන් පසු උදා වූ වර්ධනය

ගත වූ දශකයේදී මතු දැක්වෙන ධනාත්මක වර්ධන ඇතිවුණු බව ඒ පිළිබඳ අගැයීමෙන් යුතුව සඳහන් කරමු:

(අ) දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ "සාපරාධී අපහාසය" පිළිබඳ විධිවිධාන හා 2002 පුවත්පත් මණ්ඩල නීතිය අනෙකුත් නීති, අපවාදාත්මක වචන හෝ සංකේත මගින් ජනාධිපතිවරයා අපහාසයට ලක් කරනු පිණිස දරන ලද ප්‍රයත්නවලට දඬුවම් පැමිණවුණු , දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 118 වැනි වගන්තිය ඉවත් කිරීම සහ බරපතල අන්දමින් පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද කඩකිරීම් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමට ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුවට බලය පැවරූ (1953) පාර්ලිමේන්තු බලතල හා වරප්‍රසාද පනතේ 1978 සංශෝධනය ඉවත් කිරීම.

(ආ) ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් ආයතනය, පුවත්පත් පැමිණිලි කොමිසම හා ශ්‍රී ලංකා ජනමාධ්‍ය විද්‍යාලය ආරම්භ කිරීම.

වී ධනාත්මක වර්ධනයට අමතරව, 1998 අනුමත වුණු යෝජනා ක්‍රියාත්මක කරනු පිණිස කරන ලද දේ අල්ප බව අපි සන්තාපයෙන් යුතුව සටහන් කරමු. "මාධ්‍ය නීති ප්‍රතිශෝධනය අරමුණු කොට ගෙන "මාධ්‍ය නීති ප්‍රතිශෝධන අඟ්‍රාමාතන කමිටුවක්" පිහිටුවීම "තොරතුරු ලබාගැනීමේ නිදහස පිළිබඳ පනත" ඇමැති මණ්ඩලයෙන් අනුමත වීම, අධිකරණ අපහාසය පිළිබඳ පනතක් කෙටුම්පත් කරනු පිණිස සර්ව පාක්ෂික පාර්ලිමේන්තු කමිටුවක් පත් කිරීම, යනාදී මූලික පියවර කීපයක් ගන්නා ලද නමුත් එකකට පසුව එකක් වශයෙන් බලයට පත් හැම රජයක්ම කතා කිරීමේ පුළුල් නිදහසක් හා පුළුල් මාධ්‍ය නිදහසක් ජනතාවට දීම හැම රජයකම මැතිවරණ පොරොන්දුවක් වශයෙන් තිබියදීත් මෙකී ප්‍රතිශෝධන නොසලා හැරීම අභාගනයකි.

තොරතුරු ලබා ගැනීමේ අයිතියට අදාළ අධිකරණ ක්‍රියාවලියෙහි යම් ප්‍රගමනයක් දක්නට ලැබී ඇතත් කතා කිරීමේ හා ප්‍රකාශනයේ නිදහස පිළිබඳ පරාසය සම්බන්ධ අධිකරණ අර්ථ නිරූපණ මගින් ඇතැම් මූලික අයිතිවාසිකම් වෙනුවට සිදු විය යුතුව තිබුණු ව්‍යාජනිය ව්‍යවස්ථාපනයකට උදාසීනත්වයක් විධානයෙන් සීමාත්මක ක්‍රියාත් නිසා ආහෝසි වී ඇත්තේය.

එහෙයින් අපි මතු දැක්වෙන ප්‍රතිශෝධන සඳහා අපගේ ඉල්ලීම් යළි යළිත් ඉදිරිපත් කරමු:

1. ව්‍යවස්ථානුගත විධිවිධාන

1.1 ප්‍රකාශන නිදහස පිළිබඳ ව්‍යවස්ථානුගත සහතික

1.1.1 කිසියම් තැනැත්තකුට හෝ තැනැත්තියකට ශ්‍රී ලංකා ජනරජය තුළ ඇගේම හෝ අන් අයත් සමඟ එක්ව හෝ ඕනෑම නිත්‍යනුකූල රැකියාවක වෘත්තියක වෙළෙඳාමක විනාපාරයක හෝ ව්‍යවසායකයක යෙදීමෙන් වෘත්තියෙහි ප්‍රායෝගිකව නියැලීමේ අයිතිය සහතික කරන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 14(1) (පී) වගන්තියෙන් සැපයෙන ආරක්ෂාව ඇතිව තමන්ගේ වෘත්තියෙහි යෙදීමට මාධ්‍යවේදියාට නිදහස තිබිය යුතුය.

1.1.2 ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රකාශන නිදහස පිළිබඳ ව්‍යවස්ථානුගත සහතිකය රටේ ජාත්‍යන්තර නෛතික බැඳීමිවලට විශේෂයෙන්ම 1980 දී ශ්‍රී ලංකාව විසින් අනුමත කරන ලද "සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ප්‍රඥප්තියට" සමාන්තර වීම අවශ්‍යය.

1.1.3 සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ප්‍රඥප්තියට වඩාත් සම්ප වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි ප්‍රකාශන නිදහස, මත පළ කිරීමේ නිදහස හා තොරතුරු ලබා ගැනීමේ නිදහස පැහැදිලි කරන වචනවල වඩා හොඳ සංයෝජනයක් අවශ්‍යය.

විම ප්‍රඥප්තියේ 19 වැනි වගන්තියෙහි මෙසේ ප්‍රකාශිතය:

1. නිර්බාධකව සිය මත දැරීමේ අයිතිය සෑම කෙනෙකුටම තිබිය යුත්තේය.

2. ප්‍රකාශනයේ නිදහස පිළිබඳ අයිතිය සෑම කෙනෙකුටම තිබිය යුත්තේය. තොරතුරු හා සියලු ආකාරයේ අදහස් සොයා බැලීමේ ලබා ගැනීමේ හා කටවටකරගැනීමේ ලේඛනයෙන් මුද්‍රණයෙන් කලා ස්වරූපයෙන් හෝ ඔහු රිසි අනෙක් කවරම මාධ්‍යයකින් හෝ දේශ සීමා හේදයකින් තොරව බෙදා හැරීමේ අයිතියද ඊට ඇතුළත් විය යුතුය.

1.2 මූලික අයිතිවාසිකම් කෙරෙහි බලපාන ව්‍යවස්ථානුගත තහනම්

ප්‍රකාශන නිදහස කෙරෙහි ඒ සා පහසුවෙන් තහනම් පනවන්නට විධායකයට අවසර ලැබෙනොත් ප්‍රකාශන නිදහසට ඉඩ දෙන පුළුල් නිදහස් ව්‍යවස්ථානුගත විධිවිධානයක් නිශ්චල වන හෙයින් අපි මෙසේ යෝජනා කරමු:

(1) භාෂණය, ප්‍රකාශනය හා තොරතුරු පිළිබඳ නිදහස හා සම්බන්ධ පුළුල්ම අයිතිය මත පැනවෙන තහනම් සාධාරණ විය යුතුය. යුක්ති සහගත විය යුතුය. (අ) අයිතියේ ස්වභාවය, (ආ) සීමා පැනවීමේ වැදගත්කම හා අරමුණ, (ඇ) සීමාවේ ස්වභාවය හා ප්‍රමාණය (ඊ) සීමාව හා එහි අරමුණ අතර කාල පරාසය සහ (උ) අරමුණ ඉටු කර ගැනීම සඳහා බාධක අඩුවෙන් යොදා ගැනෙන ක්‍රමවේදය යනාදී අදාළ සියලු කරුණු සැලකිල්ලට ගනිමින් විවෘත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක මානව ගරුත්වය, සමානත්වය හා නිදහසද පදනම් කොට ගත යුතුය.

නැතහොත් ඊට විකල්ප වශයෙන්,

(11) විම තහනම් සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ප්‍රඥප්තියේ 19(3) වගන්තිය යටතේ එන විශේෂතාවලට පමණක් සීමා විය යුතුය.

(අ) අන්‍යයන්ගේ අයිතිවාසිකම්වල හා කීර්තියේ ගෞරවය සඳහා සහ
(ආ) ජාතික ආරක්‍ෂාවත් මහජන චිත්තය හෝ මහජන සෞඛ්‍යය හෝ සඳාචාරයේ සුරක්‍ෂිතතාවත් සඳහා විය යුතුය.

1.3 පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි පැනවී තිබෙන තහනම්වලින් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට අනවශ්‍ය වරප්‍රසාද පිරිනැමෙන නිසාත් කතා කිරීමේ ප්‍රකාශනයේ හා තොරතුරු ලබා ගැනීමේ නිදහස පිළිබඳ අයිතියට අදාළ නවීන ප්‍රමිතිවල විය පිළිබිඹු නොවන නිසාත් විම තහනම් ඉවත් කළ යුතුය. 1953 පාර්ලිමේන්තු බලතල හා වරප්‍රසාද පනත එහි මුල් තත්ත්වයට ආපසු හැරවිය යුතු අතර ඊට ආනුෂංගිකව සිදු කැරුණු සංශෝධනද විශේෂයෙන්ම බැහැර කළ යුතුය.

1.4 හදිසි නීති ක්‍රියාත්මක වන අවස්ථාවලදී මූලික අයිතිවාසිකම් හීනවීම

හදිසි නීති ක්‍රියාත්මක වන අවස්ථාවලදී මූලික අයිතිවාසිකම් මත පැනවෙන තහනම්, අවශ්‍ය හැන්වලදී ශ්‍රී ලංකාවේ තත්ත්වයට ගැළපෙන යේ නවීකරණය කැරුණු "සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ"

ජාත්‍යන්තර ප්‍රඥප්තියේ * 4 වැනි වගන්තියෙන් ඉඩ සැලැසෙන පරිදි සන්නය ඉල්ලා අධිකරණය ඉදිරියට යෑමට පුරවැසියෙකුට ඇති අයිතියට පමණක් සීමාවිය යුතුය. ඒ මෙසේය.

(1) එම තහංචි පැනවිය යුත්තේ නිල වශයෙන් ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද හදිසි තත්ත්වයක් පවත්නා අවස්ථාවකදී වන ජාතික ජීවිතට තර්ජනයක් වන්නේ නම් පමණකි.

(2) එම තහංචි ජාත්‍යන්තර නීතිය යටත් ඊට අදාළ අනෙක් බැඳීම්වලට අනනුකූල නොවන්නේ නම් පවත්නා තත්ත්වයේ හදිසි අවශ්‍යතාවට සරිලන දුරකථන පමණක් සීමා කළ හැක්කේය.

(3) එම තහංචි නිසා ප්‍රදේශ කෙනකුගේ වර්ගය, කුලය, වර්ණය, ලිංගිකත්වය, ස්ත්‍රී පුරුෂ පළපුරුදුකම්, භාෂාව, ආගම හෝ සමාජ පසුබිම් අනුව කිසිවකුට වෙනස්කම් සිදු නොවිය යුත්තේය.

(4) ඇතැම් විශේෂිත අයිතිවාසිකම්, එනම් ජීවිතයට ඇති අයිතිය, වධ හිංසා/කෂාරත්වය, අමානුෂික අවමානාත්මක සැලකිලි හෝ දුඛුවම් යනාදියෙන් නිදහස්වී සිටීමේ අයිතිය වාල්භාවයෙන් නිදහස්වී සිටීමේ අයිතිය, හිටපුමග බැඳීම් ඉටු කිරීමට නොහැකි වීමේ වකම් හේතුවීමට බන්ධනාගාරගත කරනු ලැබීමෙන් නිදහස්වී සිටීමේ අයිතිය යනාදී හිමිකම්, එම තහංචි මගින් කිසිදු හේතුවක් නිසාවත් හිත නොවිය යුත්තේය.

1.5 නීතිකරණය පිළිබඳ ව්‍යවස්ථානුරූපීභාව සම්බන්ධ අධිකරණ සමාලෝචනය

නීතිකරණයට පවත්නා නීති මෙන්ම අනාගතයේදී පැනවෙන නීතින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූලය යන්න පදනම් කොටගෙන ඕනෑම අවස්ථාවක අධිකරණ සමාලෝචනයට භාජන කිරීමේ ඉඩකඩ සැලැසෙන සේ ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කළ යුතු අතර පැනවුණු නීති පිළිබඳ අධිකරණ සමාලෝචනය සඳහා කාලසීමාවක් නොතිබිය යුත්තේය. ඒ සඳහා ඉඩ සැලැසෙනු පිණිස ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 16(1) සංශෝධනය කළ යුතුය.

“පවත්නා සියලුම ලියවුණු හා නොලියවුණු නීති මේ පරිච්ඡේදයේ අදාළ විධිවිධානවලට යම් ආකාරයකින් අනනුකූල වන්නේ ඒ නමුත් වලංගු විය යුතුය. ක්‍රියාත්මක විය යුතුය” යනුවෙන් දැක්වෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 16(1) වගන්තියෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා නීතියේ මූලික ප්‍රතිපත්තියක් උල්ලංඝනය වන හෙයින් එය ඉවත් කළ යුතුය.

2. පුවත්පත් හා පුවත්පත් නීති

2.1 නිල රහස් යන යන්න අනුමාන වශයෙන් හා පුළුල්ව විස්තර කරන ක්‍රීල රහස් පනතු ඉවත් කළ යුතු අතර, තොරතුරු අනාවරණය කිරීමේ නියමයක්ද රහස්‍යතාව ව්‍යතිරේකයක්ද බවට පත් කරන තොරතුරු ලබා ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනතක් පැනවිය යුතුය.

2.2 තොරතුරු ලබා ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනතකින් විවෘත භාවය හා විවෘත රජයක මූලධර්ම පිළිබිඹු විය යුතුය. අනාවරණය නොකළ හැකි තොරතුරු වර්ග, ඒවායේ රහස්‍යතාව පවත්නා කාල සීමාවද දක්වමින් මෙවැනි නීතියක් මගින් ලැයිස්තුගත කළ යුතුය. ප්‍රවේශය සඳහා බලය දෙන නෛතික විධිවිධාන, ස්වාධීන මණ්ඩලයකට අභිභාවනා කිරීමේ විධිවිධානද සමග පැනවිය යුතුය. පෞද්ගලික රහස්‍යතාව ආරක්ෂා කළ යුතු වෛද්‍ය වාර්තාද ඇතුළු වෙළෙඳ රහස්, රහසිගත වාණිජ තොරතුරු, නීතිය ක්‍රියාත්මක කරනු පිණිස පැවැත්වෙන පර්යේෂණ

විශ්වාසනීයත්වය මත ලබා ගන්නා ලද තොරතුරු හා ජාතික ආරක්ෂාව යන ශ්‍රේණි කිහිපයක් කිරීමේ විධිවිධාන වැඩිදුරටත් මගින් පැහැදිලි කරනු ලැබේ. 2004 දී ඇමරිකා මණ්ඩලය අනුමත කළ "තොරතුරු කිහිපය පිළිබඳ පනත" අනුව යන "තොරතුරු ලබා ගැනීමේ අයිතිය" පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පතක් සම්මත කරන මෙන් අපි රජයෙන් ඉල්ලා සිටිමු.

හිතුවක්කාරව තොරතුරු ප්‍රතික්ෂේප කිරීම පිළිබඳ පැමිණිලි පරිපාලන කිරීමේ බලතල සහිත ස්වාධීන අධිකාරියක් පත් කිරීමට විධිවිධාන සැලැස්විය යුතුය. අනෙක් කිසිවල රහස්‍යතා විධිවිධාන, තොරතුරු ලබා ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ නීතියට වඩා පහළ තත්‍වයක් සිටිය යුතුය.

2.3 1973 පුවත්පත් මණ්ඩල නීතිය ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් පැමිණිලි කොමිෂන් මගින් දැනට ස්වයං නියාමන පුවත්පත්තියක් බල පවත්වා ගෙයින් 1973 පුවත්පත් මණ්ඩල නීතිය ඉවත් කළ යුතුය.

2.4 ව්‍යවස්ථාපිතව වගන්තියෙන්, ඇමරිකා මණ්ඩල රැස්වීම් වාර්තා කිරීමත් ඇමරිකා මණ්ඩල තීරණ හා ලියවිලි පළ කිරීමත් පුවත්පත්වලට හසලව වන හෙයින් හිතුවක්කාර, බාධාකාරී හා අයුක්ති සහගත වීම් වගන්තිය ඉවත් කළ යුතුය.

2.5 ලංකාවේ වත්සන් ප්‍රවෘත්ති සමාගමේ අයිතිය පුළුල් කිරීම

ලංකාවේ වත්සන් ප්‍රවෘත්ති පල සමාගම(විශේෂ විධිවිධාන) නීතියෙන් සමස්ත වශයෙන් විකාර්යයෙන්ම ප්‍රකාශ වූණේ ආයතනයේ අයිතිය පුළුල් කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය වනා ජනපතූ කිරීමක් නොවේ. ව්‍යාපාර පසුව වත්සන් වශයෙන් බලපෑම් පත් ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩු නීතියේ අභිප්‍රාය අනුව ලේඛනවුත් ආයතනයේ අයිතිය පුළුල් කරන බවට මැතිවරණ ප්‍රකාශන මගින් පොරොන්දු වන අතර 1996 රජය විසින් පත් කරන ලද කමිටුවක් සමාගමේ අයිතිය පුළුල් කිරීම සඳහා යොදා ගතයුතු ක්‍රියාදාමයක්ද යෝජනා කෙළේය. විශේෂ වී නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක වී නැත්තේය. ලංකාවේ වත්සන් ප්‍රවෘත්ති පල සමාගම නීතිය ව්‍යාම ක්‍රියාත්මක කිරීම අවශ්‍යය.

3. දණ්ඩ නීති සංශුභය යටතේ වැරදි

19 වැනි සියවසේදී සම්පාදනය කරන ලද 120 වැනි වගන්තිය පමණකට වැඩි පරාසයකින් යුක්ත ගෙයින් එය එක්කෝ ඉවත් කළ යුතුය. නැතහොත් මානව අයිතිය පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර නීති සමඟ සැසඳෙන දේ නවීකරණය කළ යුතුය.

4 අධිකරණයට අපහාස කිරීම

1981 වත්සන් රාජධානියේ අධිකරණ අපහාස පනතත් 1971 ඉන්දියාවේ අධිකරණ අපහාස පනතත් අනුව පුළුල් ව්‍යුහයකින් සම්පාදනය වූණු අධිකරණ අපහාස නීතියට හා විනිශ්චයානිකව රහිතව අයත් පරාසය නියත වශයෙන් පැහැදිලි කරනු පිණිස ස්ථාවර හා පවිත්‍රාචිත "අධිකරණ අපහාස පනතක්" සිටිය යුතුය. අධිකරණ සිත්දු අධිකරණයේ වරදාව හා අධිකරණ පවිත්‍රාචිතය, සහේතුකව හා සාධාරණව විවේචනය කිරීමටත් කලු විකාශ දිගු කලක් අධිකරණය හමුවෙහි පවත්නා අවස්ථාවක අධිකරණ පරිපාලනයට නියත අයතියක් සිදු නොවන පරිදි වියේ කිරීමටත් එම නීතියෙන් ඉඩ ලැබිය යුතුය. මුලාශ්‍රවල රහස්‍යතාව පිළිබඳ පොදු රිසිවල, වෙනත් දේ අතර, වැනිවේක ඉතා පවු අන්දමින් පැහැදිලි කැරෙන අවස්ථාවලදී එය මේ නීතියෙන් පුළුල්

විග්‍රහයකට ලක්විය යුතුය. අපහාස වෝදනා කහවුරු කිරීම සඳහා සාධාරණ කාර්ය පටිපාටි මේ නීතියෙන් නියම විය යුතුය. අපහාසයක් සිදු වී ඇතැයි තහවුරු වූ විට පැවරිය යුතු උපරිම දඬුවම් මේ නීතියෙන් නියම විය යුතුය.

5. ප්‍රකාශන තහනම් කිරීම

ව්‍යවස්ථානුකූලව ලද හැකි අවසරයක් ප්‍රකාශනයේ හා තොරතුරු ලබා ගැනීමේ නිදහසට අනුකූලවත් තරු ඉන් බැහැරව සිදුවන අතපෙවීම් විසුක්වනු පිණිස ප්‍රකාශන තහනමක් ප්‍රකාශන ආනයනය මත පැනවිය යුතු තහනමක් පිළිබඳ නීතියේ වර්තමාන සන්ස්ථය පැහැදිලි කළ යුතුය.

6. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 6 වැනි සංශෝධනය

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 6 වැනි සංශෝධනයේ විධිවිධාන කතා කිරීමේ හා ප්‍රකාශනයේ නිදහස යම්කලා ගැටළුවක් සහ කාරණය මත වීම විධිවිධාන ප්‍රතිශෝධනයට භාජන විය යුතුය.

7. හදිසි නීතිය

7.1 හදිසි නීතිය යටතේ වාරණ හා වෙනත් සහංචි

සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ප්‍රඥප්තියකින් ප්‍රකාශිත නියමාවලිය අනුව තරු ඉන් බැහැරව ප්‍රකාශන පුර්ව තහනමකට ලක් නොවිය යුතු අතර ප්‍රකාශනය තහනම් කරන විවේචන රෙගුලාසි ගැටළු පසුකෙරේ ප්‍රකාශනයට පත්විය යුත්තේය. විමෝචන මාධ්‍යයේ සියලු අංශ පිළිබඳ කාණ්ඩයක් වනාම ප්‍රචාරය විය යුත්තේය.

විපමාකරණය නොව, නියමිත කාල සීමාවක් තුළ පාර්ලිමේන්තුවේ පුළුල් විවාදයකට භාජන වී අනුමත විය යුත්තේය.

7.1.2 වාරණයට අදාළ ප්‍රතිපත්තිය ජාතික ආරක්‍ෂාව, ප්‍රකාශන නිදහස හා තොරතුරු සඳහා ප්‍රවේශ වීමේ බලය පිළිබඳ 1995 ඔක්තෝබර් 1 වැනිදා "ජනතායෝජනවත් මූලධර්මවල" මාර්ගෝපදේශවලට අනුකූල විය යුත්තේය.

7.1.3(1947) මහජන ආරක්‍ෂක නියෝග යටතේ පැනවෙන සියලු රෙගුලාසි ව්‍යවස්ථානුකූලව නියමිත අවශ්‍යතාව හා/හෝ යෝග්‍යතාව හා/හෝ ප්‍රමාණානුකූලතාවද පිළිබඳ නියමාවලියට යටත් විය යුත්තේය. හදිසි නීතිය යටතේ පුද්ගලයකු අත්අඩංගුවට ගත යුත්තේ නීතියෙන් සාධාරණීකරණය වන යුක්ති සහගත පදනම මත වන අනුමානය හෝ සාමාන්‍ය සැකය මත නොවේ. අත්අඩංගුවට ගැනුණු පුද්ගලයා විනාමි ළමාම සිවිලි උසාවියට ඉදිරිපත් කළ යුත්තේය.

7.1.4 ප්‍රකාශන තහනම් කරන හදිසි නීති රෙගුලාසි, (1979) ඉක්බිවාදා වැළැක්වීමේ පනත යටතේ වරදක් කේ සැලකෙන කවරම් සිද්ධියක් හෝ සම්බන්ධ ඕනෑම ප්‍රකාශනයක් නිසි බලධාරියකුගේ අවසරය නැතිවම ගතහම කරන්නා වූ විධි පනතේ විධිවිධාන උල්ලංඝනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් ප්‍රචිතව මුද්‍රණය මුද්‍රා සැකීමට බලය දේන්නා වූ විධි පනතේ විධිවිධාන සම්පූර්ණ වන්නේ ඉවත් කළ යුතුය. නැතහොත් අවශ්‍යතාව

හා/හෝ යෝග්‍යතාව හා/හෝ ප්‍රමාණානුකූලතාවට ගැළපෙනු පිණිස අමාත්‍ය මඬුවමේ බලතලවලට යටත් වන ලෙසත් මුද්‍රණය මුද්‍රා තැබීමේ දැඩි ක්‍රියාවලියට විධා ප්‍රමාණවත් දඬුවම් පැහැදිලිව දැක්වෙන ලෙසත් සංශෝධනය කළ යුතුය.

8. මුද්‍රණ කඩදාසිවල අධික මිල

මුද්‍රණ කඩදාසි වෙනුවෙන් දැන් අය කැරෙන අත්‍යවික වර්ධන ප්‍රවර්ධන මණ්ඩලයේ අධිකාරය හා තොරතුරු ලබා ගැනීමේදී ආර්ථික පුනර්ජනනා ඇති අයට අධික වියදමක් දරන්නට සිදු වී තිබේ. ආනයන වර්ධන දැනුම් විධා ගොද්දන් වෙදා හැරීමටත් විකල්ප කිරීමටත් ප්‍රබල බාධකයක් වී තිබේ. ආනයන සඳහා ඉතාම අඩු වර්ධන අය කරන මෙන් යෝජනා කරමු.

වාරණය හා බාධකාරී මාධ්‍ය කීහි යනාදී සෘජු ක්‍රියාමාර්ග මගින් පමණක් නොව මුද්‍රණ කඩදාසි වියදම හා ආනයන වර්ධන වශයෙන් යටිතලයේ කටයුතු මගින්ද භාෂණයේ හා ප්‍රකාශනයේ නිදහස හිත විය හැකි බව ඒත්තු ගැනීම වැදගත්ය. මුද්‍රණ කඩදාසි මත පැහැවෙන අත්‍යවික ආනයන වර්ධන තේතු කොටගෙන ප්‍රවර්ධන පවත්වා ගෙන යාමක් නොවන පත්වියක් උද්ගත වන බවත් එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් භාෂණයේ හා ප්‍රකාශනයේ නිදහස උල්ලංඝනය විය හැකි බවත් තීන්දු කළ ඉන්ද්‍රිය ශ්‍රේණිධාරීකරණය යටේත්ත මුලධර්මය පිළිගත්තේය.

බවහිර රටවල ප්‍රවර්ධනයන් නිෂ්පාදනය සඳහා යන මුළු වියදමින් මුද්‍රණ කඩදාසි සඳහා වැය වන්නේ සියයට 25 30 අතර මුදලකි. ඒ සමග සහඳුන වීට ශ්‍රී ලංකාවෙහි ප්‍රවර්ධනයන් නිෂ්පාදන පිණිස වැය කළ යුතු මුළු වියදමින් මුද්‍රණ කඩදාසි සඳහා වැයවන ප්‍රමාණය සියයට 50 60 අතර ගණනකි.

සමස්ත ලෝකයේම මුද්‍රණ කඩදාසි අවශ්‍යතාවෙන් සියයට 70 ක් නිෂ්පාදනය කරන සමාගම් තුනක් මේ නිෂ්පාදනය දැන් කරයේ පාලනය කරන අතර කඩදාසි මිල නිගමනය වන්නේ ඉල්ලුම හා සැපයුම් මත නොවේ. මුද්‍රණ කඩදාසි මිල ඉහළ යෑමේ සෘජු ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ප්‍රවර්ධනවල වියදමට සරිලන සේ මිල වැඩි නොකර සිටින්නට ප්‍රකාශනයට නොහැකි වන අතර විය ප්‍රවෘත්ති හා අදහස් ප්‍රචාරණය කෙරෙහි බලපාන්නේය. බැරෑරුම් රටවල ප්‍රවර්ධන ප්‍රකාශනයන් මුහුණ පා සිටින මේ ගැටලු හිත වේගෙන යන පාඨක ජනතාව ආරක්‍ෂා කරනු පිණිස සැලැකිල්ලට ගන්නා මෙන් මුද්‍රණ කඩදාසි නිෂ්පාදනයෙහි නියුක්ත ප්‍රමුඛයන්ගෙන් මේ ප්‍රකාශනය මගින් ඉල්ලා සිටිනු ලැබේ.

9. පොදුජන විකාශන සේවය

9.1 රාජ්‍ය අරමුදලෙන් හා රාජ්‍ය කළමනාකරණයෙන් ශ්‍රී ලංකාවෙහි පැවැත්වෙන සියලුම විකාශන සේවා පොදු ජන සන්නය මණ්ඩල බවට පරිවර්තනය විය යුතු අතර ඒවා කිසිදු ආකාරයක රාජ්‍ය පාලනයට යටත් විය යුතු නොවේ.

9.2 විකාශන අධිකාරියේ පාලන මණ්ඩල සම්පූර්ණ හා ස්වාධීන සංයෝජනයක් වශයෙන් තහවුරු කිරීමෙන් පොදුජන විකාශනයේ අගය ආරක්‍ෂා කළ යුතුය.

10 වැනුත් මාධ්‍ය

10.1 ස්වාධීන විකාශන අධිකාරියක්

විකාශන ප්‍රතිපත්තියේ ක්‍රියාකාරීත්වය අධීක්ෂණයෙහි යෙදෙනු පිණිස, කිසිදු ආකාරයක රාජ්‍ය හෝ රාජ්‍ය නොවන බලපෑමකින් තොර අව්‍යවස්ථාපිත ස්වාධීන විකාශන අධිකාරියක් කිසියම් යුක්තයෙන් පුළුල් ලෙසින් පිළිගැනීමට සමත්විය යුතුය. තාක්ෂණ අංශයේ ඇතුළු පොදු හා පෞද්ගලික විකාශන සේවා සඳහා බලපත් දීම සම්බන්ධයෙන් ඒ අධිකාරිය වගකිව යුත්තේය. පොදුජන ප්‍රවේශයට අදාළ තොරතුරු හා අදහස් ලබා ගැනීමට ජනතාවට ඇති අයිතිය මෙන්ම විකල්ප මත පිළිබඳ සාධාරණ සම්තුලනය පවත්වා ගැනීමේ මූලධර්මය සිහියෙන් තිබේවිනම් ප්‍රකාශ විය යුත්තේය. මෙම අධිකාරි මණ්ඩලයට සාමාජිකයන් තෝරා ගැනීමේ ක්‍රියා පටිපාටිය කිසිදු දේශපාලන කණ්ඩායමක ආධිපත්‍යයට අවකාශ නොවන බව තහවුරු විය යුත්තේය.

10.2 පුළුල් ලෙසින් පිළිගැනීමට රජයට හිමි

පුළුල් ලෙසින් පිළිගැනීමට රජයට හිමි කිරීමේ ප්‍රතිපත්ති මාලාවක් කිසියම් සම්පාදනය විය යුත්තේය. වැඩිපමණක් අවම වශයෙන් සියයට 50 ක් පුළුල් ලෙසින් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රකාශිත අරමුණුවලට සීමා වන බවට නියමිත අධිකාරියක් වශයෙන් බලා ගත යුත්තේය.

10.3 අන්තර්ජාලය

ගනුදුන් දුර වසර තුළ ඇතිවනු සංවර්ධන ක්‍රියාවලී අතර සුවිශේෂී තැනක් ගෙන ඇත්තේ අන්තර්ජාලයේ ව්‍යවහාරයයි. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මාධ්‍ය ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණය ඒ ඇති අතරම බිලගොස් වෙබ් අඩවි පවත්වා ගෙන යන්නන්ගේ ගණයේ වෘත්තීය නොවන මාධ්‍යකරුවන්ද දිරිගැන්වී සිටියි. කිසිදු සාමාන්‍යයක් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මාධ්‍යයක් වෙනුවෙන් බිලගොස් වෙබ් අඩවිකරුවන් ගෙන් පිරිනැමෙන දායකත්වය අපි පිලිගන්නෙමු. එමෙන්ම එම වෙබ් අඩවිකරුවන් රාජ්‍ය පාලනයට පත්වුවේ අවකාශ වන්නන් බවත් ඔවුන් ඔවුන්ගේ කටයුතු සාම්ප්‍රදායික මුද්‍රණයක් මාධ්‍ය විකාශනයක් වශයෙන් අයවා ලෙස පවත්වාගෙන යාමට සමත් වුවත් අපි දැනගෙන සිටිමු. වගකීමක් ඇති බිලගොස් වෙබ් අඩවිකරුවන්ට අනෙකුත් අයුත් මාධ්‍ය ක්‍රියාකරුවන්ට අපගේ සහයෝගය දැක්වීමට අප මේ අවස්ථාව උපයෝගී කර ගන්නා අතරම ගනුදුන් හා ස්වාධීන විකාශන මාධ්‍යයක් ස්ථාපනය කිරීමේ අරමුණ ඇතිව ඔවුන් හා ඒකාබද්ධව කටයුතු කිරීමටද අපි බලාපොරොත්තු වෙමු.

10.4 අන්තර්ජාලය සංවාදාත්මක ප්‍රජාතන්ත්‍රය සඳහා ඉතා වැදගත් විය යුත් මාධ්‍ය අඩවියක් සේ සලකන ලෙසත් කිසිදු සාමාන්‍යයක් සඳහා අන්තර්ජාලය තුළද ඉඩකඩ පුළුල් කරන අන්දමේ ප්‍රතිපත්ති ඒ වෙතද ව්‍යවස්ථාපිත කරන ලෙස මෙන්ම සාධාරණ පදනම නොමැතිව වෙබ් අඩවි සහනම් කිරීමෙන් ඊට බාධා පැමිණවීමේ හා එය වාරණයට ලක්කිරීමේ සියලු ප්‍රතිපත්තිවලින් වළකින ලෙසත් අපි රජයෙන් විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිමු. අන්තර්ජාලය පුළුල් කර ගැනීම සම්බන්ධ පදනම් සාම්ප්‍රදායික මුද්‍රණ මාධ්‍යයක් අන්තර් ජාලයක් අත විකාරීම්ණයක් පවත්වා ගෙන යාමේ ප්‍රකාශනයෙන් අපේක්ෂිත සියලු වරප්‍රසාද හා ආරක්ෂාව පුළුල් කර වෙබ් මුද්‍රණ වෙතද ව්‍යවස්ථාපිත කරන මෙන් අපි තරයේ ඉල්ලා සිටිමු.

11. මුලාශ්‍රවල අරක්කාව

මාධ්‍ය මුලාශ්‍රවල රහස්‍යතාව සුරකිනු පිණිස නීති පැනවිය යුතු අතර එම නීති, මුලාශ්‍ර අනාවරණය සඳහා බල කැරෙන කොන්දේසි පැනැදීමට දැක්වෙන අධිකරණ අපහාස නීතියේදී කොටසක් විය යුතුය.

12. නීති සමාලෝචනය

නීති සමාලෝචනයට භාජන විය යුතුවාක් මෙන්ම එය ජාත්‍යන්තරව පිළිගැනුණු සම්භාලිත නියමාවලි සමඟ සැසැදෙන සේ සංශෝධනය විය යුතුය. විශේෂයෙන්ම 1927 "නොසරූප් ප්‍රකාශන නීති" 1912 "ප්‍රසිද්ධ රැඟුම් පාලන නියෝග" "ප්‍රසිද්ධ රැඟුම් පාලන මණ්ඩල පනත" 1958 "ආගම් අපහාස ප්‍රකාශන පනත" සමාලෝචනය විය යුතුය.

13. මාධ්‍ය ආයතනවල හා මාධ්‍යවේදීන්ගේ වගකීම් ස්වේච්ඡානුකූල ආචාර ධර්ම පද්ධතියක් වශයෙන් නියාමනය සඳහා සහාය

13.1 ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් ආයතනය ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් පැමිණිලි කොමිසම ශ්‍රී ලංකා ජනමාධ්‍ය විද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් සංගමය, නිදහස් මාධ්‍ය විකාශනය, ශ්‍රී ලංකා වෘත්තීය පත්‍ර කලාවේදීන්ගේ සංගමය, ශ්‍රී ලංකා දෛමළ මාධ්‍ය සන්නිවේදනය, ශ්‍රී ලංකා මුස්ලිම් සංසදය, මාධ්‍ය සේවක වෘත්තීය සංගම් සංවිධානය සහ දකුණු ආසියා නිදහස් මාධ්‍ය සංවිධානයේ ශ්‍රී ලංකා පාර්ශ්වය වරින් අනුමත කරනු ලැබ දැනට වලංගුව පවත්නා, ශ්‍රී ලංකා කර්තෘ සංසද වෘත්තීය ආචාරධර්ම පද්ධතියෙන් මුද්‍රිත මාධ්‍යයේ සියලු ආයතන/මාධ්‍යකරුවෝ බැඳී සිටිය යුත්තෝය. ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් පැමිණිලි කොමිසම සමග අප්‍රමාදී සහයෝගයෙන් කටයුතු කළ යුත්තෝය. කොමිසමේ ලේකම් කාර්යාලයේ නිවේදනවලින් හා කොමිසමේ අරගල නිවාරණ මණ්ඩලයේ තීන්දුවලින් බැඳී සිටිය යුත්තෝය. (ඉහත සඳහන් කර්තෘ සංසද ආචාර ධර්ම මාලාව මේ ප්‍රකාශනයේ අභ්‍යවකෘත අංගයක් වශයෙන් අමුණා තිබේ).

13.2 මාධ්‍යයක් නිදහස් විය යුත්තේ හුදෙක් දේශපාලන බලපෑම්වලින් පමණක්ම නොවේයැයිද අයෝග්‍ය වාණිජ බල පෑම්වලින් හා පාලනයෙන්ද නිදහස්ව සිටීමේ වැදගත් මාධ්‍යය දැරිය යුතුයැයිද අපි විශ්වාසය කරමු. මාධ්‍යය වෙළෙඳ ප්‍රචාරක දැන්වීම් මතර යැපෙන බව අප පිළිගන්නා අතරම අභ්‍යන්තර වෙළෙඳ ආයතන ප්‍රචාරක දැන්වීම් නොදී සිටීම මගින් මාධ්‍ය වෙත බලපෑම් වර්ග කිරීමේත් කලාවැඩි ඉඩකඩ පවා ග්‍රහණය කර ගැනීම සඳහා ප්‍රයත්න දැරීමේත් ප්‍රවණතාවක් ලෝකයෙහි පවත්නා බවත් අපි විශ්වාස කරමු. විවේචි අයෝග්‍ය වාණිජ බලපෑම්වලින් නිදහස්ව මාධ්‍යය පවත්වා ගෙන යෑමට අපි වැදගත් කරන්නෙමු. වෙළෙඳ ප්‍රචාරක දැන්වීම්වල වාසියෙන් අපගේ කර්තෘ මාණ්ඩලික හා ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිපත්තියටත් බලපෑම් වර්ග නොවන බවට මෙන්ම අපගේ අවධාන කාඩ්පය හා වාර්තාකරණයේ අරමුණ උල්ලංඝනය නොවන බවටත් අපි වගබලා ගන්නෙමු.

13.3 උසස් ප්‍රමිති අත්පත් කර ගැනීම සඳහා නිර්මාණාත්මක විවේචනයෙහි යෙදෙනු පිණිස ප්‍රතිරෝධීන් සැපයීමෙන් හා සමාජයන්ගේ විචාරයෙන් අපට උදවු කරන ලෙසත් ශ්‍රී ලංකාවෙහි නිදහස් හා ස්වාධීන මාධ්‍යයක් නිර්මාණ කරනු පිණිස අප සමඟ හවුල්ව කටයුතු කරන ලෙසත් ප්‍රජා ප්‍රජාවගෙන් වෘත්තීය මණ්ඩලවලින් වෙනත් ක්‍රියාකාරීන්ගෙන් වියතුන්ගෙන් හා සාමාන්‍ය පුරවැසියන්ගෙන්ද අපි ඉල්ලා සිටිමු.

14. ප්‍රචිත්පත් කලාවේදීන්ගේ කාර්ය වර්ධනය හා ආරක්‍ෂාකාරී තත්ත්වය

නිදහසේ ස්වකීය වෘත්තියෙහි නියුක්ත විය හැකි ප්‍රචිත්පත් කලාවේදීන් නොමැතිව නිදහස් මාධ්‍යයක් තිබිය හැකි නොවේ. නිදහසේ කටයුතු කිරීමේ ශක්තිය වෘත්තීය ප්‍රචිත්පත් කලාවේදීන්ට තහවුරු කර දීමේ වැදගත්කම අවබෝධ කරගෙන සිටින අපි ප්‍රචිත්පත් කලාවේදීන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්‍ෂා කරන නීති පනවීමේත් පහත දැක්වෙන ප්‍රතිපත්තිද ක්‍රියාත්මක කිරීමේත් අවශ්‍යතාව වීත්තු ගෙන සිටිමු.

(අ) ඉන්දියාවේ රැකියා තත්ත්ව විධිමත් කරනු පිණිස උපයෝගී කොට ගැනෙන "1955 වෘත්තීය පත්‍ර කලාවේදීන්ගේ හා අනෙක් ප්‍රචිත්පත් සේවකයන්ගේ (සේවා කොන්දේසි)" පිළිබඳ පහත අනුව නීතියක් පනවන සේ ඉල්ලීම

(ආ) සන්නද්ධ හැටුම් පවත්නා ප්‍රදේශවල අනතුරුදායක ගෙල වෘත්තියෙහි යෙදෙන ප්‍රචිත්පත් කලාවේදීන්ගේ ආරක්‍ෂාව සලසන "තූන්වැනි පිහිවා ඉඟුරුසිඳේ" අතිරේක පිටපතේ (1977 ජුනි 8) 79 වැනි වගන්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම.

(ඇ) ප්‍රචිත්පත් කලාවේදීන් සඳහා රක්‍ෂණ ව්‍යාපෘති පිහිටුවන සේ ඉල්ලා සිටීම.

(ඊ) ප්‍රචිත්පත් කලාවේදීන්ගේ සුඛ සිද්ධිය සුරකිනු පිණිස කාමුකිය කංචිධාන පිහිටුවන සේ ඉල්ලීම

15. ප්‍රචිත්පත් කලා පුහුණුවේ අවශ්‍යතාව

මාධ්‍යයට වඩාත් පුළුල් වෘත්තීය තත්ත්වයක් ආරෝපණය කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් විශේෂයෙන්ම, තරුණ ප්‍රචිත්පත් කලාවේදීන් ශාස්ත්‍රීය හා ප්‍රායෝගික අංශ දෙකෙන්ම පුහුණු කිරීමත් දැනටමත් සේවයෙහි නියුක්ත ප්‍රචිත්පත් කලාවේදීන්ට ඒ පුහුණුව දීමත් සඳහා වැඩිපිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් මේ ප්‍රකාශනයෙන් අවධාරණය කැරෙයි. ශ්‍රී ලංකා ජනමාධ්‍ය විද්‍යාලයෙන් දැක් ප්‍රචිත්පත්කලාවේදී ධීප්ලෝමාවක් පිරිනමන පාඨමාලාව උපාධියක් පිරිනමන පාඨමාලාවක් බවට පත් කිරීමද ඊට ඇතුළත් වෙයි

මෙහි අන්තර්ගත විධිවිධාන ඉක්මවා යමින් ප්‍රතිශෝධනය සඳහා උද්යෝගණය කිරීමට පෙහැදිලිකු සංවිධානවලට ඇති අයිතියට මේ විකමතික ප්‍රකාශනයෙන් වර්ණයක් නොපැහැවෙයි.

සමාජභිය

මාධ්‍ය නිදහස හා සමාජ වගකීම් පිළිබඳ දස වැනි සංවිත්සරය නිමිති කොටගත් මෙම උත්සවය, ශ්‍රී ලංකා ප්‍රචිත්පත් ආයතනය විසින්, ශ්‍රී ලංකා වෘත්තීය පත්‍ර කලාවේදීන්ගේ සංගමය, නිදහස් මාධ්‍ය ව්‍යාපාරය, ශ්‍රී ලංකා කර්තෘ සංසදය සහ ශ්‍රී ලංකා ප්‍රචිත්පත් සමාජය යන සංවිධානවල සහභාගිත්වය හා එක්සත් ජාතීන්ගේ අධ්‍යයන, විද්‍යාත්මක හා සාංස්කෘතික සංවිධානයේ ආධාරද ඇතිව සංවිධානය කැරුණු බවත් ඒ මගින් මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ විවිධ අංශවල සහභාගිත්වයේ උපරිම ජීවය ප්‍රදර්ශනය කැරුණු බවත් අපි කෘතඥතා පූර්වකව සඳහන් කරමු.

පොදු විශයෙන් ප්‍රකාශනයේ නිදහසක් විශේෂයෙන් මාධ්‍ය නිදහස හා ඊට අනුවැද්ධ සමාජ විගණීමක් ප්‍රවර්ධනය කරනු පිණිස අප දරන ප්‍රයත්නයේදී අපගේ වැඩිදුර සහයෝගයත් විශ්සත් භාවයත් වෙනුවෙන් අප සැප වන බව යළි යළිත් ප්‍රකාශ කරමු. විනෝදීන් අපගේ පොදු දර්ශනය යටතර්ගත් බවට පත් කර ගැනීම සඳහා ක්‍රියාත්මක වනු පිණිස අපගේ මතවල වීර්ධිත්වය හා අපගේ ක්‍රියා කලාපයේ වෙනස්කම් යටපත් කර ගන්නා මෙන් අපි සියලු මාධ්‍ය සංවිධානවලින් ඉල්ලා සිටිමු.

අත්සන් කළේ,

ශ්‍රී ලංකා වෘත්තීය පත්‍ර කලාවේදීන්ගේ සංගමය

නිදහස් මාධ්‍ය විකාශනය

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රවර්තන ප්‍රකාශකයන්ගේ සංගමය

ශ්‍රී ලංකා කථනා සංසදය

ஊடக சுதந்திரமும் சமூகப் பொறுப்பும் பற்றிய
கொழும்புப் பிரகடனம்

2008

**ஊடக சுதந்திரமும் சமூகப் பொறுப்பும் பற்றிய
கொழும்புப் பிரகடனம்
2008 – ஒக்டோபர்**

ஊடக சுதந்திரம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு பற்றிய கொழும்புப் பிரகடனத்தின் (பிரகடனம்) பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு நிகழ்வில் இதன் கீழ் கையொப்பமிடுபவர்களாகிய நாம்: பிரகடனத்தில் தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகள், விழுமியங்கள் மீதும் எம்மால் தொடக்கப்பட்டுள்ள ஊடக விதிகளில் சீர்திருத்தங்களை மெற்கொள்ளும் செயன்முறைகளின் மீதும் எமது உறுதிப்பாட்டினை மீள உறுதி செய்து கொள்கின்றோம்.

பிரகடனத்தின் மீது ஒரு மீள்பார்வையைச் செலுத்துவதற்கு இச்சந்தர்ப்பத்தினைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நாம், அப்போதிலிருந்து இடம்பெற்றுள்ள சாத்தியமான முன்னேற்றங்களை முறைப்படி ஒப்புக்கொள்வதற்கும் இன்னுமே நிறைவுசெய்யப்படாத நிலையில் விடப்பட்டிருக்கும் குறியில்க்குகள் பலவற்றை நிறைவுறுத்திக்கொள்வதற்கும் அதேவேளை பிரகடனத்தின் பின்னர் எழுந்துள்ள புதிய சவால்களை அட்வைன்செய்யப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் கூட இவ்வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றோம்.

ஊடகம், அபிவிருத்தி, வறுமையொழிப்பு பற்றிய 2006ஆம் ஆண்டின் கொழும்புப் பிரகடனம் (யுனெஸ்கோ பிரகடனம்) மற்றும் சமூக நீதிக்கும் அபிவிருத்திக்கும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் சுதந்திரமும் பன்மைத்தன்மையும் சுயாதீனமுமுள்ள ஊடகத்துறையை மேம்படுத்துவதை உள்ளடக்கிய பிரகடனத்தின் கீழான கூட்பாடுகள் தொடர்பில் இலங்கை அரசாங்கமும் ஒரு கையொப்பக்காற் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்கின்றோம்.

1991ஆம் ஆண்டில் விண்டஹாக் (Windhoek) பிரகடனமானது, சுயாதீனமான பத்திரிகையைக் கொண்டிருக்கும் உரிமை பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தை வலுவடையதாக்கும் அடிப்படை உரிமையென வலியுறுத்தியிருந்ததையும் நாம் மேலும் நினைவு கூருகின்றோம்.

மேலும் 1998ஆம் ஆண்டின் பிரகடனத்தில் குறித்துக்காட்டப்பட்ட சீர்திருத்தங்களை அமுல் செய்வதன் வழியேயும் தமது பாதுகாப்பு உறுதி செய்யப்படும் நிலையில் அவர்களின் தொழில் நடவடிக்கைகளை மெற்கொள்ளும் அரசியலமைப்பின் உரிமைகள் ஊடகவியலாளர்களுக்கு உத்தரவாதம் செய்யப்படும் நிலையிலும் மட்டுமே சுதந்திரமும் பன்மைத் தன்மையும் சுயாதீனமுமுள்ள ஊடகத்தினைப் பெற்று, அனுபவிக்க முடியும் என்றும் நாம் நம்புகின்றோம்.

அந்தவகையில் நாம் 1998ஆம் ஆண்டின் பிரகடனத்தின் மீளாய்வு செய்யப்பட்ட கூற்றினை சமர்ப்பிப்பதற்கு இச்சந்தர்ப்பத்தினைப் பயன்படுத்தும் அதேவேளை, கொழும்புப் பிரகடனத்தின் உள்ளார்ந்த அபிலாஷைகளை நிரூபிப்பதற்கும் வகையில் புத்துருப்படுத்த உறுதி கொள்வோம்.

முகப்புரை:

கீழே ஒப்பமிடுபவர்களாகிய நாம், கருத்து வெளியீடும் சுதந்திரம், தகவல் சுதந்திரம் என்பன ஜனநாயக சமூகத்திற்கு இன்றியமையாதது என்பதையும் அதன் முன்னேற்றத்திற்கும் நலன்களுக்கும் மற்றும் ஏனைய மனிதவுரிமைகள், அடிப்படையுரிமைகள் என்பனவற்றை அனுபவிப்பதற்கும் அவசியமானதென்பதையும் உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

மக்கள் தமது அரசாங்கத்தின் நடத்தைப் போக்குகளை கண்காணிக்கக் கூடியதாயிருக்க வேண்டுமாயினும், அரசியல் விவகாரங்களை அறிந்தவர்களாக ஜனநாயக சமூகமொன்றின் செயற்பாடுகளில் முழுமையாகப் பங்கேற்க வேண்டுமாயினும் அவர்கள் தகவல்களை பெற்று அடையும் நிலையில் இருத்தல் வேண்டும் என்பதையும் கருத்தில் கொண்டுள்ளோம்.

முரண்பாடுகள் தலைதாக்கீயுள்ள காலங்களில் பல்வேறு அபிப்பிராயங்களுக்கும் இடமளிப்பதன் வழியே, அவற்றைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கும் சுதந்திரமும் சுயாதீனமுமான ஊடகம் இருத்தல் அவசியம் என்பதை உறுதியாக நம்புகிறோம்.

மேற்கூறப்பட்டவற்றை அனுசரித்து சமூகத்தில் முக்கிய பங்கினை ஊடகவியலாளர் நிறைவேற்றுகிறார் என்பதை அங்கீகரிக்கின்றோம்.

தனி நபர்களிலும் பார்க்க அரச அதிகாரிகள், அவர்கள் வகிக்கும் பொறுப்புகள் காரணமாக தீவிரமான விமர்சனங்களையும் பொறுமையுடன் செவிமடுத்தல் வேண்டும் எனக் கருதுகின்றோம்.

பொது விவகாரங்கள் மீதான விவாதங்கள் தடைக்கட்டுற்றவையாகவும் ஆக்ரோசமானவையாகவும் இருப்பதுடன் ஒரு சுதந்திரமான விவாதத்தில் தவறான கூற்றுக்களும் வெளிப்படுகின்றன. விவாதங்கள் உத்தியோகபூர்வ நடத்தைகளை விமர்சிப்பவர்களுக்கு சட்டரீதியான பாதுகாப்பின் அவசியத்தை அங்கீகரிக்கப்படுவதன் வழியே பொது விவாதங்களுக்கான வாய்ப்புக்கள் மட்டுப்படுவதுடன் அதற்கான ஊக்கநிலையும் மட்டும் தட்டப்பட்டு விடுகிறது. இவற்றை நாம் உறுதியுடன் நம்புகின்றோம்.

செய்தத் தணிக்கைப் பிரயோகமானது தன்னிச்சையானதும் நெறி திறம்பியதும் பொது மக்கள் தகவல் பெறும் உரிமையை மறுப்பதும் சர்வதேசத் தரத்திலான கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தை மீறவதுமாகும் என்பதையும் அங்கீகரிக்கின்றோம்.

ஊடகவியலாளர்களுக்கும் அவர்களது சொத்துக்களுக்கும் தாக்குதல்கள், அச்சுறுத்தல்கள், மிரட்டல்கள் விடுக்கப்படுவது, இத்தகைய தாக்குதல்கள், அச்சுறுத்தல்கள், மிரட்டல்கள் தொடர்பில் விசாரணைகள் நடத்தப்படாதது பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தையும் கருத்து சுதந்திரத்தையும் மோசமாக பாதித்துள்ளது என்பதை கவலையுடன் குறித்துக் கொள்கிறோம்.

அச்சநிலை இடைவிடாது தொடரும் சூழ்நிலையில் பத்திரிகையும் ஊடகமும் சுதந்திரமாக இயங்க முடியாது என்பதனை அங்கீகரிக்கின்றோம்.

தேசிய பாதுகாப்பு நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு அமுல்படுத்தக்கூடிய கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் தகவல் சுதந்திரம் மீதான கட்டுப்பாடுகளின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட செயற்பாப்பு தெளிவாக புரிந்துகொள்ளப்படுவதை மேம்படுத்துவதன் மூலம் தேசிய பாதுகாப்பு காரணங்கள் காண்பித்து சுதந்திரங்கள் மீது நியாயமற்ற கட்டுப்பாடுகளை அரசாங்கம் விதிக்க முனைவதைத் தடுக்க விரும்புகின்றோம்.

செயற்பாடுகளில் உயர்ந்த தரத்தை அடைதல், ஐக்கிய உணர்வை முன்னெடுத்தல், ஊடகத்தினரிடையே கருத்தொருமித்த ஒத்துழைப்பு, நடைமுறைகளில் ஒழுக்கநெறி நியமங்களை பின்பற்றாதல் என்பவற்றில் உடனினிணைந்த பொறுப்பினையும் சுதந்திரமானதும் சுயாதீனமானதுமான பத்திரிகைத்துறையும் ஊடகத்துறையும் முன்வைக்கிறது என்பதையும் அங்கீகரிக்கின்றோம்.

பின்வரும் பிரேரணைகளுடன் உடன்படுவதும் பொருத்தமான அமைப்புக்கள் தமது பரப்புதல்கள், ஏற்றுக்கொள்ளல்கள், அமுல்படுத்தல்கள் என்பனவற்றை முன்னெடுப்பதற்கு பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்றும் விதந்துரைக்கின்றோம்.

1998 - கொழும்பு பிரகடனத்தின் பின்னரான அபிவிருத்திகள்:

கடந்த தசாப்த காலத்தில் பின்வரும் சாதகமான அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டிருப்பதை பாராட்டுக்களுடன் குறித்துக் கொள்கிறோம்.

அ) தண்டனை சட்டக்கோவையிலும் பத்திரிகைப் பேரவை சட்டத்திலிருந்து 2002இல் குற்றவியல் அவதூறு பிரமாணங்கள் நீக்கப்பட்டமை, ஜனாதிபதியை அவமதிப்புக்குள்ளாக்குவதை நிந்தனை செய்யும் குறிப்புகளால் அல்லது வார்த்தைகளால் முயற்சித்த தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் 118ஆவது பிரிவை ரத்து செய்தவை. 1953ஆம் ஆண்டின் பாராளுமன்ற அதிகாரங்கள் சிறப்புரிமை சட்டத்திற்கான 1978ஆம் ஆண்டின் திருத்தத்தை ரத்து செய்தமை. இது சிறப்புரிமை மீறல்களை தக்கபடி கவனிக்கும் அதிகாரத்தை பாராளுமன்றத்துக்கு வழங்குகிறது.

ஆ) இலங்கை பத்திரிகை நிறுவனம், பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணையகம், இலங்கை ஊடகவியல் கல்லூரி என்பனவற்றின் உருவாக்கம்.

மேற்படி சாதகமான அபிவிருத்திகளுக்கு புறம்பாக 1998ஆம் ஆண்டின் பிரேரணைகளை அமுல் செய்வதற்கு எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதை வேதனையுடன் குறித்துக் கொள்கிறோம். ஊடக சட்ட சீர்திருத்தங்களுக்கான பிரதம அமைச்சர் தலைமையிலான குழுவின் உருவாக்கம், தகவல் சுதந்திர சட்டத்தை அமைச்சரவை அங்கீகரித்தமை, நீதிமன்ற அவமதிப்புச் சட்டவரைவீனை தயாரிப்பதற்கான பாராளுமன்ற சர்வகட்சி தெரிவுக் குழுவின் நியமனம் போன்ற ஊடக சீர்திருத்த சட்டங்கள் தொடர்பான ஆரம்பத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் மீண்டும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. ஆயினும் தொடர்ந்து பதவிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் தாம் அதிகமான பேச்சு சுதந்திரத்தை தனி நபர்களுக்கும் ஊடகங்களுக்கும் வழங்கப்போவதாக அளித்த வாக்குறுதிகளை புறக்கணித்து, சீர்திருத்தங்களை மறந்து போனமை துரதிஷ்டமானது.

தகவல் பெறும் உரிமை தொடர்பில் நீதித்துறை விரிவாக்கத்திற்கான ஒருசில அடிகள் முன்னெடுத்து வைக்கப்பட்ட அதேவேளை நீதித்துறையினரால் பேச்சு, கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தின் நோக்கெல்லை தொடர்பான ஆக்கபூர்வமான வியாக்கியானங்களினூடாக பெறப்பட்டிருக்க வேண்டிய சில அடிப்படை உரிமைகளின் நீட்சி சட்டவாக்கத் துறையினரின் அக்கறையின்மை மற்றும் ஆட்சித் துறையினரின் அடாச்செயல் போன்றவற்றினால் இழக்கப்பட்டு விட்டது.

எனவே, நாம் பின்வரும் சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பிலான கோரிக்கைகளை வலியுறுத்துகின்றோம்.

1. அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள்.

1:1. கருத்துச் சுதந்திரம் தொடர்பான அரசமைப்பு உத்தரவாதம்.

1:1:1. அரசமைப்பின் 14 (1) (g) உறுப்புகளின் ஏற்பாட்டின் பிரகாரம் வழங்கப்படும் பாதுகாப்புடன் தமது தொழில்களை மேற்கொள்வதற்கு ஊடகத்துறை சார்ந்தவர்கள் சுதந்திரம் கொண்டுள்ள வேண்டும். குறிப்பிட்ட உறுப்புகள் இலங்கையர் ஒருவர் தானோ அல்லது வேறு சட்டமுறையான தொழில்களில், உயர் பதவிகளில் வணிக நடவடிக்கைகளில் அத்துடன்; அல்லது வணிக முயற்சிகளில் ஈடுபாடு கொண்ட எவருடனும் இணைந்து தனது தொழிலை செய்வதற்கு உரிமையும் உத்தரவாதமும் அளிக்கப்படுகின்றது.

1:1:2. கருத்து வெளிப்படும் சுதந்திரம் தொடர்பான இலங்கையின் அரசியலமைப்பு உத்தரவாதங்கள் நாட்டின் சர்வதேச சட்டக் கட்டுப்பாடுகளுடன் பொருந்திப் போவதாக அமைதல் வேண்டும். குறிப்பாக, 1980இல் இலங்கை ஒப்பமிட்டு ஏற்றுக்கொண்ட சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச உடன்பாட்டு உறுப்புகள் (ICCPR) உடன் பொருந்திப் போதல் வேண்டும்.

1:1:3. அரசியலமைப்பில் கருத்துச் சுதந்திரம், அபிப்பிராயம், தகவல் என்பவற்றை விளக்கும் மிகச் சிறந்த சொல்லமைப்புகள் உள்ளன. (ICCPR) இன் உறுப்புகள் 19(1), 19(2) என்பவற்றை மிக நன்றாக தழுவிவையாக அவை இருக்கின்றன. (ICCPR) உறுப்புகள் 19 குறிப்பிடுவது:

1. தலைவியினுள் ஏதுமின்றி அபிப்பிராயங்களை கொண்டிருக்கும் உரிமை ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு.
2. கருத்துச் சுதந்திரத்துக்கான உரிமையும் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. இதனுள் தகவல்கள், சகல வகை ஆலோசனைகள் என்பனவற்றைத் தேடுதல், பெற்றுக் கொள்ளல், வழங்குதல் என்பவை அடங்குவதுடன் எல்லைகள் கடந்தும், வாய் மூலமாகவும் எழுத்திலும் அச்சுருவிலும் ஒலிய வழவிலும், அல்லது ஒருவர் விருப்பம் ஏதேனுமொரு ஊடகம் மூலமாகவும் நிறைவேற்ற முடியும்.

1:2. அடிப்படை உரிமைகள் மீது அரசமைப்பு கட்டுப்பாடுகள்:-

கருத்துச் சுதந்திரம் மீதான ஒரு பரந்த அரசமைப்பு ஏற்படாவினும் அதனைக் கட்டுப்படுத்தும் உரிமை நிறைவேற்று அதிகாரிக்கு வழங்கப்படுமாயின் அச்சுதந்திரம் செயலற்றதாகி விடும். எனவே பின்வருமாறு பிரேரிக்கப்படுகிறது.

(I) பேச்சு சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம், தகவல் சுதந்திரம் என்பன தொடர்பிலான உரிமை மீது கௌரவம், சமத்துவம், சுதந்திரம் என்பனவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்ட வெளிப்படையான ஜனநாயக சமூகத்தில் கட்டுப்பாடுகள் நியாயமானவையாகவும் சரியான ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியனவாகவும் தேவையானவையாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இதனை தீர்மானிக்கும் போது பின்வருவன உள்ளிட்ட பொருத்தமான காரணிகள் கருத்தில் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

(அ) உரிமையின் இயல்பு (ஆ) செயல் வரையறையின் நோக்கத்தின் முக்கியத்துவம்

(இ) எல்லை வரையறையின் பரப்பும் இயல்பும் (ஈ) எல்லை வரையறைக்கும் அதன் நோக்கத்துக்குமிடையேயுள்ள காலப்பகுதி (உ) நோக்கினை எய்துவதற்கான குறைந்தளவு கட்டுப்படுத்தற் காரணிகள்.

அவ்வாறன்றேல் மாற்று வழியாக:-

(II) ICCPR உறுப்புரை 19(3)இன் கீழ் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் விதிவிலக்குகளுக்கு மட்டும் எல்லைப்படுத்தப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள்:

அ) பிறர் தொடர்பான உரிமைகள் அல்லது நற்பெயரை மதிப்பதற்கென.

ஆ) தேசிய பாதுகாப்பு அல்லது அரசு உத்தரவு அல்லது பொது சுகாதாரம் அல்லது ஒழுக்கநெறி என்பனவற்றை பாதுகாப்பதற்கென.

1:3. பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகள்:-

அரசியலமைப்பில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகள் தொடர்பான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கும் ஏற்பாடுகள் நீக்கப்படல் வேண்டும். ஏனெனில் இது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மீது வழங்கப்பட்டு அநாவசியமான சிறப்புரிமையாக உள்ளது. அத்துடன் பேச்சுச் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம், தகவல் சுதந்திரம் என்பனவற்றுக்கான நவீன காலத்து தரங்களை பிரதிபலிப்பனவாகவும் இல்லை. 1953ஆம் ஆண்டின் பாராளுமன்ற அதிகாரங்கள் சிறப்புரிமைகள் சட்டத்துக்கு பின்னர் செய்யப்பட்ட திருத்தங்கள் ரத்துச் செய்யப்படல் வேண்டும்.

1:4. அவசரகால பிரகடனத்தின்போது அடிப்படை உரிமைகளின் வலுக்குறைப்பு:-

அவசரகால நிலைப் பிரகடனங்களின்போது அடிப்படை உரிமைகள் மீதான கட்டுப்பாடானது குடிமக்கள் அவ்வாறான உரிமைக்கட்டுப்பாடுகள் தொடர்பில் நிவாரணம் தேடி நீதி மன்றம் செல்வதற்கான எல்லை வரையிலானதாக இருத்தல் வேண்டும். அதாவது ICCPR உறுப்புரை 4இல் தரப்பட்டுள்ள எல்லை வரையிலானதாக அமையும். இலங்கைச் சூழ்நிலைகளுக்கு பொருந்தும்படியாக மாற்றியமைக்கும்போது பின்வருமாறு:

I. அதிகாரபூர்வமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட ஒரு தேசத்தின் இருப்புநிலை மீது பொது அவசரகால நிலை அச்சுறுத்தும் காலப்பகுதியில் இவை அமுல் செய்யப்படலாம்.

II. சூழ்நிலையின் அவசியத்தினால் ஏற்படக்கூடிய கண்டிப்பான தேவையின் எல்லை வரையில் அதுவும் சர்வதேசச் சட்டங்களின் கீழான பிற கடப்பாடுகளுடன் முரண்படாத வகையில் அமல் செய்யப்படலாம்.

III. அமுலாக்கம் இனம், சாதி, நிறம், பால், பாலியல் தொடர்பிணைவு, மொழி, மதம், சமூக மூலம் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவதற்கு இடம் கொடாது.

IV. குறிக்கப்பட்ட சில சிறப்பான உரிமைகள், அதாவது வாழ்வுரிமை, சித்திரவதை, கொடூரம், மனிதாபிமான குறைவாக தரக்குறைவாக நடத்தப்படுதல், தண்டனை என்பனவற்றிலிருந்து விடுபட்டிருத்தல், அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபடும் உரிமை, ஓர் ஒப்பந்தக் கடப்பாடு ஒன்றினை நிறைவேற்ற முடியாது போனமைக்காக சிறைப்படுத்தப்படாதிருக்கும் உரிமை என்பன எச்சூழ்நிலையிலும் தரக்குறைவுபடுத்தப்படலாகாது.

1.5. சட்டவாக்கத்தின் அரசியலமைப்பு இசைவுபாடு பற்றிய நீதித்துறையின் மீளாய்வு-

எந்நேரத்திலும் சட்டவாக்கத்தை நீதித்துறை மீளாய்வு செய்வதற்கும் அனுமதிக்கும் வகையில் அரசியலமைப்பில் திருத்தங்கள் செய்யப்படல் வேண்டும். இப்போதுள்ளவையும் எதிர்காலத்தில் நிறைவேற்றப்படவுள்ளவையுமான சட்டவாக்கங்கள் அரசியலமைப்புடன் முரண்படுவது மீளாய்வுக்கு உட்படல் வேண்டும். அத்துடன் ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டவாக்கங்கள் மீதான நீதித்துறை மீளாய்வுகளுக்கு கால எல்லை விதிக்கப்படலாகாது. இதனை நிறைவேற்றுவதற்கு வசதியாக அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 16 (1) நீக்கப்படல் வேண்டும்.

உறுப்புரை 16 (1) பின்வருமாறு உள்ளது. “எழுதப்பட்டதும் எழுதப்படாதமுமான சட்டங்கள் இந்த அத்தியாயத்தில் இனிவரும் ஏற்பாடுகளுடன் முரண்படுவதாக இருந்தபோதிலும் செல்லுபடியாகும் தன்மை வாய்ந்தவை” இப்பகுதி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை மீறுவதால் ரத்துச் செய்யப்பட வேண்டியது.

2 செய்தித்தாள்கள் மற்றும் பத்திரிகை சட்டங்கள்:

2:1 உத்தியோகபூர்வ இரகசியங்கள் சட்டம்:-

உத்தியோகபூர்வ இரகசியங்கள் பற்றி தெளிவற்ற, மொட்டையான முறையில் வரையறை செய்யும் இச்சட்டம் ரத்துச் செய்யப்படல் வேண்டும். தகவலுக்கான உரிமைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டு தகவல் வெளியிடப்படுவதை இயல்பானதாகவும் இரகசியம் காப்பதை விதிவிலக்காகவும் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

2:2 தகவலுக்கான உரிமைச் சட்டம்:-

வெளிப்படைத்தன்மைக் கொள்கை கொண்டதாகவும் திறந்த அரசாங்கமொன்றினை வெளிக்காட்டுவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இதனில் தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டிய தகவல்களின் பட்டியலும் தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டிய காலப்பகுதியும் குறிக்கப்படுதல் வேண்டும். சுயாதீன அமைப்பொன்று மேன்முறையீடு செய்து அதனை அடைவதற்குரிய சட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்படல் வேண்டும். அத்தகைய சட்டமானது விதிவிலக்கான வகைகளுக்கு ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அதாவது பாதுகாத்தல், லணிகம் தொடர்பான அந்தரங்க தகவல்கள், சட்ட அமுலாக்கல் இரகசியங்கள், அந்தரங்கம் பேணுவதான அடிப்படையில் பெறப்படும் தகவல்கள், தேசியப் பாதுகாப்பு போன்றவையே அவையாகும். 2004 ஆம் ஆண்டு அமைச்சரவையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தகவல் சுதந்திரச் சட்டத்தின் அடிப்படைகள் பின்பற்றப்பட்டு தகவலுக்கான உரிமைகள் சட்டமூலத்தினை தயாரித்தல் வேண்டுமென அரசாங்கத்திடம் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

தன்னிச்சையான போக்கில் தகவலை மறுப்பது தொடர்பான முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்வதற்கு அதிகாரமுள்ள சுயாதீனமான அதிகாரபட்டம் ஒன்று நியமிக்கப்படல் வேண்டும். பிற சட்டங்கள் தொடர்பான இரகசியக் காப்பு பிரமாணங்கள் தகவல் உரிமைச் சட்டத்திற்கு அமைவாக இருத்தல் வேண்டும்.

2.3 1973 இன் பத்திரிகைப் பேரவைச் சட்டம்:-

இது இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணையகத்தின் மூலமாக இன்று அமுல் செய்யப்படும் சுய ஒழுங்குபடுத்தல் முன் முயற்சிகளுக்கு இடமளிக்கும் வகையில் ரத்து செய்யப்படல் வேண்டும்.

2.4 எவ்வாறாயினும், அமைச்சரவை கூட்ட நிகழ்வுகள், அமைச்சரவைப் பத்திரங்கள், தீர்மானங்கள் என்பவற்றை செய்தித்தாள்கள் பிரசுரிப்பதை தடை செய்யும் அதன் 16 ஆவது பிரிவு தன்னிச்சையானதும், கட்டுப்பாடு விதிப்பதானதும் நியாயப்படுத்தப்பட முடியாததுமானதாவில் ரத்து செய்யப்படல் வேண்டும்.

2.5 அசோசியேறட்ட் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் ஒஃப் சிலோன் (ANCL) நிறுவனத்தின் உரிமையுடமைத் தளத்தினை விரிவாக்குதல்:-

ANCL (சிறப்பு ஏற்பாடுகள்) சட்டம் தேசியமயமாக்குதல் பற்றி அன்றி உரிமையுடமைத் தளத்தினை விரிவுபடுத்துதல் பற்றியே சந்தேகத்திற்கிடமின்றித் தெரிவிக்கின்றது. இதன் நோக்கங்களை அடையும் வகையில் தத்தமது அரசாங்கங்கள் Lake House எனப்படும் ஏரிக்கரைப் பத்திரிகை நிறுவனத்தின் உரிமையுடமை யை விரிவுபடுத்துவதென தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களில் உறுதியளித்திருந்தன. 1996ஆம் ஆண்டின் அரசாங்கம் நியமித்த குழு நிறுவனத்தின் உரிமையுடமைத் தளத்தினை விரிவுபடுத்துவதற்கான பொறியமைப்பொன்றினை பிரேரித்திருந்தது. ஆயினும் இச்சிபாரிசுகள் அமுல் செய்யப்படவில்லை. ANCL தொடர்பான இப்பிரமாண ஏற்பாடுகள் உடனடியாக அமுல்செய்யப்பட வேண்டியது முக்கியமானதாகும்.

3. தண்டனைச் சட்டக்கோவையின்படியான குற்றங்கள்:

3.1 19ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதான அரசுப் பகை தொடர்பான விவகாரங்களை கையாளும் 120ஆவது பிரிவு மிக அகன்றதான நோக்கெல்லை கொண்டது. இது சர்வதேச மனிதவரிமைச் சட்டங்களின் அடிப்படைகள் கொண்டு மேம்படுத்தி அமைக்கப்படுதலோ ரத்துச் செய்யப்படுதலோ வேண்டும்.

4. நீதிமன்றத்தினை அவமதித்தல்:

பொருண்மைச் சட்டம், நடவடிக்கை முறைச்சட்டம் என்பன தொடர்பில் தெளிவுபடுத்துவதற்கு நீதிமன்ற அவமதிப்புச் சட்டம் ஒன்று அவசியமானது. அதற்கைய ஒரு சட்டம், ஐக்கிய இராச்சியத்தின் 1981ஆம் ஆண்டின் நீதிமன்ற அவமதிப்புச் சட்டத்தினதும் 1971ஆம் ஆண்டின் இந்திய நீதிமன்ற அவமதிப்புச் சட்டத்தினதும் அடிப்படைகள் வழியே தெளிவாக கட்டமைக்கப் பட்டவையான நீதிமன்ற அவமதிப்புச் சட்டம் மற்றும் விசாரணை நிலை விதிகள் என்பவற்றின் நோக்கெல்லைகள் பற்றி துல்லியமாக பொருள் வரையறை செய்யும். சட்டம் தீர்ப்புக்கள், நீதிமுறை நடத்தைகள், நீதிமுறை நடவடிக்கைகள் அத்துடன் ஏதேனும் நீதி நிரவாகத்திற்கு குந்தகமாயில்லாத நிலையில் தொடர்ந்தும் நடைபெற்றுவரும் நீதிமுறை நடவடிக்கைகள் பற்றியும் நியாயமான விமர்சனங்களை அனுமதித்தல் வேண்டும். அதேவேளை தகவல் மூலங்களின் அந்தரங்கத் தன்மை பற்றிய பொது விதிகளுக்கான நன்கு வரையறை செய்யப்படாத விதிவிலக்குகள் என்பவற்றையும் அவமதிப்புக் குற்றச்சாட்டுக்களை நிர்ணயிப்பதற்கான நியாயமான நடைமுறைகளையும் குறித்துக் காட்டுவதுடன் உண்மையான அவமதிப்பு ஒன்று

கண்டறியப்பட்டிருக்குமாயின் அதற்கென உச்சளவு தண்டனை வழங்குவது பற்றிய குறித்துரைப்பும்
கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும்.

5. வெளியீடுகளை தடைசெய்தல்:

வெளியீடுகளை தடைசெய்வது பற்றியும் அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் அனுமதிக்கப்படக் கூடியவையும்
கருத்து சுதந்திரம், தகவல் சுதந்திரம் என்பவற்றிற்கு பொருத்தமானவையும் தவிரந்த ஏனைய
வெளியீடுகளின் இறக்குமதிகள் மீது, தலையீடுகளை தவிர்க்கும் விதமான கங்கத்தினைக் களத்தின்
தடைகள் பற்றியும் சட்டத்தின் இன்றையரிவை பற்றி தெளிவுபடுத்தப்படல் வேண்டும்.

6. அரசியலமைப்புக்கான ஆறாவது திருத்தம்:

அரசியலமைப்பின் ஆறாவது திருத்தத்தின் ஏற்பாடுகள், பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரங்கள் மீது
அழுத்தங்களை பிரயோகிக்கின்றனவா என்பதை உறுதி செய்யும் விதத்தில் அவை மீளாய்வு
செய்யப்படல் வேண்டும்.

7. அவசரகால விதிகள்:

7.1 அவசரகால விதிகளின்கீழ் தணிக்கையும் பிறகட்டுப்பாடுகளும்.

7.1.1 கருத்து வெளிப்பாடானது, ICCPRஇனால் குறித்துரைக்கப்பட்ட கட்டுமைப்பினுள் வருபவை
தவிர்த்து, முன் தணிக்கைக்கு உட்படுத்தப்படலாகாது. கருத்துச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய
சட்டவிதிகள் வர்த்தமானியில் வெளியிடப்படவும் ஊடகப் பிரிவுகள் யாவற்றிலும் மூன்று மொழிகளிலும்
உடனடியாக வெளியிடப்படவும் அத்துடன் குறித்துரைக்கப்படும் காலப்பகுதியொன்றினுள்
பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரம் எளிப்படும் கரும் செயன்முறையொன்றிற்கு உட்படுத்தப்படவும்
வேண்டும்.

7.1.2 தணிக்கை தொடர்பான கொள்கையானது தேசிய பாதுகாப்பு, கருத்துச் சுதந்திரம், தகவலை
சென்று அடைதல் (1995 ஒக்டோபர் 01) என்பவை பற்றிய ஜொஹன்ஸ்பேர்க் கோட்பாடுகளால்
வழிகாட்டப்படல் வேண்டும்.

7.1.3 1947 ஆம் ஆண்டின் பொது மக்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தினைத் தழுவி இயற்றப்பட்ட அனைத்து
விதிகளும் தேவை. அத்துடன், அல்லது உகந்தநிலை அத்துடன் அல்லது சரிசம விகிதமுடமை
என்பவற்றிற்கான நியதிச் சட்டப் பரிசோதனைகளுக்கு உட்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். அவசரகாலச்
சட்டவிதிகளின் கீழான கைதுகள் புறநிலை நியாய அடிப்படை கொண்டனவாகவும் ஒரு தெளிவற்றதும்
சந்தேக அடிப்படையிலானதுமானவை அன்றி சட்டத்தினால் நியாயப்படுத்தப்படக் கூடியனவாகவும்
இருத்தல் வேண்டும். கைதுக்கான காரணங்கள் தெரிவிக்கப்படல் வேண்டுமென்பதுடன் கைது
செய்யப்பட்ட நபர் மிக அருகிலுள்ள நீதிமன்றத்தில் முறைப்படி ஆஜர்படுத்தப்படவும் வேண்டும்.

7.1.4 வெளியீடுகளை தடை செய்யும் அவசரகால சட்டவிதிகள் மற்றும் தகுதி வாய்ந்த அதிகாரியினால்
அங்கீகரிக்கப்படாத பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தினால் குற்றமென காணப்படும் ஒரு செயல் பற்றிய
வெளியீடுகளை தடைசெய்தல் மற்றும் வன்முறைக் குற்றச்சாட்டு தொடர்பில் ஓர் அச்சகத்திற்கு சீல்
வைத்தல் என்பவற்றிற்கு அதிகாரமளிப்பதான 1979 ஆம் ஆண்டின் பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் ரத்துச்
செய்யப்படவோ அல்லது தேவை அத்துடன் அல்லது உகந்தநிலை அத்துடன் அல்லது சரிசம
விகிதமுடமையை உறுதி செய்யும் விதத்தில் அமைச்சு அதிகாரத்திற்கு உட்படுத்தும் விதத்தில்
திருத்தப்படவோ அத்துடன் அச்சகத்தை சீல் வைக்கும் கரும் நடவடிக்கைக்கு பதிலாக உரிய
தண்டனை குறித்துரைக்கப்படவோ வேண்டும்.

8. பத்திரிகை அச்சத்தாளின் உயர்ந்த விலை:

அச்சத்தாளர் இறக்குமதி மீது இப்பொழுது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் மிகப் பெருமளவு சுங்கத்தீர்வை, பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியுள்ள பிரிவினரின் கல்வியினதும் தகவல் பெறும் வாய்ப்பினதும் விலைகளை அதிகரித்துள்ளது. அறிவு திறம்பட விநியோகிக்கப்படுவதற்கும் பரப்பப்படுவதற்கும் பெரும் தடையாக இறக்குமதித் தீர்வை அமைந்துள்ளது. இதனால், அச்சத்தாளர் இறக்குமதிக்கு தீர்வைகள் விதிக்கப்படலாகாது என்று முன்மொழியப்படுகிறது.

பேச்சு சுதந்திரம், கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரம் என்பன தனித்தனிக், ஊடக விதிகளால் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தல் போன்ற நேரடி காரணிகளால் மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. செய்தித்தாளர் விலைகள், இறக்குமதி தீர்வைகள் போன்ற உட்கட்டமைப்பு விவகாரங்களாலும் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். இக்கோட்பாட்டினை இந்தியாவின் உச்சநீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. அச்சத்தாளர் மீதான மிகவுயர்ந்தளவு இறக்குமதித் தீர்வை ஒரு பத்திரிகை நிறுவனம் இயங்கும் சாத்தியத்தை இல்லாமற் செய்கிறது. இந்நிலை பேச்சு சுதந்திரம், கருத்து சுதந்திரம் என்பன மீறப்படுவதில் முடிவுறும்.

இலங்கையின் செய்திப் பத்திரிகை வெளியீட்டில் மொத்தச் செலவினத்தில் 55-65% அச்சத்தாளர் செலவீனமாகிறது. மேற்கு நாடுகளில் இந்த வீதம் 25-30% ஆகவேயுள்ளது. அச்சத்தாளர் உற்பத்தியை மூன்று மிகப்பெரிய கம்பனிகளே தமது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டிருக்கின்றன. இவை உலகின் 70% தேவையை நிறைவு செய்கின்றன. விலைகளோ கோரிக்கை மற்றும் நிரம்பல் கோட்பாடுகளினால் நிரணயிக்கப்படவில்லை.

அச்சத்தாளர் விலையுயர்வின் நேரடி விளைவாக இலங்கை போன்ற அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் வெளியீட்டாளர்கள் பத்திரிகை பிரதிகளின் விற்பனை விலைகளை அதிகரிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றார்கள். இதனால் செய்திகள், தகவல்கள் மக்கள் மத்தியில் பரவலது பாதிப்புக்குள்ளாகிறது.

இந்நிலையில், சிறிய நாடுகளின் செய்தித்தாளர் வெளியீட்டாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை கருத்தில் கொள்ளுமாறு அச்சத்தாளர் விநியோகத்தர்களை இப்பிரகடனம் கோருகிறது.

9. அரசு ஒலிபரப்பு சேவை:

9.1 இலங்கையின் அரசினால் நிதி வழங்கப்பட்டு வரும் ஒலிபரப்பு சேவைகள் மக்களை உரிமையாளர்களாக கொண்டுவரும் நிறுவனங்களாக மாற்றப்பட்டு அவை அரசு கட்டுப்பாட்டிலிருந்து முற்றாக விடுவிக்கப்படல் வேண்டும்.

9.2 பொது மக்களுக்கான ஒலிபரப்பின் பயன்கள், ஒலிபரப்பு அதிகார சபைகளின் ஆட்சி சபைகளில் சமநிலை பேணும் வகையிலும் சுயாதீனமான அடிப்படையிலும் நியமனங்கள் வழங்கப்படுவதன் மூலம் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்.

10. இலத்திரனியல் ஊடகம்:

10.1 சுயாதீன ஒலிபரப்பு அதிகார சபை

சுயாதீனமான ஒரு ஒலிபரப்பு அதிகார சபை இருத்தல் அவசியம். அதாவது அது அரசாங்கத்தினதோ அரசு சார்பற்ற தரப்புகளிலிருந்தோ எந்தவித அழுத்தத்திற்கும் உள்ளாகாது உண்மையான சுயாதீனத்துடன் இயங்குவதாயிருத்தல் வேண்டும். அது ஒலிபரப்புக் கொள்கை அமுலாக்கத்தினை

மேற்பார்வை செய்வதுடன், வானொலி உரிமங்கள், தனியார் மற்றும் அரசு ஒலிபரப்புடன் கூடிய தொழில்நுட்ப விவகாரங்கள் என்பவற்றினை ஏற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். இதற்கான சட்டவாக்கம் மக்களுக்கு தகவல் பெறுவதற்குள்ள உரிமை பற்றியும் பொதுமக்கள் நலன்கள் தொடர்பான அபிப்பிராயங்கள் பற்றியும் மாற்றுக் கருத்துக்கள் தொடர்பிலான சமநிலை பேணப்பட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றியும் விசேடமாக குறிப்பிடல் வேண்டும். இந்நிறுவனத்தின் உறுப்பினர்களை தெரிவு செய்யும் நடைமுறையானது எந்தவொரு அரசியல் குழுவும் ஆதிக்கம் பெறாமலிருப்பதை உறுதி செய்வதாயிருத்தல் வேண்டும்.

10.2 மக்களுக்கான வானொலி, தொலைக்காட்சி சேவைகளை விருத்தி செய்வதற்கான கொள்கை சட்டமூலம் ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும். குறைந்தபட்சம் 50 சதவீதமான நிகழ்ச்சிகள் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட மக்கள் சேவையின் நோக்கங்களை பிரதிபலிக்கும்படியாக ஒழுங்குபடுத்தல் அதிகார சபை பார்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

10.3 இணையம்:

கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் மிகவும் முக்கியமான அபிவிருத்திகளில் இணையத்தின் வளர்ச்சியும் ஒன்றாகும். இணையம் ஊடகத்தை ஜனநாயகமயப்படுத்தியுள்ளது. அத்துடன் Bloggers என்னும் வடிவத்தில் உயர் பணிசாரா ஊடகவியலாளர்களின் தோற்றத்தையும் ஊக்குவித்துள்ளது. சுதந்திரமான, தடங்கலற்ற பேச்சு மற்றும் ஜனநாயக ஊடகம் என்பவற்றை மேம்படுத்துவதை நோக்கிய Bloggers இனது பங்களிப்பை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அத்துடன் அரசு கட்டுப்பாடுகளால் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்களாக Bloggers உள்ளார்கள் என்பதை நாம் அங்கீகரிக்கிறோம். அவர்களின் பணி மரபுவழி அச்சு மற்றும் ஒலிபரப்பு ஊடகம் என்னும் வகையில் தவறாக பயன்படுத்தப்படுவதையும் அங்கீகரிக்கின்றோம். இச்சந்தர்ப்பத்தில் நாம் பொறுப்பு வாய்ந்த Bloggers க்கும் மற்றும் புதிய ஊடக செயற்பாட்டாளர்களுக்கும் எமது ஆதரவினைத் தர முன்வருகிறோம். அத்துடன், வலுமிக்கதும் சுயாதீனமானதுமான ஓரிடத்தில் அணிசேரும் ஊடகத்தினை உருவாக்குதல் நோக்கிய திசையில் அவர்களுடன் ஐக்கியப்பட்டு பணியாற்ற எதிர்பார்க்கின்றோம்.

10.4 இணையத்தை கலந்தாலோசனை செய்கிற ஜனநாயகத்திற்கான முக்கிய இடைவெளியாக அங்கீகரிக்க வேண்டும் என அரசாங்கத்தை நாம் குறிப்பாக வேண்டுகிறோம். அத்துடன், இணையத்தில் கட்டுப்பாற்ற பேச்சுக்கான இடைவெளியை அதிகரிக்கச் செய்யும் கொள்கைகளை முன்வைக்குமாறும் அதேவேளை நியாயமான காரணங்களின்றி இணையத்தளங்களை தடை செய்தல், இடைமறித்தல், தணிக்கை செய்தல் என்பனவற்றை தவிர்க்குமாறும் அழைப்பு விடுக்கின்றோம். இப்பொழுது மரபுவழியான அச்சு ஊடகத்திற்கும் இணையத்திற்குமிடைய ஒன்றிணைவு காணப்படுகிறது. இணையத்தில் அநேகமான பத்திரிகைகள் காண்பிக்கப்படுகின்றன. இந்நிலையில் எமது இந்தப் பிரகடனத்தில் கோரப்பட்டுள்ள சலுகைகள், பாதுகாப்புகள் அனைத்தும் இணையத்தளப் பத்திரிகைகளுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று மிகவும் உறுதியுடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

11. ஊடக மூலங்களின் பாதுகாப்பு:

ஊடக மூலங்களின் அந்தரங்கத் தன்மையை பாதுகாப்பதற்கான சட்டவாக்கம் அறிமுகம் செய்யப்படல் வேண்டும். அது நீதிமன்ற அவமதிப்பு சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைதல் வேண்டும். அதில் ஊடக மூலங்களை வெளிக்காட்டும் நிபந்தனைகள் தெளிவாக வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன.

12. சட்டவாக்கத்தை மீளாய்வு செய்தல்:

சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சமகால நியமன்களின் பிரகாரம் சட்டங்கள் மீளாய்வு செய்யப்படவும் திருத்தம் செய்யப்படவும் வேண்டும். குறிப்பாக, 1927ஆம் ஆண்டின் ஆயாச வெளியீடுகள் சட்டம், 1912ஆம் ஆண்டின் பகிரங்க நிகழ்ச்சி செயலாற்றுகைச் சட்டம், 1958ஆம் ஆண்டின் பகிரங்க நிகழ்ச்சி நிறைவேற்றுகைச் சபைச்சட்டம், தெய்வ நிந்தனை வெளியீடுகள் சட்டம் என்பன மீளாய்வு செய்யப்பட வேண்டியன.

13. ஊடக நிறுவனங்களினதும் ஊடகவியலாளர்களினதும் பொறுப்புக்கள்-தன்னார்வ ஒழுக்கநெறிக் கோவை - சுய ஒழுங்குபடுத்தலுக்கான ஆதரவு:

13.1 அனைத்து அச்ச ஊடக நிறுவனங்களும் ஊடகவியலாளர்களும் நடப்பிலுள்ளதும் இலங்கை பத்திரிகை நிறுவனம், இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணையகம், இலங்கை ஊடகவியல் கல்லூரி, இலங்கை செய்தித்தாள் சமூகம், சுதந்திர ஊடக இயக்கம், இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கம், இலங்கை தமிழ் ஊடகவியலாளர் சங்கம், இலங்கை முஸ்லிம் மீடியா ஃபேரம், ஊடக ஊழியர் தொழிற்சங்க சம்மேளனம் மற்றும் தென்னாசிய சுதந்திர ஊடகவியல் சங்கம் - இலங்கைப் பிரிவு என்பனவற்றினால் தமதென ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டதுமான இலங்கைப் பத்திரிகை ஆசிரியர் கழகத்தின் பத்திரிகையாளர் நடைமுறைக் கோவையினை ஒட்டியொழுக்குபவராவர். அச்ச ஊடக நிறுவனங்கள் அனைத்தும் மற்றும் ஊடகவியல்துறையினரும் இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணையகத்தின் ஒத்துழைப்புடன், ஆணையக செயலகத்தின் தொடர்பாடல்களையும் ஆணையகத்தின் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்கும் கவுன்சிலின் தீர்மானங்களையும் (பத்திரிகை ஆசிரியர் கழகத்தின் கோவை பிரகடனத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது) ஏற்றுச் செயற்படுவர்.

13.2 ஊடகமானது வெறுமனே அரசியல் ரீதியான கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து மட்டும் விடுபட்டதாயிருந்தலாகாது என்றும் நியாயமற்ற வணிகத்துறை செல்வாக்குகள், கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுபட்டதாயிருந்தல் வேண்டும் என்றும் நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஊடகங்கள் வணிகத்துறை விளம்பரங்களில் தங்கியிருப்பதை ஒப்புக்கொள்ளும் அதேவேளை, வணிக நிறுவனங்கள் தாம் வழங்கும் விளம்பரங்களை மீள்பெறுவதன் மூலம் ஊடகங்களுக்கு அழுத்தங்கள் பிரயோகிப்பது, ஆசிரியர் பகுதிகளுக்குரிய இடங்களை கைப்பற்றிக் கொள்வது என்பன உலகளவில் நடைபெறுகின்றதென்பதையும் ஒப்புக்கொள்கின்றோம். அத்தகைய நியாயமற்ற வணிகச் செல்வாக்குகளிலிருந்து ஊடக சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க நாம் பிரயத்தனங்களை எடுப்போம். குறிப்பாக, வணிக விளம்பரங்களின் நலன்கள் எமது வெளியீடுகளின் நலன்கள் மீது செல்வாக்கு பிரயோகிப்பதையோ, எமது செய்தி வெளியீடுகளிலுள்ள நியாயப்பாடுகள், புறநிலை யதார்த்த நிலைப்பாடுகளில் குறுக்கிடுவதையோ அனுமதிக்காதிருப்போம்.

14. ஊடகவியலாளர்களுக்கான பாதுகாப்பு மற்றும் பணித்துறை நிபந்தனைகளில் முன்னேற்றம்:

சுதந்திரமாக பணிகளில் ஈடுபடும் நிலை ஊடகவியலாளர்களுக்கு இல்லாத நிலையில் சுதந்திரமான ஊடகம் ஒன்று இருக்கமுடியாது. உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சுதந்திரமாகப் பணி செய்வதை உத்தரவாதப்படுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தினை அங்கீகரிக்கும் அதேவேளை ஊடகவியலாளரின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் சட்டங்களின் அவசியத்தையும் பின்வருவன உள்ளடங்கலான, ஆனால் அவற்றுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிராதவையான, தொழிற்றுறைக்கான சிறந்த நடைமுறைகளின்

தேவையையும் அங்கீகரிக்கின்றோம்.

அ) இந்தியாவில் தொழில் வாய்ப்பு நிபந்தனைகளை சீர் செய்வதற்கு பயன்படுத்தப்படும் 1955ஆம் ஆண்டின் உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் மற்றும் செய்தித்தாள் ஊழியர்களின் (சேவை நிபந்தனைகள்) சட்டத்தின் அடிப்படை கொண்டு சட்டமொன்றை உருவாக்குவதற்கு ஆதரவு தருதல்.

(ஆ) ஆயுத மோதல்கள் இடம்பெறும் இடங்களில் ஆபத்தான தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடும் ஊடகவியலாளரின் பாதுகாப்பு பற்றிய மூன்றாவது ஜெனீவா சாசனத்தின் 1977ஆம் ஆண்டின், ஜூன் 8ஆம் திகதி மேலதிக உபசரணை அடங்கிய 79ஆம் பிரமாணத்தை அமுல் செய்தல்.

(இ) ஊடகவியலாளருக்கு காப்புறுதித் திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு ஊக்கமளித்தல்.

(ஈ) ஊடகவியலாளரின் நலன்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய அமைப்புகள், கூட்டு நடவடிக்கைகள் என்பவற்றின் உருவாக்கத்தை ஊக்குவித்தல்.

15. ஊடகவியற் பயிற்சியின் அவசியம்:

பிரகடனமானது, ஊடகத்துறையில் பெருமளவு உயர் பணிப்பண்புகள் ஊட்டப்படுவதன் அவசியத்தையும் இளைய மற்றும் நடுத்தர ஊடகவியலாளர்களுக்கு நெறிமுறை, செய்முறை ஆகிய இரண்டிலும் பயிற்சிகள் வழங்கப்படுவதன் அவசியத்தையும் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. இது, இப்பொழுது ஊடகவியற் கல்லூரியினால் நடத்தப்பட்டு வரும் ஊடகவியல் டிப்ளோமா கற்கைகளை ஊடகவியற் பட்டங்கள் வழங்கப்படும் மட்டத்திற்கு உயர்த்தப்படுவதையும் உள்ளடக்குகிறது.

மேற்படி, பொது உடன்பாடானது, தனிப்பட்ட அமைப்புகள் இங்கே தரப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளுக்கு மேலதிகமான சீர்திருத்தங்களுக்காக பிரசாரங்களில் ஈடுபவதை தடை செய்யாது.

முடிவுரை

ஊடகவியல் சுதந்திரம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு தொடர்பான பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு கருத்தரங்கினை நாம் வரவேற்கின்றோம். இதனை இலங்கைப் பத்திரிகை எதிர்ப்பணம், இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கம், சுதந்திர ஊடக இயக்கம், பத்திரிகை ஆசிரியர் கழகம், இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்கம் மற்றும் ஐ.நா. கல்வி, விஞ்ஞான கலாசார அமைப்பு (யுனெஸ்கோ) என்பவற்றின் ஆதரவுடன் கூட்டாக ஏற்பாடு செய்துள்ளது. இதனால் ஊடகத்துறையின் பல்வேறு பிரிவுகளுடன் உயர் மட்டத்திலான ஒத்துழைப்பும் கூட்டிணைவும் பெறப்பட்டுள்ளது.

இந்நிலையில், கருத்துச் சுதந்திரத்தை பொதுவாகவும் ஊடக சுதந்திரத்தை குறிப்பாகவும் சமூகப் பொறுப்புடன் இணைத்து முன்னெடுக்கும் முயற்சிகளில் தொடர்ந்தும் நாம் ஐக்கியத்துடனும் ஒத்துழைப்புடனும் பணியாற்றும் எமது உறுதிப்பாட்டினை தெரிவித்து கொள்ளுகிறோம். எனவே, அனைவருக்கும் பொதுவான இந்நத தொலைநோக்கினை அடைவதில் கருத்து வேறுபாடுகள், இரு வேறுபட்ட பங்கிலான அணுகுமுறைகள் என்பனவற்றை கைவிட்டு ஒன்றிணையுமாறு ஊடக அமைப்புகளை கோருகின்றோம்.

இப்படிக்கு,

இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கம்

சுதந்திர ஊடக இயக்கம்

இலங்கை பத்திரிகை சங்கம்

இலங்கை பத்திரிகை ஆசிரியர் கழகம்

Colombo Declaration 1998

கொழும்பு தீர்மானம் 1998

கொழும்புப் பிரகடனம் 1998

Colombo Declaration
on
Media Freedom and Social Responsibility
1998

Colombo Declaration on Media Freedom and Social Responsibility 1998

Preamble

We, the undersigned,

Convinced that freedom of expression and freedom of information are vital to a democratic society and are essential for its progress and welfare and for the enjoyment of other human rights and fundamental freedoms;

Bearing in mind that it is imperative if people are to be able to monitor the conduct of their government, be politically informed and to participate fully in a democratic society, that they have access to information;

Recognising that the journalist performs a critical role in society in facilitating the above;

Considering that public officials by nature of their office should tolerate more intense levels of criticism than private individuals;

Convinced that debate on public issues should be uninhibited and robust and that some erroneous statements are inevitable in a free debate, recognise the necessity for legal protection of critics of official conduct, who given the current law of criminal defamation would be deterred from voicing their criticism even if it is believed to be true and even though it is in fact untrue, thus dampening the vigour and limiting the scope of public debate;

Recognizing that the application of censorship has often been arbitrary and erratic, and in violation of the public's right to know, and also in violation of international standards of freedom of expression;

Noting with concern the acts of intimidation and threat to media personnel which have adversely affected the conduct of their duty;

Desiring to promote a clear recognition of the limited scope of restrictions on freedom of expression and freedom of information that may be imposed in the interest of national security, so as to discourage the government from using the pretext of national security to place unjustified restrictions on the exercise of these freedoms;

Agree upon the following proposals and recommend that the appropriate bodies undertake steps to promote their widespread dissemination, acceptance and implementation.

I Constitutional Provisions

1.1 Constitutional Guarantees of Freedom of Expression

1.1.1 Sri Lanka's Constitutional guarantees of freedom of expression need to be brought in line with the Country's international legal obligations, specially the ICCPR that was ratified by Sri Lanka in 1980.

1.1.2 A better formulation of the words defining the freedom of expression, opinion and information in the Constitution, more in keeping with the words of Articles 19 (1), 19(2) of the ICCPR is needed. i.e. -

Article 19 of the ICCPR -

1. Every one shall have the right to hold opinions without interference.
2. Every one shall have the right to freedom of expression; this shall include freedom to seek, receive, and impart information and ideas of all kinds, regardless of frontiers, either orally, in writing or in print, in the form of art, or through any other media of his choice.

The October 1997 Draft of the Government Proposals for Constitutional Reform Article 16(1) has been formulated to an extent, in line with Article 19(1,2) of the ICCPR. However the underlined requirements (above) have been left out of this draft and is proposed that they be included as additional safeguard to freedom of expression, opinion and information.

1.1.3 The corresponding section in the draft Constitution (22nd November 1995) of the Minister of Justice and Constitutional Affairs which spells out this right in detail should be incorporated in the Constitution.

“This includes the freedom to seek, receive and impart information and ideas, either orally, in print, in the form of art or through any other medium of ones choice. The right of expression may not be restricted by indirect methods or means, such as, by the abuse of government or private controls over news print, radio broadcasting frequencies or implements or equipment used in the disseminating of information, or

by any other means tending to impede the communication and circulation of ideas and opinions.”

1.2 Constitutional Restrictions on Fundamental Rights.

As a broad liberal Constitutional provision on freedom of expression will be rendered ineffective if the executive is permitted to restrict such a right easily, it is proposed that

(I) Government adopt a section similar to Section 36(1) of the 1996 South African Constitution, where such restriction should be reasonable, justifiable and necessary in an open and democratic society based on human dignity, equality, and freedom.

(South African constitution) Article 36(1) The Rights in the Bill of Rights may be limited only in terms of law of general application to the extent to the limit is reasonable and justifiable in an open and democratic society based on human dignity, equality and freedom, taking into account all relevant factors including a) the nature of the right, b) the importance of the purpose of the limitation, c) the nature and extend of the limitation, d) the duration between the limitation and its purpose and e) less restrictive means to achieve the purpose.

OR

(II) That the Government confines restrictions on fundamental rights to only such restrictions as permitted under the ICCPR Article 19(3)

Article 19(3) of the ICCPR -

- (a) for the respect of the rights or reputation of others, and
- (b) for the protection of national security or of public order or of public health or morals.

1.3 **Parliamentary Privileges** – The provisions in the constitution and of the October 1997 draft setting out restrictions relating to parliamentary privileges should be removed as this is in violation of Article 19 of the ICCPR.

1.4 **Derogation of Fundamental Rights in times of Emergency** - Restriction to fundamental rights in times of emergency should be limited only to the restriction of the right of citizens to approach the Court for redress to the extent set out in Article 4 of the ICCPR, as modified where necessary to suit the Lankan context. These are

- i. They must be made only 'in time of public emergency which threatens the life of the nation, the existence of which is officially proclaimed'.
- ii. They may only be 'to the extent strictly required by the exigencies of the situation, provided that such measures are not inconsistent with their other obligations under international law'
- iii. They must not involve discrimination solely on the race, caste, colour, sex, sexual orientation, language, religion or social origin.
- iv. Certain specified rights that is Articles 6,7,8 (paragraphs 1 and 2), 11,15,16 and 18 of the ICCPR can never be derogated from what ever the circumstances.

Article 6 - protects the inherent right to life of every human being and contains provisions with regard to capital punishment.

Article 7 - states "no one shall be subject to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, in particular, no one shall be subjected without his free consent to medical or scientific experimentation.

Article 8 - states "no one shall be held in slavery, slavery and slave-trade in all their forms shall be prohibited."

Article 11 - states "no one shall be imprisoned merely on the ground of inability to fulfil a contractual obligation."

Article 15 - states that "no one shall be held guilty of any criminal offence on account of any act or omission which did not constitute a criminal offence, under national or international law, at the time it was committed, nor shall a heavier penalty be imposed than the one that was applicable at the time when the offence was committed..."

Article 16 - states "Every one shall have the right to recognition everywhere as a person before the law."

Article 18 - states "every one shall have the right to freedom of thought, conscience and religion..."

The October 1997 draft constitution in Article 27(1) has made provisions in keeping with requirements Articles 2-4 of the ICCPR. However it remains deficient in that it does not specify that the emergency must be limited to one that **threatens the life of the nation**.

1.5 **Judicial Review of the Constitutionality of Legislation** - The Constitution should be amended to permit **judicial review of legislation at any time, of both existing and future law**, on grounds of inconsistency with the Constitution and there should be no time limit on judicial review of enacted legislation. Article 16(1) of the constitution should be removed in order to make this possible.

Article 16(1) of the Constitution is as follows - "All existing written law and unwritten law shall be valid and operative notwithstanding any inconsistency with the proceeding provisions of this chapter."

This section and its reproduction in the October 1997 draft should be repealed as it violates a fundamental principle of constitutional law. This particular provision is unparalleled in constitutional democracies.

2 Newspaper and Press Laws

- 2.1 The Official Secrets Act which defines official secrets vaguely and broadly should be repealed and a Freedom of Information Act be enacted where disclosure of information will be the norm and secrecy the exception.
- 2.2 The Freedom of Information Act should reflect principles of transparency and open Government. Such Law should specifically list the types of information that maybe withheld indicating the duration of secrecy. Legal provision should be made for enforcement of access with provision for appeal to an independent body. Such Law should, therefore, make provision for exempt categories such as protection of individual privacy including medical records, trade secrets, and confidential commercial information, law enforcement investigations , information obtained on the basis of confidentiality, and national security. Provision should be made to appoint an Independent Authority empowered to investigate complaints of arbitrary denial of information. Secrecy provisions of other Laws should be subordinate to the freedom of information law.
- 2.3 Press Council Law of 1973, section 16 thereof which prohibits newspapers from publishing proceedings of Cabinet meetings, decisions or Cabinet documents, which is arbitrary and restrictive and cannot be justified should be changed to permit the publication of matters before Cabinet as well Cabinet decisions.

(insofar as it deals with official secrets and security related matters, the above observations on the **Official Secrets Act** would apply, Insofar as it deals with profane, obscene or indecent matter, this is already covered by the **Profane Publications Ordinance**.) Section 16 should be repealed in toto.

The Provisions dealing with criminal defamation - Sections 14 and 15 of the Press Council Law of 1973 should be repealed. The mechanisms by which citizens can seek redress for defamation should be strengthened.

2.4 Press Council Act

The Press Councils law of 1973 should be replaced with a new Press Council Act. This Act should articulate the freedom and responsibilities of the print media in terms of the requirements of the ICCPR.

2.5 Broad basing the ownership of the Associated Newspapers of Ceylon (ANCL)

The ANCL (Special Provisions) Law read as a whole unequivocally indicates the principle of broad basing and not nationalisation. The PA government pledged in its manifesto to broad base the ownership of the Lake House in keeping with the intention of the legislation. A committee appointed for the purpose chaired by Mr. Sidat Sri Nandalochana proposed a mechanism by which the company should be broad based.

It is therefore recommended that

The recommendations of the Nandalochana Committee be followed, or
A modified version of these recommendations be implemented, Broad-basing the ownership of the Associated Newspapers of Ceylon (ANCL)

3 Offences under the Penal Code

- 3.1 Section 118 which makes it an offence to bring the President of the Republic into contempt by, "contumacious insulting or disparaging words (spoken or written)" should be repealed as it is sufficiently covered under the civil Law of Defamation.
- 3.2 Section 120 dealing with sedition, which is a 19th century formulation being too wide in scope, should be repealed or modified in keeping with International Human Right Laws.
- 3.3 It has been the practice of successive governments to use Section 479 dealing with Criminal Defamation against the media. This section should be repealed as it discourages criticism of Government Ministers and expression of political dissent. In its stead, provisions both in the Broadcasting Act and the Press Councils Act providing citizens with redress in the case of defamation should be strengthened,

providing an adequate deterrent. It should also provide the right of reply according to internationally accepted norms.

4 Contempt of Court

There should be a Contempt of Court Act in order to clarify the substantive and procedural Law concerned, which would define precisely the scope of Contempt of Court and the Sub-Judice Rule, broadly structured on the lines of the UK Contempt of Court Act of 1981, which specifies, *inter alia*, the conditions under which non-divulgence of a source is permissible.

5 Banning of Publications

The Law should be clarified with regard to the banning of publications and the Customs embargo on importation of publications, in order to prevent interference, except on grounds that are constitutionally permissible and are compatible with the freedom of expression and information.

6 The 6th Amendment to the Constitution.

The provisions of the 6th Amendment to the Constitution which impinge on the freedom of expression and prohibit and impose drastic penalties for the peaceful advocacy of secession, should be repealed.

7. Emergency Rule

7.1 Censorship and other restrictions under Emergency Rule

7.1.1 Expression shall not be subject to prior censorship except within the framework prescribed by the ICCPR and such regulations which restrict expression should be notified by Gazette, publicized in all sections of the media in all three languages immediately and should lapse if not approved by a resolution of Parliament within two weeks.

7.1.2 That the policy of censorship be guided by the Johannesburg Principles on National

Security, Freedom of Expression and Access to Information, 1st October 1995.

8 The High Cost of Newsprint

The exorbitant duties presently imposed on newsprint make the price of education and information through newspapers costly to the economically deprived. The import duty acts as a deterrent for better distribution and dissemination of knowledge. It is proposed that a zero rate of duty be levied on imports.

9 Public Broadcasting Service

- 9.1 All State funded and managed broadcasting services in Sri Lanka should be converted to publicly-owned bodies and not subject to any form of State control.
- 9.2 Values of Public Broadcasting should be safeguarded by ensuring that the governing bodies of the Broadcasting Authority should have a balanced and independent composition.

10 Electronic Media

10.1 An Independent Broadcasting Authority

There should be an independent broadcasting authority which is genuinely independent of any form of governmental or non-governmental pressure to oversee the implementation of the broadcasting policy, and be responsible for the licensing of community radio, public and private broadcasting including technical aspects, the legislation should specifically state the public's right to receive information and opinion on matters of public interest, and specifically state the principle of maintaining a fair balance of alternative points of view. The selection process for the members of this body must be such as to ensure it is not dominated by any political group.

10.2 Community Radio and Television –

A policy for the development of community radio and television should be set out in Law. A regulatory authority should ensure that at least 50% of the programming should be within the declared aims of the community service.

11 Protection of Sources

Legislation to protect the confidentiality of media sources should be

12 Review of Legislation

Laws should be reviewed and amended in keeping with contemporary internationally accepted norms. In particular, The Obscene Publication Laws of 1927, The Public Performances Ordinance of 1912, The Public Performance Board Act and the Profane Publications Act of 1958 should be reviewed.

13 Responsibilities of Media Institutions and Personnel - Voluntary Code of Ethics

1. All media institutions/personnel shall adhere to a code of conduct which should include -
 - (a) The media shall be obliged to report news accurately and objectively
 - (b) News shall be presented in the correct context and in a balanced manner, without intentional or negligent departure from the facts.
 - (c) Only that which may reasonably be true having due regard to the source of the news, may be presented as a fact. Where a report is not based on fact or is founded on opinion, supposition, or allegations, it shall be presented in such manner as to indicate clearly that such is the case.
 - (d) Where there is reason to doubt the correctness of a report and it is practicable to verify the correctness thereof, it shall be verified. When such verification is not practicable, that fact shall be mentioned in the report.
 - (e) Where it is subsequently appears that a report was incorrect in a material respect, it shall be rectified forthwith, without reservation or delay. The rectification shall be presented with such a degree of prominence and timing as may be adequate and fair so as to readily attract attention.
 - (f) All current and potential situations of Conflict of Interest faced by individuals and/or media institutions should be disclosed.
 - (g) The media shall refrain from sexism and racism in the reporting of news as well as in comment.
 - (h) The media shall strive to represent social reality in all its diversity, complexity and plurality, and shall strive to be sensitive to the aspirations of women, minorities and disadvantaged groups.
 - (i) The media should exercise due care and responsibility in the presentation of programmes where children are likely to be a part of the audience.
 - (j) the media should not without due care and sensitivity, present material which depicts or relates to brutality, violence, atrocity, drug abuse and obscenity.
 - (k) The multiple sectors of the media should endeavour to work together with mutual respect as equal partners.
 - (l) The profit motive should not override media freedom, social responsibility and editorial freedom.

- 2) **Privacy** - Insofar as both news and comment are concerned, the media shall exercise exceptional care and consideration in matters involving the private lives and private concerns of individuals, bearing in mind that the right to privacy may be overridden by a legitimate public interest.
- 3) **Right to reply** - Provisions should be made for a right of reply, to protect individuals against factually incorrect statements that endanger respect for their reputation, dignity, honour, feelings and privacy, and to encourage a greater sense of responsibility in the exercise of the freedoms of expression, information and publication. The reply should be confined to the aggrieved person's version of the facts and should not be longer than is necessary to correct the alleged inaccuracy or distortion.

This consensus does not preclude individual organisations from campaigning for reform over and above the provisions contained herein.

CONCLUSION

We welcome the fact that the symposium on Media Freedom and Social Responsibility was jointly organised by the Sri Lanka Working Journalists' Association, the Free Media Movement, the Editors Guild of Sri Lanka and the Newspaper Association of Sri Lanka together with the World Association of Newspapers and the Centre for Policy Alternatives, thereby demonstrating the highest spirit of co-operation and collaboration among the various sectors of the media.

We reiterate our commitment to further co-operation and unity in our efforts to promote the freedom of expression in general and media freedom in particular. We, therefore, call upon media organisations to overcome difference of opinion and divergences in style in order to work together to actualize this common vision.

Signed by

Sri Lanka Working Journalists Association
Free Media Movement
Newspaper Society of Sri Lanka
Editors Guild of Sri Lanka

The Sri Lanka Working Journalists Association has given approval in principal for the above declaration but has withheld signing the document pending the approval of the executive committee of the organisation.

මාධ්‍ය නිදහස සහ සමාජ වගකීම පිළිබඳ වූ
කොළඹ ප්‍රකාශය 1998

මාධ්‍ය නිදහස සහ සමාජ වගකීම පිළිබඳ වූ කොළඹ ප්‍රකාශය

තැදිත්වීම්

අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ සහ මාධ්‍ය නිදහසේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සහ සහයෝගය සඳහා වූ වගකීමකැවන අවධාරණය කිරීමක් ලෙස නිදහස් මාධ්‍ය ව්‍යාපාරය, ශ්‍රී ලංකා ප්‍රචන්දන කමිටුවේ සාමාජිකයන් සංසඳය සහ ප්‍රචන්දන ප්‍රකාශකයන්ගේ සංගමය විසින් මාධ්‍ය නිදහස සහ සමාජ වගකීම පිළිබඳ වූ කොළඹ ප්‍රකාශය ඉදිරිපත් කරන ලදී. ශ්‍රී ලංකා වෘත්තීය ප්‍රචන්දන කලාවේදීන්ගේ සංගමය මෙම සාකච්ඡාවට සහභාගි වූ අතර විධායක කමිටුවේ අනුමැතිය ලබා ගැනීමෙන් අනතුරුව ප්‍රකාශයට අත්සන් තබන බව දැන්වා ඇත.

කොළඹ ඛණ්ඩාරනායක අනුස්මරණ ජාත්‍යන්තර සම්මන්ත්‍රණ ශාලාවේ 1998 අප්‍රේල් 27 සිට 29 දක්වා පැවැත් වූ මාධ්‍ය නිදහස හා සමාජ වගකීම පිළිබඳ වූ සම්මන්ත්‍රණය අවසානයේ ප්‍රකාශය ඉදිරිපත් කෙරිණි. ඉහත සඳහන් වූ සංවිධාන සමග ලෝක ප්‍රචන්දන සංගමය හා විකල්ප ප්‍රචන්දන කේන්ද්‍රය මෙය සංවිධානය කළේය. සම්මන්ත්‍රණයේදී අන්‍යන්තර අර්බුද වාර්තාකරණය සාපරාධ අපහාසය හා විද්‍යුත් මාධ්‍යන්ගේ නැඹුරුතාවන් ගැන සලකා බලන ලදී. පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය ඉතිහාසයේ කථනාත්, ප්‍රකාශකයන්, මාධ්‍යවේදීන්, මානව හිමිකම් ක්‍රියාකාරීන් හා උගතුන් මාධ්‍ය නිදහස හා සමාජ වගකීම පිළිබඳ ප්‍රශ්න සාකච්ඡා කිරීමට එකම ස්ථානයකට රැස්වී පොදු කලයක ප්‍රතිසංස්කරණයන් ගැන එකඟතාවකට පැමිණි ප්‍රථම අවස්ථාව මෙය විය.

නියෝජ්‍ය මාධ්‍ය ඇමති අනුර ප්‍රියදර්ශන සාපා මහතා සහ විපක්‍ෂ නායක රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා සමාරම්භක සැසිය ඇමතුන. මූලික කර්තව්‍ය පැවැත්වූ දක්ෂිණ අප්‍රිකානු මාධ්‍ය ආයතනයේ විධායක අධ්‍යක්ෂිකා පිටි මිනි, මාධ්‍යවේදීන් සුරැකීමේ කමිටුවේ ආසියානු වැඩසටහන් සම්බන්ධීකාරක ලින් හිටුමාන්, 'ආටිකල් 19හි' එලිසබත් නිසාන්, ලෝක ප්‍රචන්දන නිදහස කමිටුවේ සභාපති කශ්චරාවී ඉරානි, පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය ප්‍රචන්දන සංගමයේ ලින්ඩ්සි රෝස්, ඉන්දියාවේ ප්‍රසානාරති ප්‍රචන්දන අධ්‍යක්‍ෂ ජෝර්ජ් වර්ගීස් සම්මන්ත්‍රණයට සහභාගි වූ විදේශ නියෝජිතයෝ වූහ. එම විදේශ නියෝජිතයෝ මාධ්‍යයන්ට සම්බන්ධ නීතිමය හා ව්‍යවස්ථාමය රාමුව පිළිබඳ වූ පාර්ලිමේන්තු තේරීම් කාරක සභාවද හමු වූහ.

මාධ්‍ය නිදහස සහ සමාජ වගකීම පිළිබඳ වූ කොළඹ ප්‍රකාශය

පූර්විකාව

මෙම ප්‍රකාශය සැකසුවේ,

- අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ සහ තොරතුරු ලබාගැනීමේ නිදහස පුරාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක ප්‍රගතිය හා ශුභසාධනය මෙන් ම අනෙක් මානව හිමිකම් සහ මුලික අයිතිවාසිකම් තුක්ති විදීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය බව තරයේ විශ්වාස කරමින්,
 - මහජනතාවට තමන් පත් කළ රජයේ ක්‍රියාකාරකම් විමර්ශනය කිරීමට, දේශපාලනික දැනුවත් බව ලබා ගැනීමට හා පුරාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක පූර්ණ හමුල් කරුවන් විමට තොරතුරු ලබාගැනීමේ ඉඩකඩ තිබීම අත්‍යවශ්‍ය බව සිත්හි තබා ගනිමින්,
 - ඉහත සඳහන් මූලධර්ම පහසුවෙන් සාක්‍ෂාත් කිරීම සඳහා ජනමාධ්‍යවේදියා සමාජයේ නිර්ණාත්මක කාර්යභාරයක් ඉෂ්ට කරන බව අවබෝධ කරගනිමින්,
 - සිය නිලයෙහි ස්වභාවය හේතුවෙන් රාජ්‍ය නිලධාරීන් හුදු සාමාන්‍ය පුද්ගලයෙකුට වඩා සියුණු මට්ටමෙහි විවේචන ඉවැසිය යුතු බව සැලකිල්ලට ගනිමින්,
 - මහජනතාවට අදාළ පොදු කරුණු පිළිබඳ සංවාද, අසම්බාධකව ද ශක්තිමත්ව ද සිදුවිය යුතු බවත් නිදහස් සංවාදවලදී සමහර සාවද්‍ය ප්‍රකාශ ඇතිවීම නොවැලැක්විය හැකි බවත් ඒත්තු ගන්වමින්, රාජ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් විවේචනය කරන්නන් තමන් සත්‍ය යැයි විශ්වාස කරන විවේචන පවා සැබවින්ම අසත්‍ය වන්නේ වුවත් ප්‍රකාශ කිරීමට වර්තමාන සාපරාධී අපහාස නීතිය නිසා බියපත් ව පැකිලීමෙන් මහජන සංවාද පිණිස ඇති අවස්ථාවෙහි ජවය හා සීමාව හිඟ වන බැවින් ඔවුන් හට නෛතික ආරක්‍ෂාව දීමෙහි අවශ්‍යතාවය වටහා ගනිමින්,
 - බොහෝ විට වාරණය භාවිත කෙරෙන්නේ නිතුවක්කාර සහ අක්‍රමික ලෙසත් මහජනතාවට තොරතුරු දැනගැනීමට ඇති අයිතියට සහ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතීන්ට එරෙහි බව අවබෝධ කරගනිමින්,
 - තමන්ගේ වෘත්තීය කාර්යයන් ඉටු කිරීමට බාධා පැමිණෙන ආකාරයේ බස ගැන්වීම් වලට හා තර්ජනය කිරීම්වලට ජනමාධ්‍යවේදීන් ලක්වීම පිළිබඳ උනන්දුවෙන් සැලකිලිමත් වෙමින්,
 - ජාතික ආරක්‍ෂාව හේතුවෙන්, අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ සහ තොරතුරු දැනගැනීමේ නිදහසට සීමා පැනවිය හැක්කේ සීමාසහිත අවකාශයක බවට පැහැදිලි අවබෝධයක් වර්ධනය කිරීමේ අභිප්‍රායෙන් සතෝක්ත නිදහස තුක්ති විදීමෙහි ලා අයුක්ති සහගත සීමා පැනවීමට රජය විසින් ජාතික ආරක්‍ෂාව නැමැති ව්‍යාජ හේතුව භාවිත කරනු ලැබීම අසේධර්ශවත් කිරීමට කටයුතු කරමින්,
- පහත සඳහන් යෝජනා පිළිබඳ එකඟතාවක් ඇතිකොටගෙන ඒවා ඔහු ප්‍රචාරයට පත් කිරීම, පිළිගැනීම සහ ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අදාළ ආයතනවලට යෝජනා කරති.

1. ව්‍යවස්ථාමය නියෝග

1.1 අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස පිළිබඳ ව්‍යවස්ථාමය සහතිකවීම

1.1.1. ශ්‍රී ලංකාවේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස පිළිබඳ ව්‍යවස්ථාමය සහතිකවීම් මෙරටෙහි ජාත්‍යන්තර තෙහෙට්ටු බැඳීම්වලට හා විශේෂයෙන් ම 1980 දී ශ්‍රී ලංකාව සම්මත කළ ජාත්‍යන්තර සිවිල් සහ දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රතිදෙවට (ICCPR) අනුකූල විය යුතු ය.

1.1.2. අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස ව්‍යවස්ථාවේ නිගමන සහ තොරතුරු කිරීමේ නිදහස කිරීමට ICCPR උපවගන්ති 19 (1), 19 (2) හි සඳහන් පරිදි, වඩා උචිත වචන මාලාවක් අවශ්‍යය.

ICCPR හි 19 වන වගන්තිය

1. (අන්‍යයන් හෝ) මැදිහත්වීමෙන් තොරව මත පූර්වමේ අයිතිය ඕනෑම පුද්ගලයකු සතු වේ.
2. අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ අයිතිය සැමදෙනා සතුව වේ. වාචික ව හෝ ලිඛිතව හෝ මුද්‍රිතව හෝ කලා මාධ්‍යයකින් හෝ වෙනත් කවර මාධ්‍යයකින් හෝ මායිම්වලින් තොර වූ ඕනෑම ආකාරයක තොරතුරු සහ අදහස් සොයාගැනීමේ, ලබාගැනීමේ සහ ව්‍යාප්ත කිරීමේ නිදහස මෙහි අන්තර් ගත වේ.

1997 මැක්තෝබරයේ ව්‍යවස්ථාමය සංශෝධන පිළිබඳ කෙටුම්පතෙහි ICCPR හි 19 (1,2) උපවගන්තියට අනුකූල වන පරිදි 16 (1) උපවගන්තිය විස්තෘත සකස් කර ඇත.

එසේ වුව ද ඉහත ඡේදයේ යටින් ඉටි ගසා ඇති අවශ්‍යතා මෙම කෙටුම් පතෙහි අඩංගු නොවන බැවින්, අදහස් හා මතවාදයන් ප්‍රකාශ කිරීමේ හා තොරතුරු ලබා ගැනීමේ සහ ව්‍යාප්ත කිරීමේ අයිතීන් සුරැකීම සඳහා මෙම අවශ්‍යතා එම වගන්තියට එකතු කරන ලෙස යෝජනා කරමු.

1.1.3. මෙම අයිතිය සවිස්තර ලෙස පැහැදිලි කරන ව්‍යවස්ථාදායක සහ අධිකරණ ඇමතිගේ කෙටුම්පත් ව්‍යවස්ථාවෙහි (නොවැම්බර් 22, 1995) මෙයට අදාළ කොටස් ව්‍යවස්ථාවේ අඩංගු කළ යුතුය.

"මේ අයිතියට වාචික ව, ලිඛිත ව, මුද්‍රිත ව, කලා මාධ්‍යයකින් හෝ සමතු දෝරාගන්නා වෙනත් මාධ්‍යයකින් හෝ තොරතුරු හා අදහස් ගවේෂනයෙහි, ලබාගැනීමෙහි හා පැතිරවීමේ නිදහස ඇතුළත් ය. මුද්‍රණ ද්‍රව්‍ය, රේඩියෝ විකාශන තරංග හෝ තොරතුරු ප්‍රවාහයෙහි යොදාගන්නා මෙවලම් හෝ උපකරණ හෝ රාජ්‍ය අංශයෙන් හෝ පෞද්ගලික අංශයෙන් හෝ නොතිසි ලෙස පාලනය කරනු ලැබීම වැනි චක්‍ර වලින් හෝ විධිවලින් හෝ නැතහොත් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ අයිතිය සීමා කිරීමට ඉඩක් නොමැත."

1.2 මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ව්‍යවස්ථාමය සීමා අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස පිළිබඳ පුළුල් ලිබරල්වාදී ව්‍යවස්ථාදායක නියමයක් මගින් විධායකයට පහසුවෙන් මෙම නිදහස සීමා කිරීමට හැකි වන තෙයින් එවැනිත් නිර්වචන වෙයි. ඒ බැවින්,

අ) එම සීමා කිරීම් මහජන ගුරුත්වය, සමානාත්මතාව සහ නිදහස මත ගොඩනැගුණ විවෘත, පුජාකර්මවාදී සමාජයක සාධාරණීකරණය කළ හැකි යුක්තිසහගත ආවරණක සීමාවන් බවට පත් කොට ඇති දකුණු අප්‍රිකානු ව්‍යවස්ථාවේ 36 (1) වගන්තියට සමාන වගන්තියක් අප ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කිරීම.

(දකුණු අප්‍රිකානු ව්‍යවස්ථාව) අයිතිවාසිකම් පනතෙහි අඩංගු අයිතිවාසිකම් සීමා කළ හැක්කේ සාමාන්‍ය භාවිත නීතියට අනුකූල වන පරිදි සහ එම සීමා කිරීම් මනුෂ්‍ය ගරුත්වය, සමානාත්මතාව සහ නිදහස මත පදනම් වූ විවෘත සහ පුරාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක යුක්ති සහගත සහ සාධාරණීකරණය කළ හැකි තෙක් පමණි. මෙහි දී සැලකිය යුතු කරුණු වේ

- (ආ) එම අයිතිවාසිකමේ ස්වභාවය (ආ) එම සීමාව පැනවීමට හේතුවන අරමුණෙහි ඇති වැදගත්කම
- (ඇ) එම සීමා කිරීමේ ස්වභාවය සහ එය කොතෙක් දුරට ද යන්න (ඈ) එම සීමා කිරීම සහ සීමා කිරීමෙහි අරමුණ අතර ඇති කාල පරිච්ඡේදය සහ (ඉ) එම අරමුණ ඉටු කිරීමට යොදා ගතහැකි වඩා අඩු සීමා සහිත විධිමත්. හෝ
- (ආ) රජය විසින් මූලික අයිතිවාසිකම් කෙරෙහි පනවන සීමා කිරීම් ICCPR 19 (3) උපවගන්තියෙන් ඉඩ ලැබෙන දුරට පමණක් කිරීම. ICCPR ප්‍රකාශයේ 19 (3) වැනි උපවගන්තිය :
 - (අ) අත්‍යයන්ගේ අයිතිවාසිකම්වල හෝ කීර්තියේ හෝ ගරුත්වය සඳහා
 - (ආ) ජාතික ආරක්ෂාව, මහජන විනය, මහජන සෞඛ්‍යය සහ සඳාචාරය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා 1.3 ජාර්වීමෙන්තු වරප්‍රසාද ව්‍යවස්ථා නියමයන්හි හා 1997 ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත්වල ද ජාර්වීමෙන්තු වරප්‍රසාද පනතට සම්බන්ධව ඇත්තා වූද ICCPR හි 19 වන වගන්තියේ මූලධර්ම උල්ලංඝනය කරන්නා වූද සීමා කිරීම් ඉවත් කළ යුතු ය.

1.4 හදිසි නීතිය යටතේ මූලික අයිතිවාසිකම් අගය පහත හෙළීම. අවශ්‍ය විටෙක ශ්‍රී ලංකාවේ සන්දර්භයට ගැලපෙන සේ නවීකරණය කරන ලද ICCPR හි 4 වන වගන්තියෙන් සලසා ඇති යුක්තිය ඉටුකර ගැනීම පිණිස අධිකරණයට ප්‍රවේශ වීමට පුරවැසියන්ට ඇති අයිතිය දක්වා පමණක් හදිසි නීති සමයෙක දී මූලික අයිතිවාසිකම් සීමා කළ යුතුය. එනම්

- (ඇ) මෙම සීමාවන් ජාතිය, වර්ණය, වර්ණය, ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය, භාෂාව, ආගම හෝ සමාජ පසුබිම මත පදනම් වූ වෙනස් ලෙස සැලකීම් හා සම්බන්ධ නොවිය යුතුය.
- (ඈ) ICCPR හි වගන්ති 6, 7, 8 (පරිච්ඡේද 1 සහ 2) 11, 15, 16 සහ 18 යටතේ නිශ්චිතව විශේෂිතාත අයිතිවාසිකම්හි අගය කිසි ම තත්ත්වයක් යටතේ පහත හෙළිය නොහැකි ය.
- (ආ) මෙම සීමාවන් පැනවිය යුත්තේ නිල වශයෙන් ප්‍රකාශ කරන ලද දේශයේ පැවැත්මට තර්ජනයක් වන හදිසි අවස්ථාවල දී පමණ ය.
- (ඇ) මෙම සීමාවන් පැනවිය යුත්තේ එම අවස්ථාවේ හදිසි අවශ්‍යතාවලට අත්‍යවශ්‍ය ම වන දුරට පමණක් වන අතර මෙම මානකයන් අත්‍ය ජාත්‍යන්තර නෛතික බැඳීම්වලට පටහැනි විය නොහැකි ය.

6 වන වගන්තිය - සෑම පුද්ගලයෙකුගේ ම ජීවත්වීමට ඇති නෛසර්ගික අයිතිය ආරක්ෂා කරයි. මරණ දණ්ඩන පිළිබඳ නියම ද අඩංගු ය.

7 වන වගන්තිය - මෙහි සඳහන් වන පරිදි "කිසි ම කෙනෙකු වධයට හෝ ක්‍රෑරත්වයට හෝ අමානුෂික හෝ ආත්මනෛරවය කෙලෙසන හෝ ක්‍රියාවන්ට හෝ දණ්ඩනයට හෝ භාජනය නොවිය යුතු ය. විශේෂයෙන් ම තමන්ගේ අනුමැතිය නොමැති විවේචන හෝ විද්‍යාත්මක හෝ පරීක්ෂණවලට භාජනය නොකළ යුතු ය."

- 8 වන වගන්තිය - මෙහි සඳහන් වන පරිදි "කිසි ම කෙනෙකු වහල් සේවයේ යොදා නොගත යුතු අතර වහල් සේවය සහ වහල් වෙළෙඳාම එහි සෑම ස්වරූපයකින් ම තහනම් වනු ඇත."
- 11 වන වගන්තිය - මෙහි සඳහන් වන පරිදි "කිසිම කෙනෙකුට හිටියහත් වගකීමක් සාර්ථකව ඉටුකිරීමට නොහැකි වූ හේතුවෙන් ම හිර දණ්ඩනය නොපැනවිය යුතු ය."
- 15 වන වගන්තිය - මෙහි සඳහන් පරිදි කවර කියවක් හෝ නොකැරහැරීමක් හෝ එය සිදු කරන කාලයේ දී ඔරපතල අපරාධයක් ලෙස ජාතික හෝ ජාත්‍යන්තර හෝ නීතිය යටතේ නොසැලකිණි නම් (එය සිදු කළ) කවරකු වුව ද ඔරපතල අපරාධයකට වරදකරුවකු කිරීම හෝ අදාළ වරදට අදාළ කාලයේ පනවා ඇති දඬුවමට වැඩි දඬුවමක් පැනවීම හෝ නොකළ යුතු ය."
- 16 වන වගන්තිය - මෙහි සඳහන් වන පරිදි "නීතිය ඉදිරියේ සෑම කෙනෙකුට ම සෑම විට ම පුද්ගලයකු ලෙස පිළිගනු ලැබීමේ අයිතිය ඇත."
- 18 වන වගන්තිය - මෙහි සඳහන් වන පරිදි "සෑම කෙනෙකුට ම සිතීමේ, හෘදය සාක්ෂයට අනුව ක්‍රියා කිරීමේ සහ ආගම ඇඳහීමේ නිදහස ඇත."

1997 ඔක්තෝබරයේ ප්‍රකාශ කරන ලද ව්‍යවස්ථානුකූල කෙටුම්පතෙහි උපවගන්තිය 27 (1) හි ICCPR ප්‍රතිපදාවේ 2-4 වගන්තිවල අඩංගු අවශ්‍යාංග සම්පූර්ණ වේ. එහෙත් මෙහි අඩුපාඩුවක් වන්නේ හදිසි තත්ත්වයක් යන්න දේශයේ පැවත්මට තර්ජනයක් වන තත්ත්වයක් ලෙස විශේෂකරණයකට සීමා කර නොතිබීමයි.

1.5 නීති පැනවීමේ ව්‍යවස්ථානුකූල භාවය පිළිබඳ වූ අධිකරණ විමර්ශන ව්‍යවස්ථාවට අනුකූල වන හේතුව නිසා පවතින හා අනාගත හෝ නීති පැනවීමේ ව්‍යවස්ථානුකූල භාවය පිළිබඳ වූ අධිකරණ විමර්ශන පැවැත්වීමට ව්‍යවස්ථාව සුළු සංශෝධනයකට ලක් කල යුතු අතර පනවා ඇති නීති පිළිබඳ ව අධිකරණ විමර්ශන පැවැත්වීමට කාල සීමා නොතිබිය යුතු ය. මෙම කාර්යය ඉටු කිරීම සඳහා ව්‍යවස්ථාවේ උප වගන්තිය 16 (1) අනෝසි කළ යුතු වේ. ව්‍යවස්ථාවේ උපවගන්තිය 16 (1) - "සියලු ජාතට පතිත ලිඛිත සහ අලිඛිත නීතිය මින් මතු මෙම පරිච්ඡේදයේ ඇති නියමයන්ට අනුකූල වුව ද, වලංගු සහ ක්‍රියාත්මක වේ."

මෙම වගන්තිය සහ 1997 ඔක්තෝබර කෙටුම්පතේ එහි ප්‍රතිනිෂ්පාදනය ව්‍යවස්ථාවය නීතියේ මූලික ප්‍රතිපත්තියක් උල්ලංඝනය කරන ඔැවින් එය අහෝසි කළ යුතු වේ. මෙම විශේෂ නියමය අත් ව්‍යවස්ථානුකූල වූ ප්‍රජාතන්ත්‍රික රාජ්‍යයන්හි දක්නට නො ලැබේ.

2. ප්‍රචිත්ත සහ මුද්‍රණ නීති

2.1 නිල රහස් යන්න පුළුල් සහ අනියම් ලෙස නිර්වචනය කර ඇති නිල රහස් පනත අහෝසි කර, ඒ වෙනුවට තොරතුරු හෙළිදරව් කිරීම සාමාන්‍ය කාර්යයක් සහ රහසිගත භාවය ව්‍යතිරේකයක් ලෙස සලකන්නා වූ තොරතුරු හිඳහස පිළිබඳ පනත පැනවිය යුතු ය.

2.2. තොරතුරු නිදහස පිළිබඳ පනතින් විනිවිදභාවය සහ විවිධ රාජ්‍ය තන්ත්‍රයක මූලධර්ම පිළිබිඹු විය යුතු ය. මෙ බඳු නීතියක් මගින් රහසිගතභාවය පිළිබඳ කාලසීමාව හැකවීමට නොහැකි තොරතුරු වර්ගයන් විශේෂ ලෙස ලැබියදාගත කළ යුතුය. ස්වාධීන ආයතනයකට අයිතාවනා කිරීමේ හැකියාව සපයා දෙන නියමයන් සහිතව ප්‍රවේශයන් වලට කිරීම සඳහා හිතියමයන් ඇති කළ යුතුය. එහෙයින් මෙම නීතිය යටතේ ව්‍යතිරේක අංග වන ජෛවජීව වාර්තා ඇතුළු පෞද්ගලික රහස්‍ය බව ආරක්‍ෂා කිරීම, වෛද්‍ය රහස් සහ රහසිගත වාණිජ තොරතුරු හිතියම වලට කිරීමේ පරික්‍ෂණ, රහස්‍යභාවය හා ජාතික ආරක්‍ෂාව පදනම් කර ලබා ගත් තොරතුරු වැනි නිදහස් කළ යුතු-ප්‍රභේදයන් මෙබඳු නීතියක් මගින් ඇති කළ යුතු ය. තොරතුරු ලබාගැනීම හිතුවක්කාර ලෙස අවහිර කිරීම පිළිබඳ පැමිණිලි විමර්ශනය කිරීමට ස්වාධීන අධිකාරියක් පත් කිරීමට නියමයන් සම්පාදනය කළ යුතුය. වෙනත් නීතිවල අඩංගු රහසිගතභාවය පිළිබඳ නියමයන් තොරතුරු නිදහස පිළිබඳ පනතට දෙවැනි විය යුතු ය.

2.3. 1973 ප්‍රචිත්ත මණ්ඩල නීතිය

කැබිනට් රැස්වීම්, තීරණ සහ ලියකිලියවිලි ප්‍රචිත්තවල පළකිරීම තහනම් කරන, හිතුවක්කාර හා බාධාකාරී මෙන්ම සාධාරණීකරණය කළ නොහැකි 16 වන වගන්තිය කැබිනට් ඉදිරියේ ඇති කරුණු සහ කැබිනට් තීරණ පළකිරීමට ඉඩ සැලසෙන සේ වෙනස් විය යුතුය.

(ඉහත සඳහන් නිල රහස් පනත පිළිබඳ නිරීක්‍ෂණ අදාළ වන්නේ නිල රහස් සහ ආරක්‍ෂාවට අදාළ කරුණුවලට ය. මෙම පනත දේවාපනාසකාරී, අශිෂ්ට, හෝ අසාධාරණ හෝ ප්‍රකාශනවලට අදාළ වන ආකාරය දේවාපනාසකාරී ප්‍රකාශන පිළිබඳ පනතෙහි පැහැදිලි වේ. 16 වන වගන්තිය සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි විය යුතුය. සාපරාධී අපනාස කිරීම් සම්බන්ධ ව 1973 ප්‍රචිත්ත මණ්ඩල පනතේ අන්තර්ගත 14 සහ 15 වන වගන්ති අහෝසි කළ යුතු ය. සාපරාධී අපනාස කිරීම් සඳහා යුක්තිය ඉටුකර ගැනීමට පුරවැසියාට ඇති හැකියාව ශක්තිමත් කළ යුතු ය.)

2.4.1. ප්‍රචිත්ත මණ්ඩල පනත

1973 දී පනවූ ප්‍රචිත්ත මණ්ඩල නීතිය වෙනුවට නව ප්‍රචිත්ත පනතක් පැනවිය යුතුය. ICCR හි ඇති අවශ්‍යාගවලට අනුව මූලික මාධ්‍යවල වගකිව යුතු බව හා නිදහස මේ පනතින් පැහැදිලි විය යුතුය.

2.5 එක්සත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සමාගමේ අයිතිය පුළුල් කිරීම

එක්සත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සමාගම (විශේෂ සැලසුම්) පිළිබඳ නීතියෙහි ඉතා ම පැහැදිලි ව සඳහන් වන්නේ එම සමාගමෙහි පුළුල් අයිතිය පිළිබඳ මූලධර්ම මිස සමාගම රාජ්‍යය සතු කිරීම නො වේ. මෙම නෛතිකකරණයෙහි අභිප්‍රායයට අනුකූල ව ලේක් හල්ස් ආයතනයේ අයිතිය පුළුල් කිරීමට පොදු පෙරමුණු ආණ්ඩුව මවුන්තේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයෙන් පොරොන්දු විය. පිදුන් ශ්‍රී නන්දලෝචන මහතාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් පත්කළ කමිටුව මෙම අයිතිය පුළුල් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීමට උපක්‍රමයක් ඉදිරිපත් කළේ ය. මෙයින් යෝජනා වන්නේ නන්දලෝචන කමිටුවේ යෝජනා අනුගමනය කිරීම හෝ නවීකරණය කරන ලද යෝජනා ක්‍රියාත්මක කිරීම.

3.1. අපනය පිළිබඳ ප්‍රභාෂාවක් ලෙස සිවිල් නීතියේ සඳහන් වී තිබෙන නිසා ජනරජයේ ජනාධිපතිට / පතිනියට අපහාස වන ලෙස "අවඥාත්මක, අපහාසකාරී හෝ හෙළා දැකීමේ හෝ (ලිඛිත හෝ අලිඛිත) හෝ වචන" භාවිතය වරදක් ලෙස දක්වන 118 වන වගන්තිය අනෙකි කළ යුතු වේ.

3.2. 9 වන ශතවර්ෂයේ නිර්මාණය කරන ලද ඉතා පුළුල් පරාසයක් සහිත රාජ ද්‍රෝහිත්වය පිළිබඳ 120 වන වගන්තිය අනෙකි කිරීම හෝ ජාත්‍යන්තර මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ නීතියට අනුකූල වන ලෙස සාංශෝධනය කිරීම හෝ කළ යුතු ය.

3.3. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විධික් භාවිත කරන ලද්දා වූද අමෙතිවරුන් විවේචනය කිරීම සහ විකල්ප දේශපාලන මත දැරීම අධෝරූපිතත් කල්පනා වූද මාධ්‍යයට එරෙහි සාපරාධී අපහාස පිළිබඳ වූ 479 වැනි වගන්තිය අනෙකි කළ යුතුය. මේ වෙනුවට විකාශන පනතෙහි සහ පුවත්පත් සමාගම් පනතෙහි ඇති අපහාස පිළිබඳ කාරණාවල දී පුරවැසියන්ට යුක්තිය ඉටුකරගැනීමට ඇති නියමයන් ශක්තිමත් කළ යුතු ය. ජාත්‍යන්තර සම්මත වලට අනුකූල වන සේ ප්‍රතිචාර දැක්වීමේ අයිතිය ද මෙම පනත්වල අඩංගු විය යුතු ය.

4. අධිකරණය අපහාසයට ලක්කිරීම

හරයාත්මක හා කාර්ය පටිපාටිය නීතිය පැහැදිලි කිරීම පිණිස අධිකරණය අපහාසයට ලක් කිරීමට ඇති ඉඩකඩ ද 1981 එක්සත් රාජධානියේ අධිකරණය අපහාසයට ලක්කිරීමේ පනතෙහි කරුණු අනුව පුළුල් ව ව්‍යුහගත වූ සබ්-ප්‍රවිඤ්ඤා නියමය ද නිශ්චිත ව අර්ථකථනය කරන අධිකරණය අපහාසයට ලක් කිරීම පිළිබඳ පනතක් පැහැදිලි කළ යුතු ය. මෙහි වෙනත් කරුණු අතර තොරතුරු ලබාගත් මූලාශ්‍රයන් හෙළි නොකිරීමට ඇති තත්වයන් ද තිබිය යුතුය.

5. ප්‍රකාශන තහනම් කිරීම

ව්‍යවස්ථානුකූල ව අවසර ලැබෙන හා තොරතුරු ලබාගැනීමේ දී අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ දී නිදහසට අනුකූල වන කරුණු වල දී හැර (වෙනත් අවස්ථා වල දී) මැදිහත් වීම් වැළැක්වීම පිණිස ප්‍රකාශන තහනම් කිරීමේ හා ප්‍රකාශන ආනයනය මත බඳු තහනම් පැනවීමේ නීතිය පැහැදිලි කළ යුතු ය.

6. ව්‍යවස්ථාවේ 6 වන සංශෝධනය

6 වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස අවහිර කරන්නා වූද දේශපාලනික වෙන්වීමක් හේතුවෙන් සාමකාමී ව පෙනී සිටීම තහනම් කරන හා, එවැනි ක්‍රියාවන්ට එරෙහි ව තද දඬුවම් පනවන්නා වූද නියමයන් අනෙකි කළ යුතු ය.

7. හදිසි නීතිය

7.1. හදිසි නීතිය යටතේ චාරිත්‍ර සහ වෙනත් සීමා කිරීම්

7.1.1. ICCPR විසින් භාවිතයට දෙනු ලැබ ඇති දළ සැකිල්ල ඇතුළත හැර අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම පෙර-චාරිත්‍රයට යටත් නොවිය යුතු අතර එවැනි අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ අයිතිය සීමා කරන රෙගුලාසි ගැසට් ප්‍රකාශන මස්සේ ප්‍රසිද්ධි කළ යුතු අතර සෑම මාධ්‍යයක් ම මස්සේ භාෂා තුනෙන් ම ඉතා ඉක්මනින් ප්‍රකාශ විය යුතු ය. මෙම ප්‍රකාශන පළ වී සති දෙකක් ඇතුළත පාර්ලිමේන්තු යෝජනාවකින් සම්මත නොවුවහොත් එම රෙගුලාසි අනෙකි විය යුතු ය.

7.1.2 වාර්ෂික ප්‍රතිපත්ති සැකසුම 1995 ඔක්තෝබර් 1 වන දින ජාතික ආරක්ෂාව සහ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ සහ තොරතුරු පිළිබඳ නිදහසට අදාළ වූ ජනගහනයේ කිසිදු මූලධර්ම වලින් මහ පෙන්නුම් කළ නොහැක.

8. ප්‍රවෘත්ති මුද්‍රණ කඩදාසිවල අධික මිල

මුද්‍රණ කඩදාසි අපනයනය මත දැනට අයකෙරෙන ඉතා අධික වූ බදු නිසා ප්‍රවෘත්ති මාධ්‍ය තුළින් අධ්‍යයනය සහ තොරතුරු ලබාගැනීමට පහළ ආදායම් ලබන ජනතාවට දුෂ්කර කාර්යයක් වේ. මෙම අපනයන බදුද වඩා කාර්යක්ෂම වූ දැනුම බෙදා හැරීමේ සහ පැතිරීමේ කාර්යයට බාධාවක් වේ. එම නිසා මෙම ආනයන බදුද අහෝසි කරන මෙන් යෝජනා කරමු.

9. සෞඳ විකාශන සේවා

- 9.1. ශ්‍රී ලංකාවේ රජයෙන් අරමුදල් සැපයෙන හා පාලනය කෙරෙන සියලු විකාශන සේවා ජනසතු කළ යුතු අතර සියලු ම ආකාරයෙන් රාජ්‍ය පාලනයෙන් තොර විය යුතු ය.
- 9.2. මහජන විකාශනයේ අගයන් ආරක්ෂාව ස්ථිර කිරීම අරඹන විකාශන අධිකාරියේ පාලන පක්ෂය සම නියෝජනයකින් ද ස්වාධීන තත්වයකින් ද සමන්විත විය යුතුය.

10. විද්‍යුත් මාධ්‍ය

- 10.1. ස්වාධීන විකාශන අධිකාරියක් රාජ්‍ය පාලනයෙන් හෝ රාජ්‍ය නොවන ආයතනවල කවර ආකාරයේ බලපෑමකින් හෝ සැබවින් ම තොර විකාශන ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා තාක්ෂණික ආයතනවලින් වූද පුළුල්ව ගුණිත විදුලිය, මහජන සහ පෞද්ගලික විකාශන ආයතන සඳහා බලපත්‍ර නිකුත් කිරීමට බලය ඇත්තා වූද ස්වාධීන විකාශන අධිකාරියක් පැවැත්විය යුතු ය. මේ සඳහා නීති සම්පාදනයේ දී මහජන අභිලාෂය පිළිබඳ මතවාද හා තොරතුරු ලබාගැනීමේ මහජන අයිතිය ද විකල්ප අදහස් පිළිබඳ සුනිධි සමබර බවත් පවත්වා ගැනීමේ මූලධර්මය ද විශේෂයෙන් සඳහන් විය යුතු ය. මෙම විකාශන අධිකාරි මණ්ඩලට සාමාජිකයන් තෝරා ගැනීමේ දී කිසියම් දේශපාලන සමුහයක ආධිපත්‍යයකින් තොර වන බවට සහතික විය යුතු ය.

10.2. පුළුල් ගුණිත විදුලිය සහ රූපවාහිනිය

පුළුල් ගුණිත විදුලිය හා ගුණිත විදුලි සේවාවන් වැඩි දියුණු කිරීම පිළිබඳ ප්‍රතිපත්තියක් නිතිගත කළ යුතු වේ. මෙම සේවාවලින් විකාශනය වන වැඩ සටහන්වලින් අඩු ම ගණනේ 50% ක් වත් මේ පිළිබඳ ව ප්‍රකාශ කරන ලද අරමුණුවලට අනුකූල වන බව විධිමත් වූ අධිකාරියක් විසින් තහවුරු කළ යුතු වේ.

11. ප්‍රවෘත්ති මූලාශ්‍රයන් ආරක්ෂා කිරීම

ප්‍රවෘත්ති මූලාශ්‍රවල රහස්‍යභාවය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා නීති හඳුන්වා දිය යුතුය.

12. නීති සම්පාදනය පිළිබඳ විචාරය

ජාත්‍යන්තර මට්ටමින් පිළිගත් පවතින මිනුම් දඬුවමට අනුකූල ව නීති විචාරය සහ සංශෝධනය කිරීම සිදුවිය යුතු ය. විශේෂයෙන් ම 1927 නොසරුප් ප්‍රකාශන පිළිබඳ

නීතිය, 1912 ප්‍රසිද්ධ රැකුම් පිළිබඳ රාජ්‍ය ආඥාව, ප්‍රසිද්ධ රැකුම් පාලක මණ්ඩල පනත සහ 1957 දේවාපනයකාරී ප්‍රකාශන පිළිබඳ පනත විවාර කළ යුතු ව ඇත. පළ වී සති දෙකක් ඇතුළත පාර්ලිමේන්තු යෝජනාවකින් සම්මත ගොවුට් හොක් එම රෙගුලාසි අහෝසි විය යුතු ය.

1. සියලු මාධ්‍ය ආයතන සහ එම කාර්ය මණ්ඩල පනත සඳහන් අංශයන්ගෙන් සමන්විත ආචාර ධර්ම පද්ධතියක් පිළිපැදිය යුතු ය.

- (අ) ප්‍රවෘත්ති නිවැරදි ලෙසත්, විෂය මූලික වන ලෙසත් වාර්තා කිරීමට මාධ්‍ය ආයතන බැඳී සිටිය යුතු ය.
- (ආ) වේගනාත්මක ව හෝ නොසැලකිල්ල නිසා හෝ යථා කරුණුවලින් දුරස්ථ විමකින් තොරව නිවැරදි සන්දර්භයකින් යුතු ව සහ සමබර ලෙස ප්‍රවෘත්ති ඉදිරිපත් කළ යුතු ය.
- (ඇ) ප්‍රවෘත්ති මූලාශ්‍රය සැලකිල්ලට ගත් කල සත්‍යය යැයි බොහෝ දුරට ම හැඳින්විය හැකි දේ පමණක් යථා කරුණු ලෙස ඉදිරිපත් කළ යුතු වේ. යථා කරුණු මත පදනම් ගොවු මතයක්, විශ්වාස මාතෘකක් හෝ ඔප්පු කිරීමට තිබෙන චෝදනාවක් මත පදනම් වූ වාර්තාවක් භාවිත කරන්නේ නම් ඒ බව පැහැදිලිව සඳහන් කළ යුතු ය.
- (ඈ) යම් වාර්තාවක නිරවද්‍ය බව සැක කිරීමට හේතුවක් ඇත්නම් සහ එම නිරවද්‍ය බව සත්‍යත්වය කිරීම සිදු කළ හැකි නම්, එය නැවත සත්‍යත්වය කළ යුතු ය. එවැනි සත්‍යත්වයක් සිදු කළ නොහැකි අවස්ථාවල දී ඒ බව පැහැදිලි ව සඳහන් කළ යුතු ය.
- (ඉ) විකාශනය කරන ලද වාර්තාවක් සාවද්‍ය බව පසු ව පෙනී ගියහොත් එය අවිනිශ්චිතවකින් හෝ ප්‍රමාද විමකින් තොරව නිවැරදි කළ යුතු ය. මෙම නිවැරදි කිරීමට ප්‍රමාණවත් හා සාධාරණ ප්‍රමුඛත්වයක් ලබාදිය යුතු අතර, එය උචිත කාලයක් තුළ සහ පනසුවෙන් අවධාරනයට ලක් වන ආකාරයට ඉදිරිපත් කළ යුතු ය.
- (ඊ) පුද්ගලයන් සහ / හෝ මාධ්‍ය ආයතන අතර පවතින හා පවතිය හැකි බැඳියා පිළිගැටුම් අනාවරණය විය යුතුය.
- (උ) ප්‍රවෘත්ති හා විස්තර විකාශනයේ දී, මාධ්‍යයන් පාච්චාදය හා ලාභ හේදය පිළිබඳ ව සැලකීමෙන් තොර විය යුතු ය.
- (ඌ) මාධ්‍ය වලින් සමාජ යථාර්ථය ඉදිරිපත් කිරීමේ දී මෙහි අන්තර්ගත නානාචාර්යය, බහුච්චිතාව සහ සංකීර්ණතාව සැලකිල්ලට ගතයුතු අතර ස්ත්‍රීන්ගේ, පුළු පාච්චිගේ සහ පීඩිත සමූහයන්ගේ අපේක්ෂා පිළිබඳ ව සැලකිය යුතු ය.
- (එ) දැමිගේ ප්‍රේක්ෂකයන් අතර සිටීමේ හැකියාව තිබෙන අවස්ථාවල මාධ්‍යයන් නිසි අවධානයෙන් හා වගකිව යුතු අන්දමින් ක්‍රියාකළ යුතු ය.
- (ඵ) ත්‍යාර ක්‍රියා, සානසික ක්‍රියා, ආමරික ක්‍රියා, චන්ද්‍රව්‍ය අනිසි ලෙස භාවිතය සහ අපහාස ක්‍රියා නිරූපණය කරන හෝ මෙවැනි ක්‍රියාවන්ට සම්බන්ධ වන හෝ අවස්ථා හෝ සංවේදිතාවකින් හෝ තොර ව ඉදිරිපත් නො කළ යුතු ය.
- (ඹ) මාධ්‍ය නිදහස, සමාජ වගකීම හා කාර්ය මණ්ඩල නිදහස මූලධර්මය ලාභ ලබාගැනීමේ වේගතාවලට යටත් නොවිය යුතු ය.
- (ඹ) සමාන සහභාගිකයන් විශයෙන් අනන්‍යතා වගකීමකින් යුතු ව එකට කිරීම සඳහා විවිධ අංශවල මාධ්‍යයන් අතර එකඟතාවක් තිබිය යුතු ය.

2. පෞද්ගලික රහස්‍යභාවය

නීත්‍යනුකූල මහජන අවශ්‍යතා පෞද්ගලික රහස්‍යභාවයට ඇති අයිතිය ඉක්මවා යා හැකි බව මතක තබාගනිමින්, පෞද්ගලික පිවිත සහ පෞද්ගලික කාරණා සම්බන්ධ ප්‍රවෘත්ති සහ විග්‍රහයන් ප්‍රකාශනය කිරීමේ දී මාධ්‍යයන් අතිශය සැලකිල්ලක් ද වැඩි අවධානයක් ද සහිත ව ක්‍රියා කළ යුතු වේ.

3. ප්‍රතිචාර දැක්වීමේ අයිතිය

පුද්ගලයන්ගේ කීර්තියට, ගෞරවයට, නම්බුවට, හැඟීම්වලට සහ පෞද්ගලිකත්වයට හානිකර සාවද්‍ය ප්‍රකාශනවලින් එම පුද්ගලයන් ආරක්‍ෂා කිරීම තකා සහ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ දී තොරතුරු පිළිබඳ සහ ප්‍රකාශන පිළිබඳ අයිතීන් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වගකීම් ධේර්යමත් කිරීම සඳහා ප්‍රතිචාර දැක්වීමේ අයිතිය තහවුරු කරන නියමයන් පැනවිය යුතු ය. මෙම ප්‍රතිචාරය එම අභාජන පක්‍ෂය නිරවද්‍ය කරනු ලෙස දක්වන ප්‍රකාශයට සීමා විය යුතු අතර එම කියා පෑ සාවධ්‍ය භාවය හෝ තොරතුරු විකෘති කිරීම හෝ නිවරද්‍ය කිරීමට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට වඩා දීර්ඝ නොවිය යුතු ය. තනි ආයතනවලට මාධ්‍ය ප්‍රතිසංස්කරණය තකා මෙහි අඩංගු නියමයන් ඉක්මවා ක්‍රියා කිරීමට මෙම ඒකමතික භාවයෙන් කිසිදු අවහිරයක් නො වේ.

සමාජික

විවිධ මාධ්‍ය ආයතන අතර විසිණීම අන්දමේ සහභාගිත්වයක් විඳහා පාමින් ශ්‍රී ලංකා වෘත්තීය ප්‍රවෘත්තිපත්‍ර කලාවේදීන්ගේ සංගමය, නිදහස් මාධ්‍ය ව්‍යාපාරය, ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් ප්‍රකාශකයන්ගේ සංගමය, පුවත්පත් කතුවරුන්ගේ සංසදය, ලෝක පුවත්පත් ප්‍රකාශකයන්ගේ සංගමය සහ විකල්ප ප්‍රතිපත්ති කේන්ද්‍රය විසින් මාධ්‍ය නිදහස සහ සමාජ වගකීම පිළිබඳ වූ සමුළුව සංවිධානයකිරීම සම්බන්ධයෙන් අපගේ කෘතඥතාව පළ කරමු. පොදුවේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහසත් විශේෂයෙන් මාද්‍ය නිදහසත් භාවාලීම උදෙසා අපගේ ඇති බැඳීමත් සහයෝගීතාවත් සමගියත් තහවුරු කරමු.

මෙම කාර්යය ඉටු කර ගැනීමසඳහා තම තමන් අතර ඇති මතයන් ගේ වෙනස් බව සහ විවිධ ක්‍රමවේදවලට මූලිකත්වයක් නොදී සමගියෙන් ක්‍රියා කරන මෙන් අප මාධ්‍ය ආයතනවලින් ඉල්ලා සිටිමු. ශ්‍රී ලංකා වෘත්තීය පුවත්පත් කලාවේදීන්ගේ සංගමය නිදහස් මාධ්‍ය ව්‍යාපාරය ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් ප්‍රකාශකයින්ගේ සංගමය පුවත්පත් කතෘන්ගේ සංසදය ශ්‍රී ලංකා වෘත්තීය පුවත්පත් කලාවේදීන්ගේ සංගමය මෙම ප්‍රකාශයේ මූලධර්ම අනුමත කර ඇතිනමුත් එම සංවිධානයේ අධ්‍යක්‍ෂක කමිටුවේ අනුමැතිය ලැබෙන්න තෙක් මෙම ප්‍රකාශය අත්සන් තැබීම කල්දමා ඇත.

ஊடக சுதந்திரமும் சமூகப் பொறுப்பும் பற்றிய
கொழும்புப் பிரகடனம்
1998

ஊடக சுதந்திரமும் சமூகப் பொறுப்பும் பற்றிய கொழும்புப் பிரகடனம்
1998
முன்னுரை

கருத்துக்களை வெளியிடுதல் மற்றும் ஊடக சுதந்திரத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு ஐக்கியம் மற்றும் ஒத்துழைப்புக்கான பொறுப்பினை மீண்டும் வலியுறுத்துவதற்காக சுதந்திர ஊடக அமைப்பு, இலங்கை பத்திரிகை ஆசிரியர்களது சங்கம், பத்திரிகை உரிமையாளர்களது சங்கம் என்பவற்றால் ஊடக சுதந்திரம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு பற்றிய கொழும்புப் பிரகடனம் முன்வைக்கப்பட்டது. இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கம் இந்தக் கலந்துரையாடல்களில் பங்குபற்றியதோடு, நிர்வாகக் குழுவின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற பின் பிரகடனத்தில் கைச்சாத்திடுவதாக அறிவித்தது.

கொழும்பு பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் 1998 ஏப்ரல் 27 முதல் 29 வரை நடைபெற்ற ஊடக சுதந்திரமும் சமூகப் பொறுப்பும் பற்றிய கருத்தரங்கின் இறுதியில் பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டது. மேற்குறிப்பிட்ட அமைப்புகளுடன் உலக பத்திரிகையாளர் சங்கம் மற்றும் மாற்றுக் கொள்கை நிலையம் இதனை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. கருத்தரங்கில் உள்ளக நெருக்கடி பற்றி அறிக்கையிடுதல், குற்றவியல் அபிவிருத்தி மற்றும் இலத்திரினியல் ஊடகங்களின் போக்கு பற்றி ஆராயப்பட்டது. பொதுநலவாய நாடுகளின் வரலாற்றில் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள், பிரசுரகர்த்தாக்கள், ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் புத்திஜீவிகள் ஊடக சுதந்திரம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு பற்றி கலந்துரையாடுவதற்காக ஒரே இடத்தில் கூடி பொது அடிப்படையில் இணக்கப்பாட்டுக்கு வந்த முதற் சந்தர்ப்பம் இதுவாகும்.

பிரதி ஊடக அமைச்சர் அறா பிரியதர்ஷன யாப்பா மற்றும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்க ஆகியோர் அங்குராப்பண வைபவத்தில் உரையாற்றினர். தென் ஆபிரிக்க ஊடக நிறுவனத்தின் நிர்வாகப் பணிப்பாளர் திருமதி. ஜினட் மிஸி பிரதான உரையை நிகழ்த்தினார். ஊடகவியலாளர்களைப் பாதுகாக்கும் கமிட்டியின் ஆசிய செயற்றிட்ட இணைப்பாளர் லின் நிஷ்மான், 'ஆடிகல் 19' (புசுவைஉடந் 19) இன் எலிசபத் நிஸான், உலக பத்திரிகை சுதந்திரக் கமிட்டியின் தலைவர் கஷ்ரோவ் சிரானி, பொதுநலவாய நாடுகளின் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தின் லின்ஷி ரோஸ், இந்தியாவின் பிரஜாபிரதி பத்திரிகையின் பணிப்பாளர் ஜோர்ஜ் வர்கிஸ் ஆகியோர் கருத்தரங்கில் பங்குபற்றிய வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளாவர். அந்த வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் ஊடகம் தொடர்பான சட்ட மற்றும் யாப்பு தொடர்பான பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவினரையும் சந்தித்தனர்.

ஊடக சுதந்திரம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு பற்றிய கொழும்புப் பிரகடனம்

முகப்புரை

இந்தப் பிரகடனத்தைத் தயாரித்தோர்:

கருத்துக்களை வெளியிடுதல் மற்றும் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் சுதந்திரம், ஜனநாயக சமூகத்தின் முன்னேற்றம் மற்றும் வறையரைகள் ஏனைய மனித உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படை மனித உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கும் அத்தியாவசியமானது என்பதனையும் உறுதியாக நம்பிக்கை கொண்டு,

- மக்களுக்கு தாம் தெரிவு செய்த அரசின் செயற்பாட்டினை கண்காணிப்பதற்கு அரசியல் விவகாரங்கள் பற்றி அறிந்தவர்களாக மற்றும் ஜனநாயக சமூகத்தின் பங்குதாரர்களாவதற்கு தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு இருப்பது அத்தியாவசியமானது என்பதனை கருத்தில் கொண்டு,
- மேற்குறிப்பிட்ட சித்தாந்தங்களை இலகுவில் நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக ஊடகவியலாளர்கள் சமூகத்தில் முக்கியமான பணியை நிறைவேற்றுகின்றார் என்பதனை உணர்ந்து கொண்டு,
- தமது பதவியின் தன்மை காரணமாக அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் சாதாரண பிரஜைகளை விட கூர்மையான மட்டத்திலான விமர்சனத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதனைக் கவனத்தில் கொண்டு,
- பொதுமக்கள் தொடர்பான பொது விடயங்கள் பற்றிய கலந்துரையாடல் தடையின்றி, பலமாக இடம்பெற வேண்டும் என்றும் சுதந்திரமான கலந்துரையாடலில் சில பொய்யான கருத்துக்கள் உருவாவது தவிர்க்க முடியாதது என்பதனை உணர்ந்தி, அரசாங்க செயற்பாடுகளை விமர்சிப்போர் தாம் உண்மையான கருதும் விமர்சனங்கள் கூட உண்மையிலே பொய்யானதாக இருந்தாலும் அதனை வெளிவிடுவதற்கு தற்போதைய குற்றவியல் அபிவிருத்தி சட்டம் காரணமாக அச்சமடைந்து, தயக்கம் கொண்டு, மக்கள் கலந்துரையாடலுக்கு இருக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தின் சக்தியும் எல்லையும் மட்டுப்படுத்தப்படுவதனால் அவர்களுக்கு சட்டரீதியான பாதுகாப்பு வழங்கும் தேவையை உணர்ந்து கொண்டு,
- அநேகமாக தணிக்கையைப் பயன்படுத்துவது தான்தோன்றித்தனமாகவும் மற்றும் முறையற்ற முறையாலும் மக்களுக்கு தகவல்களை வழங்குவதற்குள்ள உரிமையும் மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரம் தொடர்பாக சர்வதேச கட்டுளைகளுக்கு மாற்றமானது எனப் புரிந்து கொண்டு,
- தமது பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு தடைபோடும் வகையில் பயமுறுத்தல் மற்றும் அச்சுறுத்தல்களுக்கு ஊடகவியலாளர்கள் உள்ளாக்கப்படுவது தொடர்பாக அக்கறையுடன் கவனத்தில் கொண்டு,
- தேசிய பாதுகாப்பு காரணமாக கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் தகவல்களை அறிந்து கொண்டும் சுதந்திரத்துக்கு கட்டுப்பாடு விதிக்கக்கூடிய மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுதந்திரத்திற்கு என்பது பற்றி தெளிவான விளக்கத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கத்தில் குறிப்பிட்ட சுதந்திரத்தை அனுபவிப்பதில் அத்தியாவசிய முறையில் தடைகளை விதிப்பதற்கு தேசிய பாதுகாப்பு என்ற போலி காரணத்தைப் பயன்படுத்துவதனை ஊக்குவிக்காமலிருப்பதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொண்டு, பின்வரும் பிரேரணைகள் தொடர்பாக துணைக்கப்பாட்டினை ஏற்படுத்தி, அவற்றை பிரசாரப்படுத்துவது ஏற்றுக்கொண்டு செயற்படுத்துவதற்காக குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களுக்கு பிளேரிக்கின்றது.

1. அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள்

1.1. கருத்துச் சுதந்திரம் தொடர்பான அரசமைப்பு உத்தரவாதம்.

1.1.1. கருத்து வெளியீடுகள் சுதந்திரம் தொடர்பான இலங்கையின் அரசியலமைப்பு உத்தரவாதங்கள் நாட்டின் சர்வதேச சட்டக்கட்டுப்பாடுகளுடன் பொருந்திப் போவனவாக அமைதல் வேண்டும். குறிப்பாக, 1980 இல் இவங்கை ஒப்பமிட்டு ஏற்றுக்கொண்ட சிலில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச உடன்பாட்டு உறுப்பினர் (ஐஊஊஊ) உடன் பொருந்திப் போதல் வேண்டும்.

1.1.2. அரசியலமைப்பில் கருத்துச் சுதந்திரம், அபிப்பிராயம், தகவல் என்பனவற்றை விளக்கும் மிகச் சிறந்த சொல்லமைப்புகள் உள்ளன. ஐஊஊஊ இன் உறுப்பினர்கள் 19

(1), 19 (2) என்பனவற்றை மிக நன்றாக தழுவிவையாக அவை இருக்கின்றன.

ஐஊஊஊ உறுப்புரை 19 குறிப்பிடுவது:

1. ஏனையவர்களுக்கு தலையீடுகளேதாமின்றி அபிப்பிராயங்களை கொண்டிருக்கும் உரிமை ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு.

2. கருத்துச் சுதந்திரத்துக்கான உரிமையும் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. இதனால் தகவல்கள், சகல வகை ஆலோசனைகள் என்பவற்றைத் தேடுதல், பெற்றுக் கொள்ளல், வழங்குதல் என்பவை அடங்குவதுடன் எல்லைகள் கடந்தும், வாய் மூலமாகவும் எழுத்திலும் அச்சுருவிலும் ஒலிய வடிவிலும் அல்லது ஒருவர் விரும்பும் ஏதேனும் ஒரு ஊடகம் மூலமாகவும் நிறைவேற்ற முடியும்.

1997 ஒக்டோபர் அரசமைப்பு திருத்தம் தொடர்பான சட்ட மூலத்தில் ஐஊஊஊ 19 (1.2) உப பிரிவின்கு ஏற்றவகையில் 16 (1) உப விதி தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறான போதும் மேற்படி பந்தியின் கீழ் கோரிக்கப்பட்டுள்ள தேவைப்படும் அம்சங்கள் இந்த சட்ட மூலத்தில் உள்ளடங்காததனால் கருத்துக்களை வெளியிடுதல் மற்றும் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்வது மற்றும் வியாபிக்கும் உரிமையை பாதுகாப்பதற்காக தேவைப்படும் விடயங்களை இந்த ஷரத்துக்குள் சேர்க்குமாறு பிரேரிக்கின்றோம்.

1.1.3. இந்த உரிமையை விபரமாக விளக்கும் அரசமைப்பு மற்றும் நீதி அமைச்சரின் சட்ட மூல யாப்பில் (நவம்பர் 22-1995) இதில் உரிய பதவிகள் யாப்பில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

“இந்த உரிமையை வாய்மூலமும் எழுத்து மூலமாகவும் ஒருவர் தெரிவு செய்யும் ஊடகம் மூலமோ தகவல் மற்றும் கருத்து ஆய்வு மூலம் பெற்றுக் கொள்ளும் மற்றும் பரப்பும் உரிமை உள்ளடங்கியுள்ளது. அச்சுப் பொருட்கள், வானொலி ஒலிபரப்பு அலைவரிசை அல்லது தகவல் பிரச்சாரத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படும் உபகரணங்கள் அல்லது அரசாங்கத்துறை அல்லது தனியார் துறையினால் அல்லது முறையற்ற முறையில் நிர்வகிப்பது போன்ற முறைகளினால் அல்லது கருத்து வெளிப்பிடும் சுதந்திரத்தின் உரிமையை மட்டுப்படுத்துவதற்கு இடமில்லை.”

1.2 அடிப்படை உரிமை தொடர்பான அரசமைப்புக்குக் கட்டுப்பாடுகள்.

கருத்துச் சுதந்திரம் தொடர்பான விரிவான தாராளவாத அரசமைப்பு உத்தரவு மூலம் நிர்வாகத்துக்கு இலகுவாக இந்த சுதந்திரத்தை மட்டுப்படுத்த முடியுமாய்கையால்,

அ) அதனை அந்த மட்டுப்படுத்தலின் மக்கள் கௌரவம், சமத்துவம் மற்றும் சுதந்திரத்தின் அடிப்படையில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட சிறந்த ஜனநாயக சமூகத்தில் நியாயப்படுத்தக்கூடிய நீதியான கட்டுப்பாடாக ஆக்கி, தென் ஆபிரிக்காவின் அரசமைப்பின்

36 (1) ஷரத்திற்கு சமமான ஷரத்து ஒன்றை எமது அரசமைப்புக்குட்படுத்தல்.

(தென் ஆபிரிக்க அரசமைப்பு) உரிமைச் சட்டத்திலுள்ள உரிமைகளை மட்டுப்படுத்த முடியாமலது சாதாரண பயன்பாட்டு சட்டத்திற்கு ஏற்ற வகையில் அந்த மட்டுப்படுத்தல் மனித கௌரவம், சமத்துவம் மற்றும் சுதந்திரத்தின் அடிப்படையிலான திறந்த மற்றும் ஜனநாயக சமூகத்தில் நீதியாகவும் நியாயமானதாகவும் செய்ய முடியுமானபோதும் மட்டுமாகும். இங்கே கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய விடயமானது;

(ஆ) இந்த உரிமையின் தன்மை (ஆ) இந்த கட்டுப்பாட்டினை விதிப்பதற்கான காரணிகளது நோக்கத்திலுள்ள முக்கியத்துவம் (இ) அந்த கட்டுப்பாட்டின் தன்மை, அது எவ்வளவு தூரத்திற்கு என்பது (ஈ) அந்த மட்டுப்படுத்தல் மற்றும் மட்டுப்படுத்தலின் நோக்கத்திற்கிடையிலான காலம் மற்றும் (இ) எந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு பயன்படுத்தக்கூடிய ஆகக்குறைந்த மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டிய முறைகள்

அல்லது

(ஆ) அரசாங்கத்தின் மூலம் அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பாக விதிக்கப்படும் கட்டுப்பாடுகள் ஐஊஎஃஃ 19 (3) உப ஷரத்தின் மூலம் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் அளவுக்குச் செய்தல்.

ஐஊஎஃஃ பிரகடனத்தின் 19(3) உப உறுப்புகள்:

(அ) பிறர் தொடர்பான உரிமைகள் அல்லது நற்பெயர் அல்லது கௌரவத்திற்காக

(ஆ) தேசிய பாதுகாப்பு, மக்கள் ஒழுக்கம், மக்கள் சுகாதாரம் மற்றும் ஒழுக்க நெறிகளைப் பாதுகாப்பதற்காக

1.3 பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகள்

அரசியலமைப்பு ஏற்பாட்டில் மற்றும் 1997 அரசமைப்பு சட்ட மூலத்திலும் பாராளுமன்ற சிறப்புரிமை சட்டம் தொடர்பான ஐஊஎஃஃஇன் 19ஆவது உறுப்புகளின் அடிப்படையினை மீறும் கட்டுப்பாடுகளை நீக்க வேண்டும்.

1.4 அவசர காலச் சட்டத்தின் கீழ் அடிப்படை உரிமைகளின் பெறுமானத்தைக் குறைத்தல்

அவசர கால நிலைப் பிரகடனங்களின்போது அடிப்படை உரிமைகள் மீதான கட்டுப்பாடானது குடிமக்கள் அவ்வாறான உரிமைகட்டுப்பாடுகள் தொடர்பில் நிவாரணம் தேடி நிதிமன்றம் செல்வதற்கான எல்லை வரையிலானதாக இருத்தல் வேண்டும். அதாவது ஐஊஎஃஃ உறுப்புரை 4இல் தரப்பட்டுள்ள எல்லை வரையிலானதாக அமையும். இவ்வகைச் சூழ்நிலைக்கு பொருந்தும்படியாக மாற்றியமைக்கும்போது:

(இ) இந்த தடைகளை இனசாதி, நிறம், பால், பாலியல் தன்மை, மொழி,சமயம் மற்றும் சமூகப் பின்னணி என்பவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டக்கூடாது.

(ஈ) ஐஊஎஃஃஇன் உறுப்புகளில் 6,7,8 (பந்தி 1.2) 11,15,16 மற்றும் 18 இன் கீழ் குறிப்பிட்ட விசேடமான உரிமைகளின் பெறுமானத்தை என்ற கட்டத்திலும் குறைக்க இடமளிக்கக்கூடாது.

(அ) அதிகாரபூர்வமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட ஒரு தேசத்தின் இருப்பு நிலை மீது அச்சுறுத்தல் ஏற்படும்போது மட்டும் இத்தடைகளை விதிக்கலாம்.

(ஆ) சூழ்நிலையின் அவசியத்தினால் ஏற்படக்கூடிய அவசியத் தேவையின் எல்லை வரையில் அதுவும் சட்டங்களின் கீழான பிற கட்டுப்பாடுகளுடன் முரண்படாத வகையில் அமுல் செய்யப்படலாம்.

6ஆவது உறுப்புரை:

சகல பிரணைகளது வாழ்வதற்கான சட்ட ரீதியான உரிமையைப் பாதுகாக்கின்றது. மரண தண்டனை தொடர்பான நியமமும் அடங்கும்.

7ஆவது உறுப்புரை:

இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளபடி எவரும் சித்திரவதை, கொடூரம் அல்லது மனிதாபிமானக் குறைவாக்கலோ அல்லது சுய கௌரவம் பாதிக்கப்படும் வகையிலான செயற்பாடுகள் அல்லது தண்டனைக்குள்ளாக்கக் கூடாது. குறிப்பாக, தமது விருப்பமின்றி வைத்திய அல்லது விஞ்ஞான ரீதியிலான பரிசோதனைகளுக்கு உட்படுத்தக் கூடாது.

8ஆவது உறுப்புரை:

இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளபடி எவரையும் அடிமைச் சேவைக்கு பயன்படுத்தக் கூடாது. அத்தோடு அடிமைச் சேவை மற்றும் அடிமை விபாபாரம் அதன் சகல தன்மைகளிலும் தடை செய்யப்படும்.

11ஆவது உறுப்புரை:

இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளபடி எவருக்கும் உடன்பட்ட பொறுப்பினை நிறைவேற்ற முடியாது போனமைக்கு சிறைத் தண்டனை விதிக்கக் கூடாது.

15ஆவது உறுப்புரை:

இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளபடி எந்தச் செயற்பாடோ அல்லது செய்யாமையினால் அது இடம்பெறும் காலத்தில் பாரதாரமான குற்றமாக தேசிய அல்லது சட்டத்தின் கீழ் கவனத்திலெடுக்கப்படாவிடின், (அதனைச் செய்ய)

வரையினும் பாரதாரமான குற்றத்திற்கு குற்றவாளியாக்குதல் அல்லது குறிப்பிட்ட குற்றத்திற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள குற்றத்திற்கு மேலதிகமாக கூடுதலான தண்டனை விதிக்கக்கூடாது.

16ஆவது உறுப்புரை :

இங்கு குறிப்பிடுகின்ற வகையில் சட்டத்தின் முன் சகலரும் எப்போதும் பிரஜையாக அங்கீகரிக்கும் உரிமையுடையவர்கள் ஆவார்கள்.

18ஆவது உறுப்புரை :

இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளபடி எல்லோருக்கும் சிந்திக்கும் மனசாட்சிப்படி செயற்படுவது மற்றும் மதத்தை பின்பற்றும் உரிமையுண்டு.

1997 ஒக்டோபரில் வெளியிடப்பட்ட அரசமைப்பு சட்ட மூலத்தின் உப ஷரத்தின் 27(1) ஐஹஹீச பிரகடனத்தின் 2.4 உறுப்புரையில் தேவையான விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. என்னும் இதில் குறையாக இருப்பது அவசரகால நிலை என்பது தேசத்தின் இருப்புக்கு அச்சுறுத்தல் என்ற விசேட காரணிக் கு எல்லையிடப்படாதிருப்பதாகும்.

1.5 சட்டவாக்கத்தின் அரசியலமைப்பு இசைவுபாடு பற்றிய நிதித்துறையின் மீளாய்வு

அரசமைப்புக்கு ஏற்பதாக இருக்கும் காரணத்தினால் எதிர்கால அல்லது சட்ட ஆக்கத்தின் அரசியலமைப்புக்கு இணக்கமானதா என்பது பற்றி நிதித்துறை மீளாய்வு செய்வதற்கு அரசியலமைப்பில் சிறு திருத்தங்கள் செய்யப்படுவதோடு, ஆக்கப்பட்டுள்ள சட்டம் தொடர்பாக நிதித்துறை மீளாய்வு செய்யும் காலம் எல்லை இருக்கக்கூடாது. இதனைச் செய்வதற்காக அரசமைப்பின் உறுப்புரை 16 (1) நீக்கப்படல் வேண்டும்.

அரசமைப்புச் சட்டத்தின் உப உறுப்புரை 16 (1) தற்போதுள்ள சகல எழுதப்பட்டதும் எழுதப்படாததுமான இந்த அத்தியாயத்தில் இனிவரும் ஏற்பாடுகளுடன் ஏற்றதாக இருந்தாலும் செல்லுபடியானதும் செயற்படுவதுமாகும்.

இந்த உறுப்புவையும் மற்றும் 1997 ஒக்டோபர் மாத சட்ட மூலத்தின் அதன் மாற்றுத் தயாரிப்பான அரசமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை மீறுவதால் அதனை ரத்து செய்ய வேண்டும். இந்த விசேட ஏற்பாடு ஏனைய ஜனநாயக அரசுகளின் அரசமைப்புச் சட்டங்களில் காண முடியாது.

2. பத்திரிகை மற்றும் அரசு சட்டம் :

2.1 உத்தியோகபூர்வ ரகசியம் என்பது விரிவான உரியதரகவன்றி வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ள உத்தியோகபூர்வ இரகசிய சட்டத்தை ரத்து செய்யப்படல் வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக தகவல்களை வெளியிடுதல் சாதாரண விடயமாகவும் இரகசியத் தன்மை அற்றதாகவும் கருதப்படும் தகவல் சுதந்திரம் பற்றிய சட்டம் ஆக்கப்பட வேண்டும்.

2.2 தகவலுக்கான உரிமைச் சட்டம் வெளிப்படைத்தன்மைக் கொள்கை கொண்டதாகவும் திறந்த அரசாங்கமொன்றினை வெளிக்காட்டுவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இதனால் தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டிய தகவல்களின் பட்டியலும் தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டிய காலப்பகுதியும் குறிக்கப்படுதல் வேண்டும். சுயாதீன அமைப்பொன்றுக்கு மேன்முறையீடு செய்து அதனை அடைவதற்குரிய சட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்படல் வேண்டும். அத்தகைய சட்டமானது விதிவிலக்கான வகைகளுக்கு ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அதாவது மருத்துவப் பதிவுகள், வியாபார இரகசியங்கள் போன்ற தனிநபர் பிரத்தியேக தகவல்களை பாதுகாத்தல், வணிகம் தொடர்பான அந்தரங்க தகவல்கள், சட்ட அமுலாக்கல் இரகசியங்கள், அந்தரங்கம் பேணுவதான அடிப்படையில் பெறப்படும் தகவல்கள், தேசியப் பாதுகாப்பு போன்றவையே அவையாகும்.

9. பொது ஒலிபரப்புச் சேவை

9.1 இலங்கை அரசினால் நிதி வழங்கும் மற்றும் நிர்வகிக்கப்படும் சகல ஒலிபரப்பு சேவைகளையும் மக்கள் மயமாக்கப்பட வேண்டியதோடு, சகல வகையிலும் அரசு கட்டுப்பாடில்லாதிருக்க வேண்டும்.

9.2 பொதுமக்கள் ஒலிபரப்பின் பெறுமதியை நிர்ந்தரமாகப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் ஆளும் கட்சியின் சம பிரதிநிதித்துவமும் சுதந்திரமான நிலையிலும் இருக்க வேண்டும்.

10 இலத்திரனியல் ஊடகம்

10.1 சுதந்திர ஒலிபரப்பு அதிகார சபை

அரசு கட்டுப்பாட்டில் அல்லது அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களினது எந்த வகையிலான தாக்கத்தினாலோ அல்லது இல்லாமலோ ஒலிபரப்புக் கொள்கையை செயற்படுத்துவதற்காக தொழில்நுட்ப அங்கம் உள்ளடக்கப்பட்ட மக்கள் வானொலி பொது மக்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட ஒலிபரப்பு நிறுவனங்களுக்காக அனுமதிப் பத்திரங்களை விநியோகிப்பதற்கு அதிகாரமுடைய சுதந்திரமான ஒலிபரப்பு அதிகார சபை ஒன்று இருக்க வேண்டும். இது தொடர்பாக சட்டம் ஆக்கும் போது மக்கள் அபிலாசைகள் தொடர்பாக கருத்து மற்றும் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் மக்கள் உரிமையும் மாற்றுக் கருத்து தொடர்பாக சம தன்மையைக் கோட்பாட்டினையும் பிரதானமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். இந்த ஒலிபரப்பு அதிகார சபைக்கு அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்யும் போது ஏதாவது அரசியல் குழுவின் ஆதிபத்தியத்துக்குட்பட்டாதிருப்பதனை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

10.2 சன சமூக வானொலி மற்றும் வானொலிச் சேவைகளை மேம்படுத்துவது தொடர்பாக கொள்கைச் சட்டமாக்கப்பட வேண்டும். இந்தச் சேவைகள் மூலம் ஒலிபரப்பாகும் நிகழ்ச்சிகளில் குறைந்த பட்சம் 50 சதவீதமாவது இது தொடர்பாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நோக்கங்களுக்கு இணக்கமானது என அதிகார சபை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

11. செய்தி மூலங்களின் பாதுகாப்பு

செய்தி மூலங்களின் அந்தரத் தன்மையைப் பாதுகாப்பதற்காக சட்டம் ஆக்கப்படல் வேண்டும்.

12. சட்டவாக்கத்தை மீளாய்வு செய்தல்

சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அமுலிலுள்ள நியமங்களின் பிரகாரம் சட்ட மீளாய்வு மற்றும் திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். குறிப்பாக 1927ம் ஆண்டின் ஆபாச வெளியீடுகள் சட்டம் 1912-பகிரங்க நாடக கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம், 1957 தெய்வ நிந்தனை வெளியீடுகள் தொடர்பான சட்டம் என்பன மீளாய்வு செய்யப்படல் வேண்டும். பிரகரமாக இரு வாரங்களில் பாராளுமன்றப் பிரேரணை ஒன்றின் மூலம் நிறைவேற்றப்படாவிடின் அந்த ஒழுங்கு விதிகள் காலவதியாக வேண்டும்.

13. ஊடக நிறுவனங்களினதும் அங்கு பணி புரிபவர்களினதும் பொறுப்பு தன்னார்வ ஒழுக்க நெறிக் கோவை.

1. சகல ஊடக நிறுவனங்களும் அதன் பணிப்பாளர்களும் கீழ்வரும் அம்சங்களை உள்ளடக்கிய ஒழுக்க நெறிக் கோவையைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

(அ) செய்தியை பிழையற்றதாகவும் விடயதானங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் அறிக்கையிடுவதற்கு ஊடக நிறுவனங்கள் கட்டுப்பாட்டு இருக்க வேண்டும்.

(ஆ) வேண்டுமென்றோ அல்லது கவனயீனமாகவோ குறிப்பிட்ட விடயங்களில் தூரப்படாது சரியான கதைக்கருவுடன் பக்கச்சார்பின்றி செய்திகளை அறிக்கையிட வேண்டும்.

(இ) செய்தி மூலகத்தை கவனத்திலெடுத்தபோது உண்மை என அநேகமாக அறிமுகப்படுத்தக்கூடிய விடயங்களை மட்டும் குறிப்பிட்ட காரணியாக சமர்ப்பிக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட விடயத்தை

அடிப்படையாகக் கொண்ட கருத்தொன்று நம்பிக்கை அல்லது நிரூபிக்க இருக்கும் குற்றச்சாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்ட அறிக்கையைப் பயன்படுத்துவதாயின் அது பற்றி தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.

(#) ஏதாவது அறிக்கையொன்றின் பிழையற்ற தன்மை பற்றி சந்தேகப்படுவதற்கு காரணம் ஏதுமிருப்பின் அதன் உண்மைத் தன்மையை தேடிப்பார்க்க முடியுமாயின் மீண்டும் தேடிப் பார்க்க வேண்டும். அவ்வாறு தேடிப் பார்க்க முடியாதபோது அது பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிடவேண்டும்.

(உ) ஒலிபரப்பப்பட்ட அறிக்கை ஒன்று பொய்யானது என பிழை கண்டுகொண்டால் அதனை உடனடியாக திருத்த வேண்டும். இந்த திருத்தலுக்கு போதியளவும் நியாயமானதுமான முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும். அதனைக் குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் இலகுவாக வலியுறுத்தப்படும் வகையில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

(ஊ) ஆட்கள் அல்லது ஊடக நிறுவனங்களுக்கிடையே இருக்கும் அல்லது இருக்கக் கூடிய நம்பகத்தன்மை வெளிப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

(எ) செய்தி மற்றும் தகவல்கள் ஒலிபரப்பின்போது ஊடகங்கள் இனவாத மற்றும் பால் வேறுபாடு குறித்து கவனத்திலெடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

(ஏ) ஊடகங்களினால் சமூக யதார்த்தத்தை முன்வைக்கும் போது இதன் உள்ளடக்கத்தின் பல்விதத் தன்மை, பன்மைத் தன்மை மற்றும் சிக்கல் தன்மையை கவனத்திலெடுக்க வேண்டியதோடு, பெண்கள், சிறுபான்மையினர்கள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களது எதிர்வார்ப்பு பற்றியும் கரிசனை கொள்ள வேண்டும்.

(ஐ) பார்வையாளர்களிடையே சிறுவர்கள் இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களில் ஊடகங்கள் சரியான கவனத்துடனும் பொறுப்புடனும் செயற்பட வேண்டும்.

(ஐ) குரூர செயற்பாடுகள், வன்முறைகள், முறையற்ற செயற்பாடுகள், போதைவஸ்துக்களை முறையற்ற வகையில் பயன்படுத்தல், ஆபாச செயற்பாடுகளை காட்டுகின்ற அல்லது இவ்வாறான நடவடிக்கைகளுக்கு சம்பந்தப்படுவதனை அல்லது சந்தர்ப்பங்களை சமர்ப்பிக்கக்கூடாது.

(ஓ) ஊடக சுதந்திரம், சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் ஆசிரியர் பீட சுதந்திரம் நிதி லாபங்களை பெறும் நோக்கத்துக்குட்படலாகாது.

(ஔ) சமமான பங்களிர்கள் என்ற வகையில் புரிந்துணர்வுடன் ஒன்றுபட்டுச் செயற்படுவதற்காக பல்வேறு பிரிவுகளில் ஊடகங்களிடையே இணக்கப்பாட்டுடன் இருக்க வேண்டும்.

2. பிரத்தியேக இரகசியம்

சட்டரீதியான பொது தேவைக்கான பிரத்தியேக இரகசியத்துக்குள்ள உரிமையைத் தாண்டிச் செல்லலாம் என்பதனை நினைவில் வைத்து தனிப்பட்ட வாழ்க்கை மற்றும் தனிப்பட்ட விடயங்கள் சம்பந்தமாக செய்தி மற்றும் விமர்சனங்களை வெளியிடும்போது ஊடகங்கள் கூடுதலான அக்கறைபுடனும் கூடுதலான அவதானத்துடனும் செயற்பட வேண்டும்.

3. பதிலளிக்கும் உரிமை

ஆட்களது வெற்றி மற்றும் கௌரவம், மாணம், உணர்வு மற்றும் பிரத்தியேகத் தன்மையைப் பாதிக்கும் போலியான அறிக்கைகளால் அந்த ஆட்களை பாதுகாப்பதற்காக கருத்துப் பரிமாற்றத்தின்போது தகவல் தொடர்பான மற்றும் வெளியீடு தொடர்பான உரிமைகளைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்பினை ஊக்குவிப்பதற்காக பதிலளிக்கும் உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் கட்டளைகள் ஆக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த பதில் அதிருப்தியடைந்துள்ள தரப்பினருக்கு பிழையற்ற காரணங்களைக் குறிப்பிடும் அறிக்கைகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டியதோடு, அவை பொய்யை அல்லது தகவலை விகாரப்படுத்துவது அல்லது தேவைக்கு மேலதிகமாக நீடிக்கக் கூடாது.

தனி நிறுவனங்களது ஊடக சீர்திருத்தத்துக்காக அங்குள்ள கட்டளைகளை தாண்டிச் செயற்படுவதற்கு இந்த இணக்கப்பாட்டில் எவ்வித தடையுமில்லை.

முடிவுரை

பல்வேறு ஊடக நிறுவனங்களுக்கிடையே சிறப்பான முறையில் பங்களிப்புச் செய்த இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கம், சுதந்திர ஊடக இயக்கம், இலங்கை பத்திரிகை ஆசிரியர்களது சங்கம், உலக பத்திரிகை வெளியீட்டாளர்களது சங்கம் மற்றும் மாற்றுக் கொள்கை நிலையத்தினால் சுதந்திர ஊடகம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு தொடர்பான மாநாட்டினை ஏற்பாடு செய்வது குறித்து எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

பொதுவாகக் கருத்துச் சுதந்திரமும் குறிப்பாக ஊடக சுதந்திரத்தையும் மேம்படுத்துவதற்காக எமக்குள்ள கட்டுப்பாட்டினை ஒற்றுமையுடன் உறுதிப்படுத்துவோம். இந்தப் பணியினை நிறைவேற்றுவதற்காக தமக்கிடையேயுள்ள கருத்துக்களில் மாற்றமானது என்பதனையும் பல்வேறு நடைமுறைகளுக்கு முக்கியத்துவமளிக்காது ஒற்றுமையுடன் செயற்படுமாறு நாம் ஊடக நிறுவனங்களிடம் வேண்டுகின்றோம்.

இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கம், சுதந்திர ஊடக இயக்கம், இலங்கை பத்திரிகை பிரசுரகர்த்தாக்களது சங்கம், பத்திரிகை ஆசிரியர்களது சங்கம், இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களது சங்கம் இந்தப் பிரகடனத்தின் கோட்பாடுகளை அங்கீகரித்துள்ளபோதும் அந்த அமைப்பின் செயற்குழுவின் அங்கீகாரம் கிடைக்கும் வரை இந்த பிரகடனத்தில் கையொப்பமிடுவதனை ஒத்திப்போட்டுள்ளது.

Sri Lanka Press Institute
96, Kirula Road,
Colombo 05
www.sipi.lk